
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Álvarez Cerrato, Yaiza; Hidalgo Lorente, Xavier; Marcé Jo, Joan; [et al.]. Biodiversitat de la fauna, paisatge i gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Vall d'Alinyà. 1999-2021. 2021. (1435 Grau en Ciències Ambientals)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/259407>

under the terms of the license

BIODIVERSITAT DE LA FAUNA, PAISATGE I GESTIÓ DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA-LA PEDRERA A LA VALL D'ALINYÀ. 1999-2021

Yaiza Álvarez Cerrato, Xavier Hidalgo Lorente, Joan Marcé Jo, Abril Martín Riembau

Tutors: David Molina Gallart i Eduard Ariza Solé

Treball de Fi de Grau Ciències Ambientals

Universitat Autònoma de Barcelona. Juny 2021

*Biodiversitat de la fauna, paisatge i gestió de la Fundació Catalunya-La
Pedrera a la Vall d'Alinyà. 1999-2021*

Autors: Yaiza Álvarez Cerrato, Xavier Hidalgo Lorente, Joan Marcé Jo i Abril Martín Rieimbau

Tutors: David Molina Gallart i Eduard Ariza Solé

Bellaterra, Catalunya. Juny 2021

Universitat Autònoma de Barcelona

Es permet la reproducció total o parcial, la comunicació pública de l'obra i la creació d'obres derivades, sempre que no sigui amb finalitats comercials i que es distribueixin sota la mateixa llicència que regula l'obra original. Cal que es reconegui l'autoria de l'obra original.

Cita recomanada

Álvarez, Y., Hidalgo, X., Marcé, J., Martín, A. Biodiversitat de la fauna, paisatge i gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Vall d'Alinyà. 1999-2021. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2021.

AGRAÏMENTS

Com a grup, volem agrair especialment el suport, l'ajuda i el guiatge rebut per part dels nostres tutors Dr. David Molina i Dr. Eduard Ariza, tant en la tria de la temàtica del treball, que per a nosaltres no va ser gens fàcil, com en l'elaboració d'aquest, i encoratjant-nos a seguir en els moments més difícils.

Donar les gràcies a la Fundació Catalunya-La Pedrera que, tot i la seva delicada situació degut a la Covid-19, ens ha proporcionat tot allò que ha estat a la seva mà.

També volem dedicar un especial reconeixement i agraïment a totes aquelles persones entrevistades: agricultors i ramaders, caçadors i habitants, que per protecció de dades desgraciadament no podem mencionar. Per ampliar el nostre coneixement, per enriquir el nostre treball i obrir-nos les portes el seu estil de vida. Ha estat un plaer.

També agrair en especial al Dr. M.B, al qual admirem, per a dedicar-nos càlidament el seu temps i per aportar-nos la seva increïble saviesa, i al D.M, per aportar-nos la seva experiència i una visió holística de la Vall.

La situació de la Covid-19 ha sigut una dificultat afegida per afrontar el nostre treball, però totes les persones que hi han participat han facilitat aquesta experiència que mai oblidarem.

Moltes gràcies a tots i totes, de tot cor.

TAULA DE CONTINGUTS

1. Introducció	1
2. Antecedents	3
2.1. El paper de les Fundacions	4
2.2. Fundació Catalunya-La Pedrera	5
2.3. Espai Natura Muntanya d'Alinyà	6
2.3.1. Localització	6
2.3.2. Climatologia	7
2.3.3. Paisatge.....	8
2.3.4. Geologia i hidrologia.....	8
2.3.5. Usos del sòl	9
2.3.6. Vegetació	10
2.3.7. Fauna vertebrada	11
2.3.8. Àmbit socioeconòmic	12
2.4. Gestió de la finca Muntanya d'Alinyà	13
2.5. Campus de Ciències Ambientals i de la Terra de la Muntanya d'Alinyà	15
3. Justificació	17
4. Objectius	19
4.1. Objectiu general	20
4.2. Objectius específics	20
5. Metodologia	21
5.1. Buidatge documental	23
5.1.1. Treballs de fi de grau	23
5.1.2. Documentació de la Fundació Catalunya-La Pedrera	23
5.1.3. Espècies seleccionades	24
5.2. Treball de camp	24
5.2.1. Transsectes de fauna	24

5.2.2. Entrevistes	28
6. Resultats	30
6.1. Buidatge documental de la Fundació	31
6.2. Actors a la Muntanya d'Alinyà	34
6.3. Canvi de cobertes del sòl	40
6.4. Cartografia faunística	42
7. Discussió	45
7.1. Valorar la incidència dels treballs de fi de grau de ccaa d'espècies vertebrades en la gestió i política faunística de la fundació	46
7.2. Estudiar el paper del mosaic agroforestal a partir d'un seguit d'espècies vertebrades representatives d'aquest i la intervenció de la fundació en els usos del sòl	47
8. Conclusió	51
9. Propostes de millora a la gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Muntanya d'Alinyà	54
10. Bibliografia	59
Annex	65
Annex I. Actuacions a la finca de la Muntanya d'Alinyà	66
Annex II. Fitxes resum dels Treballs de Fi de Grau	68
Annex III. Descripció de les espècies d'estudi	92
Annex IV. Fitxes d'identificació d'espècies	108
Annex V. Rastres identificats en els transectes	112
Annex VI. Avistaments	122
Annex VII. Entrevistes	127
Annex VIII. Propostes de Treballs de Fi de Grau futurs	192
Annex IX. Programació temporal	195

ÍNDEX DE TAULES I FIGURES

2. Antecedents

Figura 1. Localització de l'àmbit d'estudi, la Muntanya d'Alinyà, a Catalunya. Font: mapa topogràfic ICGC, mapa límits del cadastre, base comarcal de Catalunya i base del Pla d'Espais d'Interès Natural	7
Taula 1. Règim del sòl del terme municipal de Fígols i Alinyà. Font: Pla d'ordenació urbanística de Fígols i Alinyà (2011)	9
Figura 2. Cobertes del sòl al municipi de Fígols i Alinyà. Font: Inventari Ecològic i Forestal de Catalunya del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals CREAF (2004)	10
Figura 3. Evolució de la població de la Vall d'Alinyà del 1975 al 2020	12
Figura 4. Organigrama de l'Àrea de Territori i Medi Ambient, àrea de la Fundació Catalunya-La Pedrera que s'ocupa de la gestió de la muntanya d'Alinyà	13
Figura 5. Esquema dels objectius de conservació a la Muntanya d'Alinyà en el Pla de Gestió amb Sistema Adaptatiu	14

5. Metodologia

Figura 6. Esquema metodològic	22
Taula 7. Taula de les espècies estudiades als Treballs de Fi de Grau des del 2012 fins al febrer de 2021	24
Taula 8. Taula de les espècies estudiades en aquest estudi	24
Figura 7. A) Transsectes del sector del Prat Major, espai obert (taronja) i espai forestal (verd); B) Transsectes del sector del pic de l'Àliga, espai obert (taronja) i espai forestal (verd)	25
Figura 8. Recol·lecció (esquerra) i mesura (dreta) de les mostres recollides als transsectes	25
Figura 9. A) Avistaments del sector del Prat Major, tant per pista amb vehicle com a peu durant els transsectes (vermell); B) Avistaments del sector del Tossal de l'Àliga, tant per pista amb vehicle com a peu durant els transsectes (rosa)	27
Taula 9. Temes tractats en les entrevistes segons el tipus d'actor	28

6. Resultats

Taula 10. Buidat sintètic dels TFG revisats amb l'ús d'indicadors considerats interessants per valorar la seva implementació per part de la Fundació	31
Taula 11. Relació positiva, directe i indirecte, entre les principals actuacions de la Fundació i les espècies seleccionades	33
Taula 12. Buidatge de les entrevistes dels habitants	34
Taula 13. Coneixements faunístics de la població entrevistada sobre el territori d'Alinyà	36
Taula 14. Buidatge de les entrevistes del personal intern de la Fundació	38
Figura 10. Figura 10. Mapa d'evolució de les cobertes del sòl a la Finca de la muntanya d'Alinyà del 1996 (esquerra) al 2020 (dreta)	40
Taula 15. Taula 15. Evolució de les cobertes del sòl de la muntanya d'Alinyà des del 1996 fins al 2020	41
Figura 11. Mapa de les espècies mostrejades als Treballs de Fi de Grau del 2012 fins el 2021	42
Figura 12. Mapa de les espècies mostrejades en aquest estudi	43

9. Propostes de millora a la gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Muntanya d'Alinyà

Figura 13. Esquema de les línies estratègiques i les accions corresponents	55
Taula 16. Proposta de millora 1	56
Taula 17. Proposta de millora 2	56
Taula 18. Proposta de millora 3	57
Taula 29. Proposta de millora 4	57
Taula 20. Proposta de millora 5	58
Taula 21. Proposta de millora 6	58

RESUM EXECUTIU

Des de fa nou anys la Fundació Catalunya-la Pedrera i la Universitat Autònoma de Barcelona van iniciar un conveni per tal de promoure la recerca científica, i en concret els estudiants de CCAA han realitzat 62 Treballs de Fi de Grau. El present estudi és el primer en valorar la incidència d'aquests treballs, concretament, els d'espècies vertebrades, en la gestió i política faunística de la Fundació.

A la mateixa vegada, s'ha estudiat el paper del mosaic agroforestal vinculat a la biodiversitat, així com la intervenció de la Fundació en els usos del sòl, per tal d'adquirir una visió completa, entenent com es realitza la gestió per a poder enfocar els treballs cap a una major viabilitat i utilitat.

Els ecosistemes i paisatges són mosaics de diferents estadis successionalis adients per a espècies diferents, així doncs, l'heterogeneïtat del medi augmenta la diversitat d'hàbitats i, en conseqüència, la biodiversitat. Per realitzar-ho, s'han seleccionat unes espècies vertebrades com a bioindicador, per tal d'estudiar el mosaic agroforestal a través de transectes i avistaments. Tot seguit, s'ha fet un buidatge documental dels TFG seleccionats, conjuntament amb entrevistes a actors d'interès implicats en el territori i la gestió de la Muntanya d'Alinyà sent analitzades amb taules estructurades.

Així doncs, s'ha identificat una matriu complexa entre tots els agents implicats a la Vall, la qual a vegades dificulta la gestió esdevenint un punt interessant en el que treballar. Pel que fa els treballs, s'han pogut contrastar diferents opinions respecte la implementació d'aquests percebent la possibilitat de dur a terme una millora.

Complementàriament, s'ha emprat l'anàlisi cartogràfic per a avaluar la evolució del mosaic agroforestal i corroborar la necessitat d'una millora de la gestió forestal, per tal d'afavorir les espècies principalment perjudicades.

Paraules clau: Muntanya d'Alinyà, Fundació Catalunya-La Pedrera, mosaic agroforestal, gestió forestal, actors de la Vall d'Alinyà, espècies vertebrades, Treball de Fi de Grau, implementació.

1. INTRODUCCIÓ

Font: Joan Marcé Jo.

Després de vuit anys de la vigència del conveni de col·laboració entre els Treballs de Fi de Grau (TFG) de Ciències Ambientals de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i la Fundació Catalunya-La Pedrera, s'ha estimat convenient realitzar un estudi del grau d'aprofitament dels treballs de caràcter faunístic realitzats durant aquests anys, així com aprofundir en els resultats de la gestió de la propietat de la Muntanya d'Alinyà en el paisatge i la conservació de la biodiversitat faunística.

Aquest estudi es divideix clarament en dues parts relacionades entre si. En primer lloc, valorar el grau d'incidència dels TFG realitzats fins al moment, sobre la política faunística de la Fundació i fins a quin punt aquesta ha implementat les propostes de millora que en ells es posen en manifest. I per altra banda, una valoració de la intervenció de la Fundació en la gestió d'algunes espècies de fauna vertebrada i la relació amb la diversitat paisatgística.

Per últim, mitjançant l'anàlisi cartogràfic de les cobertes del sòl i tota la informació adquirida envers les espècies vertebrades seleccionades, s'ha fet unes propostes de millora que relacionen la gestió de la fauna i els conflictes amb la resta d'activitats econòmiques i usos del sòl de la Vall.

2. ANTECEDENTS

Font: Joan Marcé Jo.

2.1. EL PAPER DE LES FUNDACIONS

Una fundació és, segons la llei estatal 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, aquella organització constituïda sense ànim de lucre que, per decisió dels seus fundadors, tenen afectat de manera duradora el seu patrimoni a la realització de fins d'interès general.

Per contextualitzar, moltes de les grans organitzacions de conservació de natura que existeixen actualment a Europa i a Nord-amèrica, remunten els seus orígens a finals del segle XIX. La protecció de les aus, va ser un dels primers objectius que motivaren la creació d'organitzacions conservacionistes, com per exemple la reconeguda internacionalment Real Societat per la Protecció de les Aus (en anglès RSPB) de Gran Bretanya, que avui en dia compta amb 2.000 empleats, 12.000 voluntaris i 1,1 milions de membres, o la prestigiosa Sierra Club d'Estats Units, amb més de 3,8 milions de membres i simpatitzants.

Més tard, varen sorgir entitats amb un espectre d'objectius conservacionistes més ampli, com és el cas del 'National Trust' de Gran Bretanya. Aquesta va néixer l'any 1895 a instàncies d'un grup de filantrops que van cedir les seves finques i cases a l'organització perquè ella assegurés la conservació del seu equilibri ecològic i del seu patrimoni històric i cultural. En l'actualitat la formen 5,6 milions de socis i és un dels majors propietaris de terres del Regne Unit.

Així doncs, les fundacions i associacions que es dedicaven a protegir la biodiversitat, majoritàriament d'aus, es van unir el 1922 per a formar el Consell Internacional per a la Protecció de les Aus (ICBP). Aquest va ajudar a establir un diàleg sobre la importància de la protecció de les aus i, més tard, també va donar a conèixer la importància de la conservació del medi ambient.

A Espanya, aquest any se celebra el 150è aniversari de la Reial Societat d'Història Natural, primera associació naturalista espanyola amb seu a la Universitat Complutense de Madrid, amb l'objectiu de fomentar la investigació i l'estudi de la natura en tots els seus camps, la difusió d'aquests coneixements i la defensa del patrimoni natural.

Pel que fa a l'àmbit català, el Centre Excursionista de Catalunya (CEC), fundat l'any 1876, va ser precursor en el territori espanyol en promoure estudis que avaluaven la riquesa natural de Catalunya, la importància del paisatge i la biodiversitat, proposant algunes mesures conservacionistes (Cavanna, M. et al, 1991).

En l'actualitat, a Catalunya, existeixen diferents fundacions conservacionistes del medi natural, alguns exemples com la Fundació Miquel Torres, la Fundació Terra o la Fundació Emys, entre d'altres, i la Fundació Catalunya-La Pedrera treballen per a gestionar de millor manera el medi natural català.

2.2. FUNDACIÓ CATALUNYA-LA PEDRERA

L'any 1997, després d'un llarg període de gestació, es va crear la Fundació Territori i Paisatge, nodrida amb els fons de l'Obra Social de Caixa Catalunya. Aquesta entitat tenia com a objectiu l'adquisició d'espais naturals representatius de la diversitat paisatgística per gestionar-los de manera sostenible, conservar-ne i potenciar-ne la biodiversitat, així també com facilitar la convivència entre la població local, els visitants i l'entorn natural. Així doncs, per tal d'aconseguir-ho, l'any 1999 la Fundació Territori i Paisatge va comprar la finca de la Muntanya d'Alinyà. Posteriorment, a causa de la crisi econòmica i l'absolució de Caixa Catalunya, la Fundació Territori i Paisatge va desaparèixer, fent que les seves propietats les heretés la Fundació Catalunya-La Pedrera (Aubèria, 2021), que va néixer l'1 de gener del 2013.

Es tracta d'una Fundació de règim especial sense ànim de lucre que es va crear per realitzar el desenvolupament i la transformació social a Catalunya. Per aconseguir els seus objectius, treballen en projectes com el programa REMS (Reforç i Estimulació de la Memòria i la Salut), que està adreçat a persones grans amb la malaltia d'Alzheimer i altres demències; la Pedrera Jazz, que és un cicle de concerts al terrat de La Pedrera amb el talent jove més rellevant; o la Muntanya d'Alinyà, on tenen per objectiu la conservació dels valors naturals, paisatgístics i històrics, juntament amb la sostenibilitat de les pràctiques agrícoles, ramaderes i forestals que s'hi generen i el desenvolupament de la recerca i

l'establiment d'un model d'ús públic que respecti el medi i sigui capaç de valorar els usos tradicionals que hi tenen lloc.

En general, els seus projectes estan dintre de cinc grans àrees de treball, que són l'impuls social, la cultura, el territori i medi ambient, el coneixement i recerca i l'alimentació (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2021). Actualment, la Fundació Catalunya-La Pedrera està gestionant un total de 28 espais naturals, els quals estan repartits pel Litoral (MónNatura Delta de l'Ebre, Mig de dos rius, Aiguamolls del Ter Vell, Las Closes de la Rubina, La Closa de Mornau, Llacuna de l'Alfacada i Ullals de Panxa), el Sistema Mediterrani (Muntanya de Puigventós, Montserrat-Coll de Can Maçana, Món Sant Benet, Boscos de Can Roca Els Blaus, Can Puig de Fitor, Port d'Arnes, Oliveres Mil·lenàries de l'Arion, Congost de Fraguerau, Bosc de Vilalta, Estany de Sils), la Plana de Lleida (Estany d'Ivars i Vila-sana, Sot de Fuster i Reserves de Sebes), els Pirineus (Muntanya d'Alinyà, MónNatura Pirineus, Congost de Mont-Rebei i Ribera de l'Alt Segre) i el Sistema Transversal (Cingles de l'Avenc de Tavertet, Llacunes de Can Morgat i Bosc de Tosca) (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2021).

2.3. ESPAI NATURA MUNTANYA D'ALINYÀ

2.3.1. LOCALITZACIÓ

Al Prepirineu, entre la Serra del Cadí i el riu Segre, es troba l'àmbit d'estudi del present treball, la Vall d'Alinyà, amb 62,5 km² (Tort, 2004). Aquesta està compresa dins l'Espai Natura Muntanya d'Alinyà, a l'Alt Urgell, la finca privada més gran de Catalunya que, amb més de 5.000 ha, és propietat de la Fundació Catalunya-La Pedrera des de l'any 1999 (Figura 1).

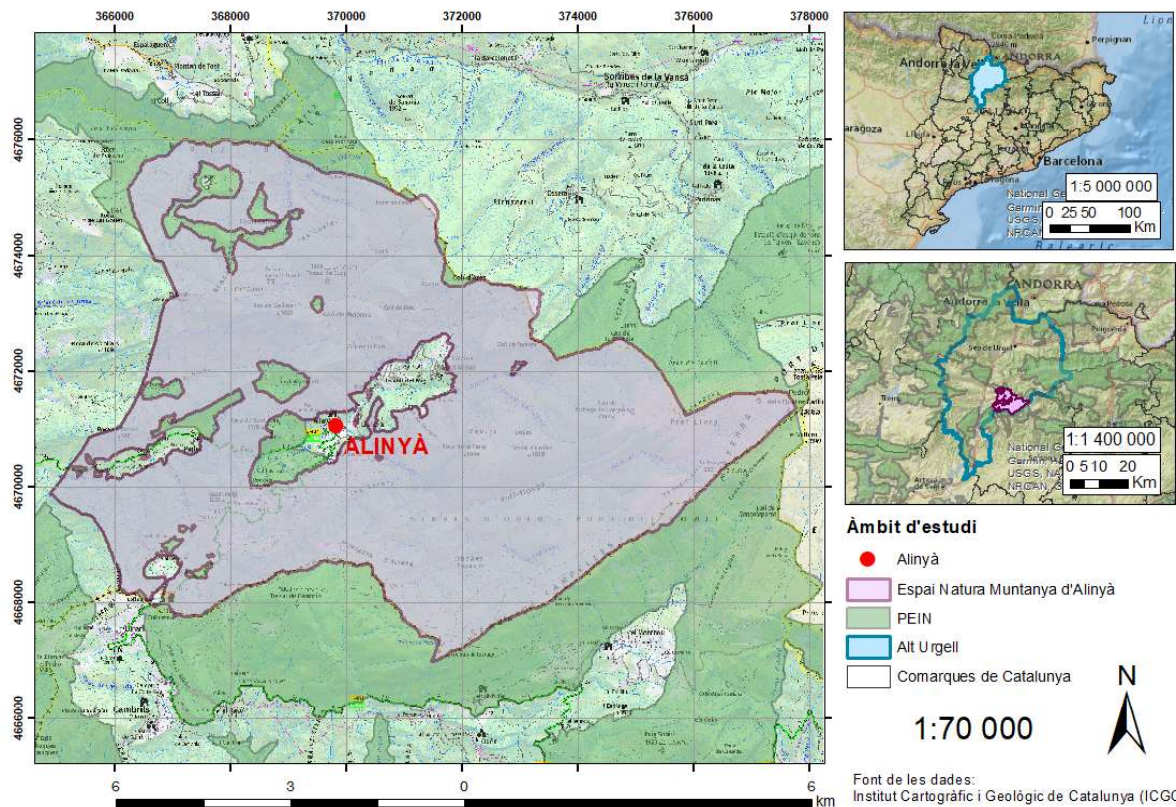

Figura 1. Localització de l'àmbit d'estudi, la Muntanya d'Alinyà, a Catalunya. Font: mapa topogràfic ICGC, mapa límits del cadastre, base comarcal de Catalunya i base del Pla d'Espais d'Interès Natural.

El terme municipal al qual pertany, Fígols i Alinyà, amb 101,8 km² (Idescat, 2020), fa de frontera amb els municipis de Ribera d'Urgellet al Nord, Organyà i Coll de Nargó a l'Oest, Odèn al Sud i Vansa i Fórnols i el massís de Port del Comte a l'Est.

2.3.2. CLIMATOLOGIA

A la Vall d'Alinyà es conjuga una zona climàtica de transició amb un relleu abrupte i per tant, una superposició d'elements molt diversos.

Així doncs, en aquest indret prepirinenc tan reduït existeixen tres climes ben diferenciats, axeromèrics i continentals: submediterrani subhumit amb situacions d'inversió tèrmica als 600 m d'altitud, submediterrani humit als 1200 m i eurosiberià temperat per sobre dels 1500 m, amb gelades i nevades habituals. A la mateixa vegada, a cada zona les orientacions i els pendents del terreny donen lloc a mosaics microclimàtics.

La temperatura mitjana és entre 8°C i 12°C i les precipitacions mitjanes anuals es troben entre el 650 mm i els 1100 mm, on l'hivern és l'estació més eixuta, però sense haver estrés hídric (Moisés, J. et al., 2004).

2.3.3. PAISATGE

El paisatge de la Vall d'Alinyà és un paisatge prepirinenc típic, influenciat bàsicament per la gran variació altitudinal que conforma la Vall des dels 500 fins als 2.380 m d'altitud. No obstant a l'exigència que presenta el territori, al llarg dels anys s'hi han anat desenvolupant diverses activitats agrícoles, en l'actualitat en decreixement, que han afavorit a un paisatge més diversificat en forma de mosaic.

A l'estatjament altitudinal, s'hi diferencien clarament 3 zones: entre els 500 i 600 m d'altitud hi trobem paisatge bàsicament agrícola, més amunt s'hi estenen alzinars i rouredes i fins als 1.700 m trobem el pi roig, que fronteritza l'estatge montà i subalpí, arribant aquest últim fins als 2.300 m, on hi predominen els prats i les pinedes de pi negre (Germain, J. et al, 2004).

2.3.4. GEOLOGIA I HIDROLOGIA

Pel que fa al paisatge geològic, la regió sud-pirinenca és posseïdora d'una complexitat que suscita molt d'interès per la seva peculiar estructura. Alinyà es constitueix sobre la prolongació nord-est de la falla transcorrent del Segre. En aquesta zona, es contraposen dos compartiments estratigràficament i paleogeogràfica molt diferents on a l'oest dominen els terrenys del Cretaci i a l'est la unitat de Port del Comte amb una presència important de l'Eocè. En aquest últim, en un passat geològic estava relacionat amb les serres marginals del nord-est de Balaguer i amb la vora sud de la zona tectònica de l'oest del Cadí (Ullastre i Masriera, 2004).

Hidrològicament parlant, Alinyà forma part de la conca hidrogràfica del Segre, conca tributària de l'Ebre. El riu que travessa la vall d'est a oest és el Riu d'Alinyà, que es transforma en el riu Perles a mesura que descendeix la vall, fins a desembocar al riu Segre. El substrat calcari permeable de la zona afavoreix l'existència d'aqüífers donant lloc a nombroses fonts, surgències i a fenòmens d'infiltració.

La vall presenta dues surgències d'aigües subterrànies remarcables: la font de Codonyes a l'oest i la font d'Aiguaneix a l'est (Ullastre i Masriera, 2004).

2.3.5. USOS DEL SÒL

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) més actual de Fígols i Alinyà categoritza el sòl en urbà (consolidat/no consolidat), urbanitzable (delimitat/no delimitat) i no urbanitzable. Tal com s'observa a la Taula 1, el 99,86% de la superfície del municipi és sòl no urbanitzable, pel que només deixa un percentatge de 0,14% de sòl classificat com a urbà. En altres paraules, el creixement urbà no és possible a la Vall d'Alinyà.

Per altra banda, les dues cobertes del sòl (Figura 2) més importants per a l'economia actual d'Alinyà (ramaderia i agricultura) representen un 15% en total (12% de conreus i 3% de prats), mentre que la coberta predominant és la forestal, amb un 58% de superfície ocupada.

RÈGIM DEL SÒL	Superfície (ha)	%
<i>Sòl urbà consolidat (SUC)</i>	11,74	0,12
<i>Sòl urbà no consolidat (SNC)</i>	2,32	0,02
<i>TOTAL sòl urbà</i>	14,06	0,14
<i>Sòl urbanitzable delimitat (SUD)</i>	0,00	0,0000
<i>Sòl urbanitzable no delimitat (SND)</i>	0,00	0,0000
<i>TOTAL sòl urbanitzable</i>	0,00	0,0000
<i>TOTAL sòl no urbanitzable (SNU)</i>	10.165,34	99,86
<i>Superfície del municipi</i>	10.179,39	100,00

Taula 1. Règim del sòl del terme municipal de Fígols i Alinyà. Font: Pla d'ordenació urbanística de Fígols i Alinyà (2011).

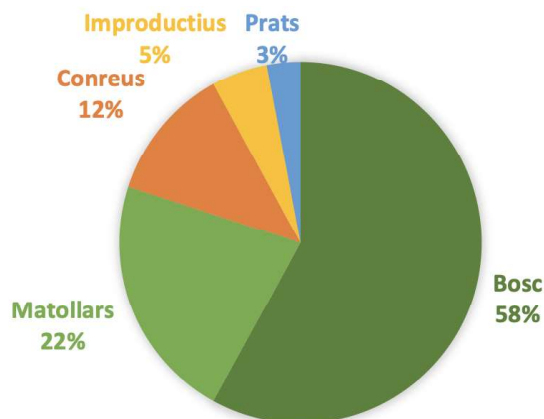

Figura 2. Cobertes del sòl al municipi de Figols i Alinyà. Font: Inventari Ecològic i Forestal de Catalunya del Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals CREAF (2004).

2.3.6. VEGETACIÓ

El predomini forestal de la vall correspon als boscos de coníferes o aciculifolis. Hi trobem tres espècies de pins, la pinassa (*Pinus nigra* subsp. *salzmannii*) i el pi roig (*Pinus sylvestris*) corresponents a l'estatge montà i el pi negre (*Pinus uncinata*) d'estatge subalpí.

A la vegetació arbustiva s'hi pot trobar el boix (*Buxus sempervirens*), en comunitats diferents segons si l'orientació és solella o obaga, i garrigues, brolles de romaní i argelagars. Cal esmentar els savinars (*Juniperus phoenicea*), els matollars oromediterranis d'eriçó (*Erinacea anthyllis*), els matollars subalpins de ginebró (*Juniperus communis* ssp. *nana*) i la boixerola (*Arctostaphylos uva-ursi*).

Als prats hi ha dues comunitats diferents: la jonceda, amb serpoll blanc, que presenta una composició florística singular rica en endemismes (*Teucrium polium* ssp. *aragonense*, *Thymus serpyllum* ssp. *fontqueri*), i els prats alpins d'ussona (*Festuca gautieri*).

Pel que fa a la vegetació rupícola, es localitzen sis comunitats diferents, amb espècies interessants com l'Antirrhinum molle (endemisme dels Prepirineus centrals), l'orella d'ós (*Ramonda myconi*) i la corona de rei (*Saxifraga longifolia*).

I, per últim, els conreus de secà són representats per oliveres i ametllers, en petites hortes, passant per conreus cerealistes, farratgers i de pastura. El conreu de les patates (localment trumfos) és característic de la zona, i en especial de les parts més elevades. Un darrer apunt: els prats de fromental

(*Arrhenatherum elatius*), els característics prats de dall dedicats a la producció farratgera, també són presents a la finca (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2021).

2.3.7. FAUNA VERTEBRADA

La fauna que trobem a Alinyà és pròpia d'un context Prepirinenc, en què es poden trobar espècies pròpies de paisatges eurosiberians d'alta muntanya i alhora espècies que freqüenten ambients mediterranis. La gran variabilitat altitudinal que conforma la Vall propicia que s'hi donin una gran varietat de paisatges i climes que afavoreixen a la biodiversitat.

Malgrat això, també existeixen alguns factors limitants com són l'abundància de materials calcaris i l'escassetat d'hàbitats higròfils i aquàtics permanents, que fan que hi manqui la presència d'alguna espècie típica d'algun estatge altitudinal.

Pel que fa a la fauna vertebrada, està constituïda per 182 espècies d'aus, 35 de mamífers, 15 de peixos dels quals 10 són introduïts, 12 de rèptils i 8 d'amfibis (Germain, J. et al, 2004). Alinyà destaca per ser l'única localització a tota Europa on es poden trobar les quatre espècies de voltors: el volor negre (*Aegypius monachus*), el trencalòs (*Gypaetus barbatus*), l'aufrany (*Neophron percnopterus*) i el volor comú (*Gyps fulvus*).

A més a més, també és interessant destacar la presència del gall fer (*Tetrao urogallus*), com a espècie singular i especialment amenaçada. Les poblacions d'ungulats, tant de cabirol (*Capreolus capreolus*) com d'isard (*Rupicapra pyrenaica*), ha anat creixent al llarg dels anys fins a consolidar-se una població abundant. No obstant això, el cérvol (*Cervus elaphus*) es deixa veure esporàdicament en algunes localitzacions concretes, però sembla que té preferència per a zones veïnes a la Vall. Cal destacar la sobrepoblació existent de porc senglar (*Sus scrofa*) que causa moltes problemàtiques als habitants locals.

Altres espècies que val la pena esmentar són: la perdiu roja (*Alectoris rufa*), la perdiu xerra (*Perdix perdix*), la truita autòctona (*Salmo trutta*), el tritó pirinenc (*Calotriton asper*), la granota roja (*Rana temporaria*), el lluert (*Lacerta bilineata*), la serp llisa (*Coronella austriaca*), l'àguila daurada (*Aquila*

chrysaetos), el duc (*Bubo bubo*), el picot negre (*Dryocopus martius*) i la merla blava (*Monticola solitarius*) (Germain, J. et al, 2004).

2.3.8. ÀMBIT SOCIOECONÒMIC

En el present, Alinyà té una població actual de 244 habitants i una densitat poblacional de 2,4 hab/km², vuit vegades inferior a la de la comarca que pertany, l'Alt Urgell.

Com es pot observar en el següent gràfic (Figura 3), des de l'any 1975, el nombre de població ha seguit una tendència decreixent. Aquest fet ha estat causat principalment per la contínua migració de la població local cap a altres nuclis urbans més ben comunicats o amb més possibilitats laborals, i com a conseqüència l'abandonament de les activitats com l'agricultura o la ramaderia ha incrementat, fent-se notori en el paisatge.

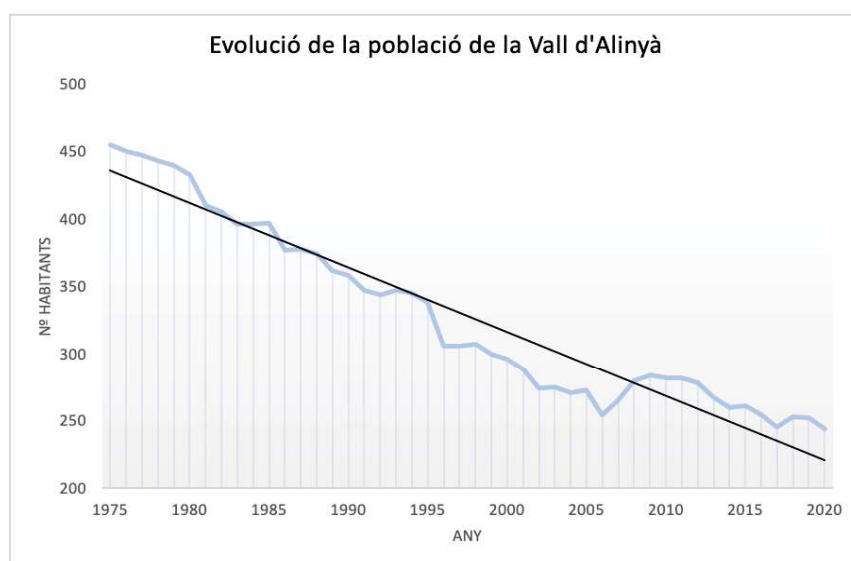

Figura 3. Evolució de la població de la Vall d'Alinyà del 1975 al 2020. Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat (1975-2020).

Existeixen molts indicis que històricament el principal eix econòmic de la Vall era la venda de fusta, però que amb els anys l'agricultura de patates, entre d'altres, i la ramaderia van anar adquirint protagonisme. Actualment, els habitants del poble tenen doble ofici, ja que en el cas de patir una mala temporada en algun dels dos, poden mantenir-se amb l'altre.

Més recentment, s'hi ha afegit el turisme, ocupant un paper fonamental per l'economia actual de la Vall. El principal reclam és l'activitat ecoturística que ofereix la Fundació als visitants de poder

observar de forma inèdita, pel que fa al context europeu, les quatre espècies de voltors en viu a través del servei del PAS que duen a terme a la Vall (Idescat, 2020).

2.4. GESTIÓ DE LA FINCA MUNTANYA D'ALINYÀ

La gestió a la finca de la Muntanya d'Alinyà es porta a terme a través d'un Pla de Gestió amb Sistema Adaptatiu per mitjà d'un equip tècnic (Figura 4), el qual té per objectiu conservar espècies i hàbitats, els serveis ecosistèmics que proveeixen aquestes espècies i hàbitats, i una component social (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2021). El maneig adaptatiu incorpora la investigació en les accions de conservació. Específicament, és la integració de disseny, maneig i monitoratge, per provar sistemàticament certs supòsits, per poder-se adaptar i aprendre (NOAA, 2001).

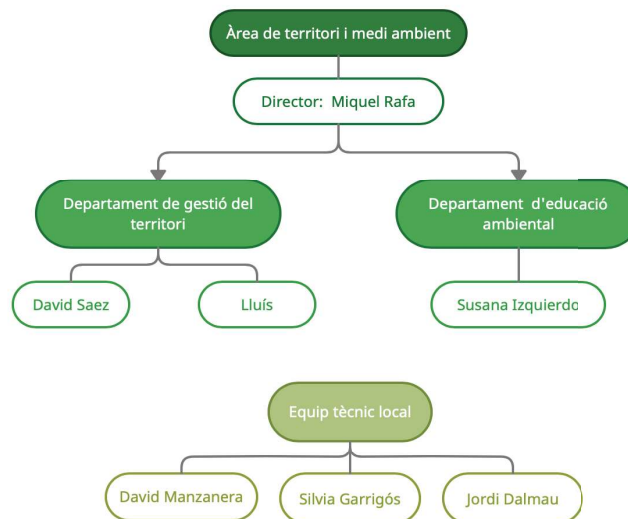

Figura 4. Organigrama de l'Àrea de Territori i Medi Ambient, àrea de la Fundació Catalunya-La Pedrera que s'ocupa de la gestió de la Muntanya d'Alinyà. Font: elaboració pròpia a partir de les entrevistes.

Concretament, es busquen conservar les quatre espècies de voltors, les pastures d'alta muntanya, els boscos de pi negre i la resta de boscos (pinassa, pi roig, alzinar, rouredes, etc.), el mosaic d'ambients no forestals i els hàbitats d'aigua dolça, així com els paisatges i espècies amb interès ecoturístic per naturalistes i fotògrafs i els materials i zones per explotar de manera sostenible com serien l'aigua potable, les pastures, la fusta i les zones de cultiu. Pel que fa al component social, es pretén conservar la població activa a la vall a través de l'ecoturisme i de la producció primària, i el patrimoni cultural (Figura 5) (Fundació Catalunya-La Pedrera, 2021).

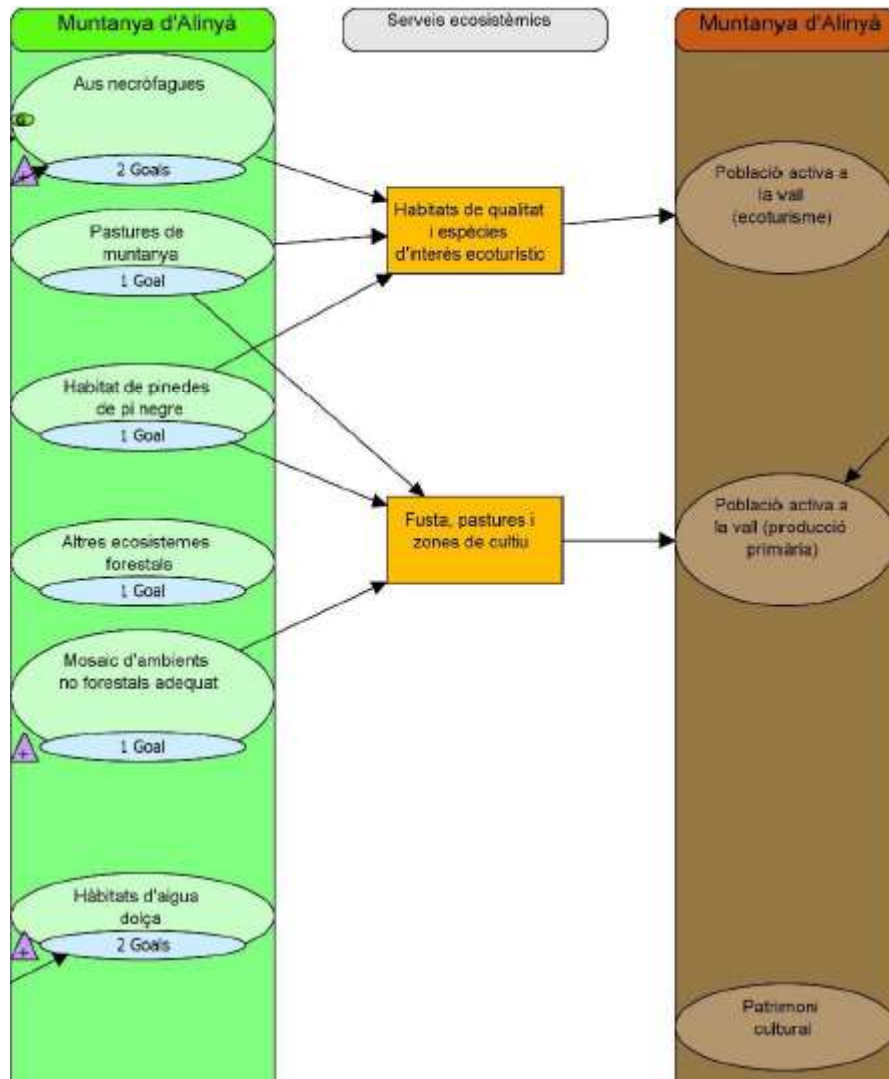

Figura 5. Esquema dels objectius de conservació a la Muntanya d'Alinyà en el Pla de Gestió amb Sistema Adaptatiu. Font: proporcionat per Fundació Catalunya-La Pedrera.

Les principals línies estratègiques són la regulació de l'escalada, la promoció de la Pastura 2.0, la regulació de l'accés rodat al Prat Major, l'augment dels punts d'aigua, la informació al visitant (a través de la Rectoria), un espai per a la recerca i la innovació (per projectes europeus LIFE+), el Campus de Ciències Ambientals i de la Terra UAB-Alinyà, la millora forestal a través de la producció de biomassa i l'ecoturisme (per mitjà de l'observació de voltors i safaris fotogràfics).

Les dues últimes línies estratègiques són portades per altres organitzacions. La Fundació Privada Integra Pirineus és una fundació creada per a gestionar forestalment l'espai i aprofitar la fusta per a la producció de biomassa. Són, per tant, els agents encarregats d'acomplir el Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal d'Alinyà, elaborat el 2003 i modificat, posteriorment, l'any 2017 (Fundació Integra

Pirineus, 2019). L'ecoturisme, en canvi, és realitzat per Aubèrria, una empresa que té per objectiu donar resposta a les necessitats ambientals del Pirineu català i aprofitar l'entorn natural per crear riquesa i facilitat. Les activitats que ofereixen són “Menjant amb voltors”, “Guarda per un dia”, “Voltors de prop”, “Dinar de muntanya” i “Ocells a la mà” (Aubèrria, 2021).

Al llarg del temps, s'han dut a terme un seguit d'actuacions a la finca de la Muntanya d'Alinyà, per part de la Fundació Catalunya-La Pedrera i, anteriorment, per part de la Fundació Territori i Paisatge que es troben a l'Annex I.

2.5. CAMPUS DE CIÈNCIES AMBIENTALS I DE LA TERRA DE LA MUNTANYA D'ALINYÀ

Per tal d'organitzar i gestionar el desenvolupament de projectes i activitats de recerca, d'assessorament, formatives i divulgació en l'àmbit del medi ambient, es va buscar potenciar la transferència del coneixement de la universitat cap a la societat, establint el conveni de la Fundació Catalunya-La Pedrera i la Universitat Autònoma de Barcelona l'any 2012, que, conjuntament amb l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA) i la Facultat de Ciències, es va crear el Campus de Ciències Ambientals i de la Terra de la Muntanya d'Alinyà.

Aquest Campus esdevé un marc ideal per a la promoció de la recerca i la realització de pràctiques de camp, treballs de fi de grau (TFG) i estudis de postgrau de la UAB que tinguin relació amb el medi ambient (Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals, 2008).

Les activitats que s'hi porten a terme en el Campus d'Alinyà són les relacionades amb els TFG dels estudiants de diferents graus de la UAB, posant en contacte els estudiants amb els habitants d'Alinyà i els tècnics que hi treballen, a més d'apropar-los als valors naturals de la Muntanya d'Alinyà. Per altra banda, també s'executen altres activitats com és el cas dels estudiants del Màster Interdisciplinari en Sostenibilitat Ambiental, Econòmica i Social, els quals fan una estada de formació al Campus d'Alinyà, per tal de gaudir d'ensenyaments referents a la natura i a la gestió d'un espai natural, amb vessants científiques, sociològiques i antropològiques.

Gràcies a aquest Campus s'han tractat temàtiques relacionades amb l'activitat agrària i ramadera, la fauna, l'energia, els canvis en els usos del sòl, els impactes en el medi, els recursos hídrics, la gestió i conservació del medi natural, l'educació i el turisme.

Com a resultat d'aquest conveni, fins al febrer de 2021, s'han realitzat un total de 63 TFG, 15 dels quals són de fauna vertebrada. S'han tractat les següents espècies: el Cabirol (*Capreolus capreolus*), l'isard (*Rupicapra pyrenaica pirenaica*), el conill (*Oryctolagus cuniculus*), el gall fer (*Tetrao urogallus*), el porc senglar (*Sus scrofa*), el duc (*Bubo bubo*), el mussol pirinenc (*Aegolius funereus*), la perdiu xerra (*Perdix perdix hispaniensis*), el llop (*Canis lupus*), el voltor comú (*Gyps fulvus*), el voltor negre (*Aegyptius monachus*), l'aufrany comú (*Neophron percnopterus*), el trencalòs (*Gypaetus barbatus*), la llúdriga (*Lutra lutra*), la rata d'aigua (*Arvicola sapidus*), la musaranya d'aigua pirinenca (*Neomys fodiens*) i el tritó pirinenc (*Euproctus asper*).

Al 2016 va sorgir la iniciativa de premiar els millors Treballs de Fi de Grau. Durant el període 2012-2016 s'hi van presentar un total de 42 Treballs de Fi de Grau i el guanyador va ser els "*Patrons de distribució de la flora invasora de la vall d'Alinyà, evolució de la presència i propostes de gestió des de la perspectiva de l'ecologia aplicada*". El segon període va ser del 2016 al 2018 on es van presentar 10 treballs i el guanyador va ser "*Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (Tetrao urogallus) a la vall d'Alinyà*".

3. JUSTIFICACIÓ

Font: Joan Marcé Jo.

Passats vuit anys de conveni, 63 Treballs de Fi de Grau i nombrosos estudis realitzats, és d'especial rellevància dur a terme una avaluació, mai elaborada anteriorment, del grau d'aprofitament i implementació, en específic dels TFG de fauna vertebrada, per tal de detectar possibles mancances i/o punts febles del conveni. De manera que, s'han escollit com a vectors unes espècies determinades de fauna vertebrada per a valorar de manera més concreta alguns dels objectius que té fixats la Fundació, com la gestió del paisatge o la potenciació de la biodiversitat.

Per altra banda, la Fundació ha donat sempre molta importància a la biodiversitat faunística que nodreix a la Vall de vida, la qual ve donada principalment pel característic mosaic agroforestal de la zona. Per tant, és convenient estudiar la conservació d'aquest, a través dels vectors ja esmentats juntament amb una anàlisi cartogràfica, a fi d'observar si la gestió que s'està duent a terme és correcte.

Així doncs, amb la figura de l'ambientòleg, que permet donar una visió integral sobre els tres eixos inseparables de la societat actual: economia, societat i medi ambient; i amb una perspectiva purament constructiva, aquest treball pretén reforçar el vincle entre ambdues institucions. Es pretén proporcionar les eines adequades, en forma de propostes de millora, a la Fundació Catalunya-La Pedrera per tal d'enriquir i facilitar la gestió d'una manera més completa envers la fauna vertebrada i al territori.

4. OBJECTIUS

Font: Joan Marcé Jo.

4.1. OBJECTIU GENERAL

- Anàlisi de la gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera envers la fauna vertebrada de la Vall d'Alinyà.

4.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS

- Valorar la incidència dels Treballs de Fi de Grau de CCAA d'espècies vertebrades en la gestió i política faunística de la Fundació.
- Estudiar el paper del mosaic agroforestal a partir d'un seguit d'espècies vertebrades representatives d'aquest i la intervenció de la Fundació en els usos del sòl.
- Proposar millores en la gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Vall d'Alinyà.

5. METODOLOGIA

Font: Joan Marcé Jo.

Inicialment, s'ha dut a terme un treball analític per definir els mètodes d'obtenció d'informació i les eines per extreure els resultats més eficients i eficaços, ja que un bon disseny metodològic és la clau per l'obtenció de resultats fiables, coherents i òptims. D'acord amb els objectius, s'ha dut a terme la següent metodologia per elaborar aquest treball (Figura 6).

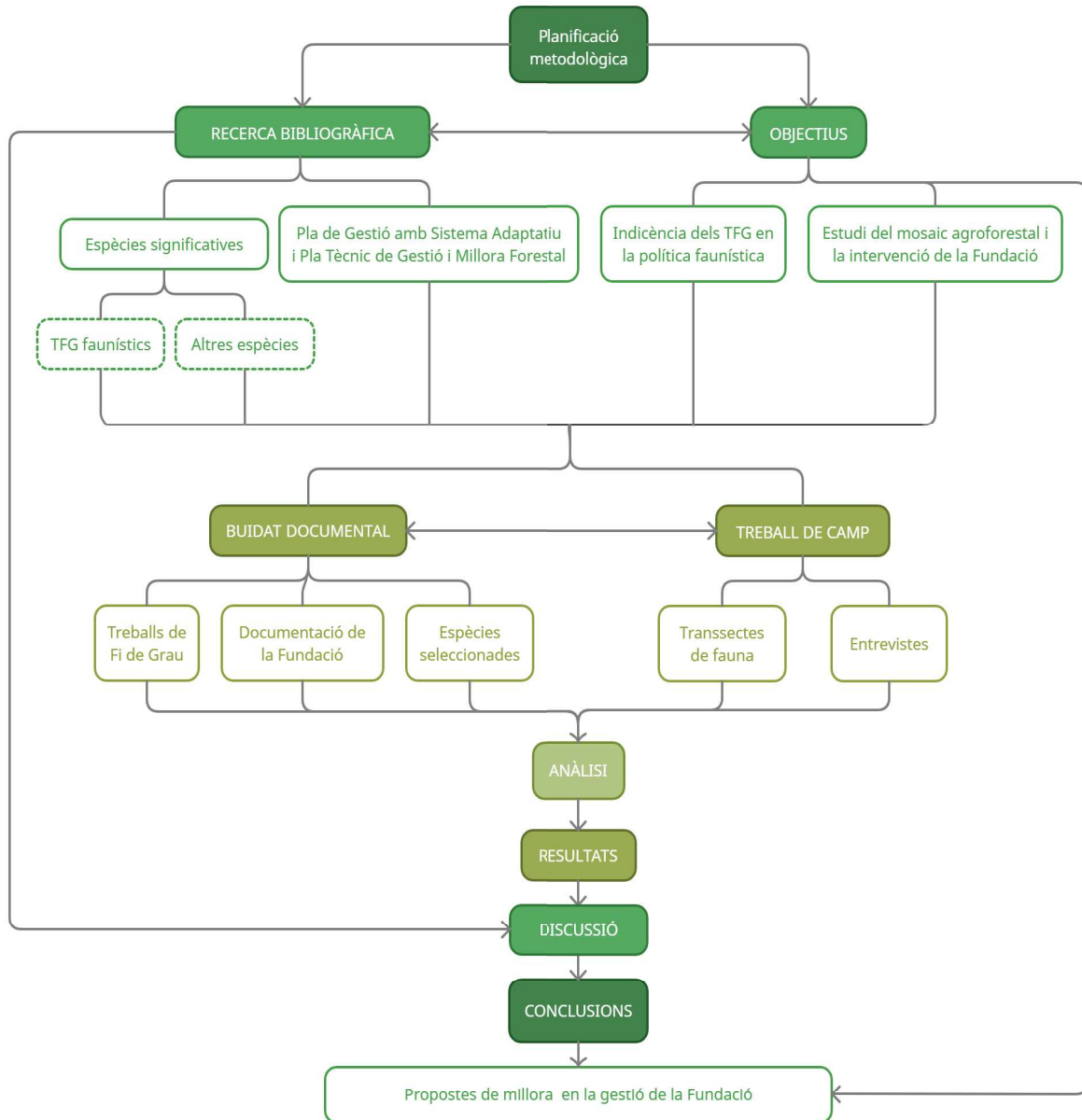

Figura 6. Esquema metodològic. Font: elaboració pròpia amb l'eina Creately.

5.1. BUIDATGE DOCUMENTAL

5.1.1. TREBALLS DE FI DE GRAU

Per poder conèixer el grau d'incidència dels TFG del Grau de Ciències Ambientals i el paper que han jugat en la política i gestió de la Fundació, s'ha realitzat una revisió de 19 TFG, recopilant i agrupant la informació útil en fitxes resum, que es troben a l'Annex II. D'aquesta manera, es permet visualitzar ràpidament les dades d'interès.

Pel que fa a la temàtica, s'han escollit treballs considerats d'interès pel present estudi, que són: aquells relacionats amb la fauna salvatge de la Vall d'Alinyà, aquells relacionats amb la gestió forestal, com són la ramaderia extensiva i la gestió i prevenció d'incendis; i els relacionats amb itineraris d'educació ambiental per a adquirir una perspectiva més àmplia de la Vall.

D'altra banda, també s'ha realitzat una síntesi dels treballs analitzats a partir d'uns paràmetres que permeten integrar en format de taula els següents indicadors: l'especificitat, la rellevància per al nostre treball, la viabilitat de les propostes, l'afinitat amb els objectius de la Fundació, la utilitat per a les necessitats detectades al territori o el nombre de treballs que s'han fet d'aquella temàtica. S'han escollit aquests indicadors perquè s'han considerat característiques rellevants per a esbrinar el grau d'implementació que han tingut.

5.1.2. DOCUMENTACIÓ DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA-LA PEDRERA

Per tal de poder elaborar un bon anàlisi de la gestió que es fa, s'han revisat els objectius del Pla de Gestió amb Sistema Adaptatiu i els criteris d'actuació del Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal de la Muntanya d'Alinyà per entendre, comparar i reflexionar sobre les tasques que porta a terme la Fundació a la Muntanya d'Alinyà i el seu impacte en els ecosistemes.

A més a més, s'han agrupat en una taula totes les actuacions de la Fundació, que es mostren en l'Annex I, relacionades amb la millora de la biodiversitat juntament amb les espècies seleccionades, per tal d'observar quina o quines espècies han estat més afavorides.

5.1.3. ESPÈCIES SELECCIONADES

Les espècies d'estudi es componen, en primer lloc, de les espècies ja estudiades als Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals realitzats des del 2012 fins al febrer de 2021, classificats en espai forestal, espai obert i espai mixta, sense considerar els pròpiament fluvials (Taula 7).

ESPAI FORESTAL	ESPAI OBERT	ESPAI MIXTA
Gall fer	Perdiu xerra	Conill de bosc
Mussol pirinenc	Voltor comú	Porc senglar
Duc	Voltor negre	Cabirol
	Aufrany	Isard
	Trencalòs	Llop ibèric

Taula 7. Taula de les espècies estudiades als Treballs de Fi de Grau des del 2012 fins al febrer de 2021. Font: elaboració pròpia a partir dels TFG realitzats des del 2012 fins el 2021.

I, en segon lloc, espècies d'interès triades per la seva vulnerabilitat i/o ser indicadores d'espais oberts i forestals (Taula 8).

ESPAI FORESTAL	ESPAI OBERT	ESPAI MIXTA
Picot negre	Perdiu roja	Llebre

Taula 8. Taula de les espècies estudiades en aquest estudi. Font: elaboració pròpia.

La tria d'aquestes espècies es basa, en primer lloc, en una primera sortida a la Vall d'Alinyà per conèixer les espècies més abundants i les més significatives de la mà dels tutors i, en segon lloc, una consulta de les espècies ornitològiques de la Vall d'Alinyà per mitjà del *Llistat de les espècies observables a l'Espai Natura Muntanya d'Alinyà i àrea perifèrica* de la Fundació Catalunya-La Pedrera i el Mòdul de Vertebrats del Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya de la Universitat de Barcelona i la Generalitat de Catalunya dels quadrants 31TCG66, 31TCG67, 31TCG76, 31TCG77 en UTM (Biodiver UB, 2021).

D'aquesta manera, s'ha conegut la situació actual de la biodiversitat i el seu estat de conservació en l'àmbit d'estudi a través d'indicadors, com són les espècies vertebrades, les quals es troben descrites a l'Annex III.

5.2. TREBALL DE CAMP

5.2.1. TRANSSECTES DE FAUNA

S'han dut a terme quatre transectes de 2 km en dos dies alterns per identificar rastres a dues zones considerades d'alta biodiversitat a la Vall d'Alinyà, el sector del Prat Major, d'estatge subalpí (Figura 7; A), i el sector del Tossal de l'Àliga, d'estatge montà (Figura 7; B). Ambdues zones estan poc antropitzades i compten amb una alta diversitat d'espècies vertebrades observables amb certa facilitat (Germán i Otzet, J., 2004). Els transectes han estat realitzats a peu i cada zona compta amb un transecte en espai forestal i un en espai obert. La identificació s'ha realitzat mitjançant fitxes d'identificació de les espècies seleccionades, d'elaboració pròpia, les quals es poden trobar a l'Annex IV.

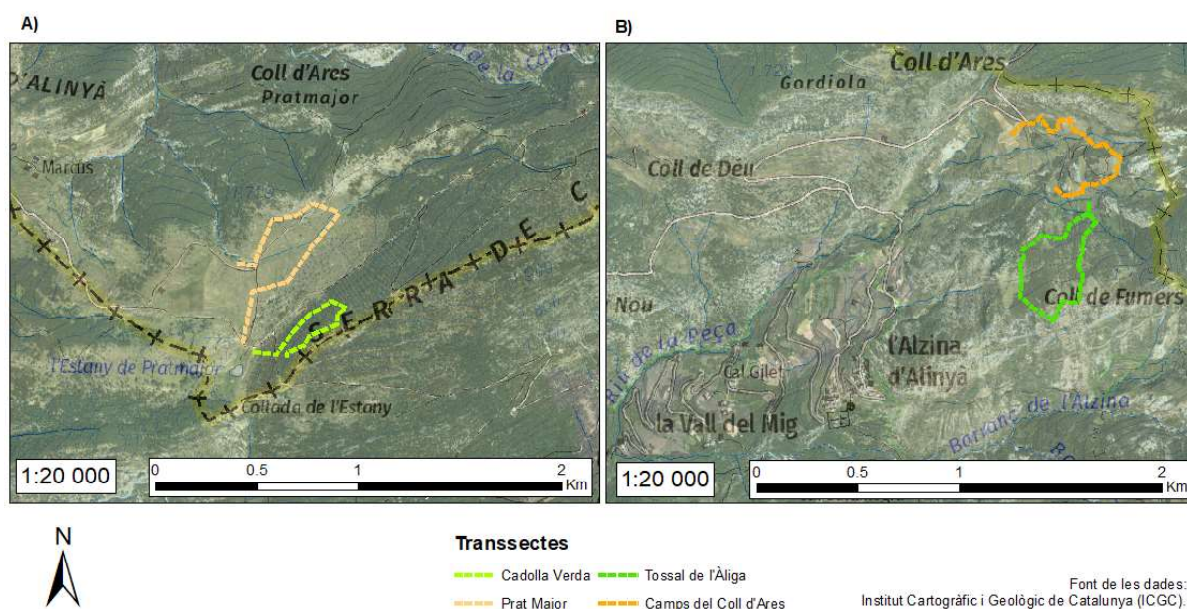

Figura 7. A) Transectes del sector del Prat Major, espai obert (taronja) i espai forestal (verd); B) Transectes del sector del pic de l'Àliga, espai obert (taronja) i espai forestal (verd). Font: elaboració pròpia amb el mapa topogràfic de l'ICGC.

El mostreig recollit en els transectes s'ha recopilat en fitxes de rastres, que es poden veure a l'Annex V. Per constatar les dades s'ha fotografiat el rastre amb escala numèrica, s'ha tingut constància de l'hora i les coordenades geogràfiques, alhora que han sigut recollits per una posterior identificació (Figura 8).

Figura 8. Recol·lecció (esquerra) i mesura (dreta) de les mostres recollides als transsectes.

Una altra metodologia de camp ha estat l'avistament. S'han dut a terme dos recorreguts d'avistament en dos dies alterns amb cotxe, sense superar una velocitat de 20 km/h per pista, en dos sectors de la Vall, de la L-401 direcció Alinyà al Prat Major (Figura 9; A) i de l'Alzina d'Alinyà a l'inici dels transsectes de la zona del pic de l'Àliga (Figura 9; B). A més a més, també s'han realitzat avistaments en els transsectes a peu descrits anteriorment (Figura 7).

Els avistaments han estat comptats en un inventari, observables a l'Annex VI, on han sigut anotats els exemplars vistos a ull nu o amb prismàtics, anotant la distància de l'exemplar a la pista o transsecte, així com les coordenades, la data, l'hora i la meteorologia.

Tant els transsectes com els avistaments han estat gravats per mitjà de l'aplicació mòbil Strava, que permet visualitzar el recorregut i conèixer la duració, l'hora d'inici, la distància recorreguda i l'alçada màxima.

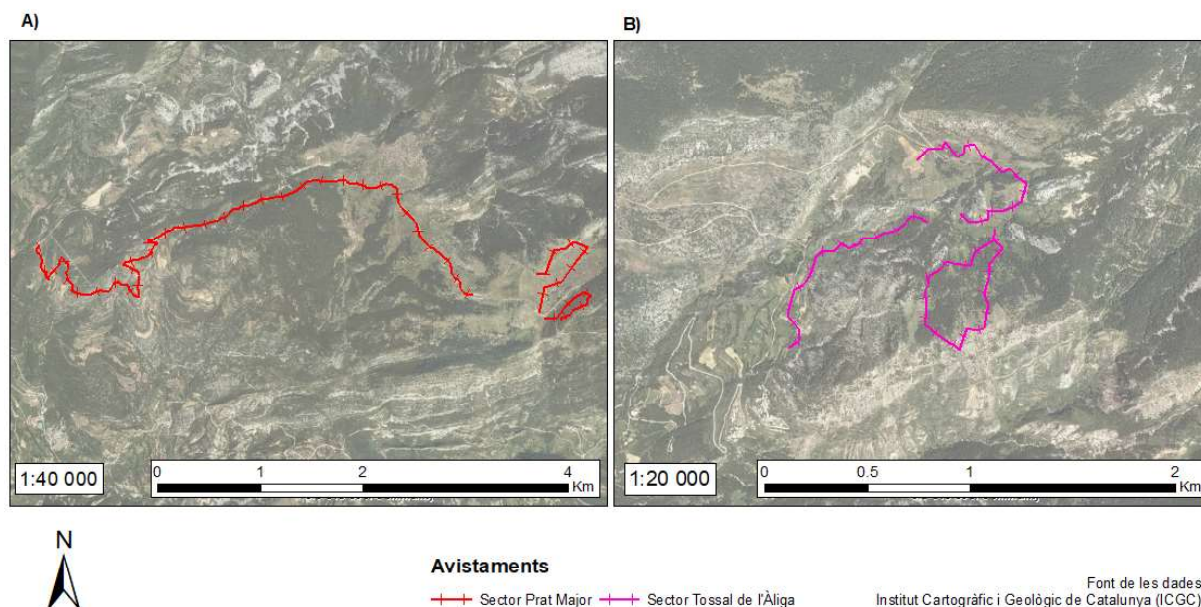

Figura 9. A) Avistaments del sector del Prat Major, tant per pista amb vehicle com a peu durant els transectes (vermell); B) Avistaments del sector del Tossal de l'Àliga, tant per pista amb vehicle com a peu durant els transectes (rosa). Font: elaboració pròpia amb el mapa topogràfic de l'ICGC.

Per complementar la informació extreta dels transectes i avistaments, s'ha dut a terme una anàlisi del canvi de cobertes del sòl. S'ha realitzat a partir del mapa de cobertes del sòl actual, proporcionat pel CREAF, tractant les dades per avaluar cinc categories: zona forestal densa, zona forestal poc densa, espai obert, espai agrícola i zona urbana. De la mateixa manera, per fotointerpretació, s'ha elaborat un mapa de cobertes amb les ortofotos de la Vall d'Alinyà del 1996, gràcies a l'eina *Vissir3* de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), identificant les mateixes categories que al mapa de cobertes actual. S'han triat aquests anys, ja que d'aquesta manera es recull tot el període que la fundació ha estat gestionant la Muntanya d'Alinyà.

D'aquesta manera, identificant les categories anteriorment descrites s'ha pogut comparar les superfícies totals de les cobertes i observar quines han augmentat o bé disminuït per estudiar el canvi en el mosaic agroforestal de la finca i així l'evolució de la densitat de bosc amb documentació també d'un treball anterior on s'ha estudiat aquest canvi (Pérez, R. et al, 2019).

Els mapes han estat elaborats amb el programari Miramon versió 8.1 i ArcMap versió 10.7.1.

A través de bioindicadors de biodiversitat, com són les espècies vertebrades, per mitjà de cartografia s'han elaborat uns mapes de presència de les espècies tractades en determinats espais, tant en zona

forestal com en espai obert, amb el programari ArcMap versió 10.7.1. D'aquesta manera, es poden interpretar i reconèixer els espais del mosaic agroforestal que habita cada espècie.

En un primer mapa es mostra la presència de les espècies estudiades als TFG dels últims vint anys en la finca i, el segon, mostra la presència de les espècies d'estudi, per mitjà dels transectes i avistaments realitzats. S'han utilitzat diferents metodologies per a cada mapa, ja que a cada treball realitzat es va portar a terme una de diferent segons les espècies, els recursos i els criteris dels autors.

5.2.2. ENTREVISTES

Per estudiar els factors que afecten la fauna de la Vall, s'han seleccionat persones d'interès pel seu coneixement en el conveni de la Fundació i la UAB i en la biodiversitat de la finca, així com la seva implicació com a actors en un ecosistema antropitzat.

En primera instància, les entrevistes van ser aleatòries i, posteriorment, amb els contactes aportats per aquestes primeres persones entrevistades, s'han localitzat intencionadament la resta d'actors d'interès. S'han realitzat les mateixes preguntes a cada entrevistat segons el tipus d'actor que representa, però s'han fet preguntes personalitzades si s'ha considerat necessari i d'interès.

S'han realitzat entrevistes a quatre treballadors de la Fundació Catalunya-La Pedrera, una entrevista a un expert naturalista i precursor del conveni, quatre entrevistes a agricultors i ramaders, una entrevista a un caçador i dues entrevistes a habitants d'Alinyà (Taula 9), les quals es troben a l'Annex VII.

FUNDACIÓ CATALUNYA-LA PEDRERA

- Treballadors de la Fundació
- Objectius i funció de la Fundació
- Polítiques de gestió de fauna
- Gestió de l'espai forestal
- Espècies clau
- Conveni col·laboratiu amb la UAB
- Relació amb el poble/ramaders/agricultors/caçadors
- Estat d'espècies: gall fer, cabirol, isard, conill, llebre, porc senglar, perdiu roja i picot negre
- Conflictes socioambientals

EXPERT NATURALISTA I PRECURSOR DEL CONVENI

- Inicis de la Fundació
- Gestió del territori
- Biodiversitat
- Futur d'Alinyà
- Inicis del conveni
- Objectiu del conveni
- Actuacions de la Fundació

AGRICULTORS I RAMADERS

- Activitat econòmica
- Fundació Catalunya-La Pedrera
- Canvi de la Vall
- Estat d'espècies: gall fer, cabirol, isard, conill, llebre, porc senglar, perdiu roja i picot negre
- Conflictes amb fauna
- Participació en la gestió
- Conveni col·laboratiu de la Fundació amb la UAB

CAÇADOR

- Caça
- Fundació Catalunya-La Pedrera
- Canvi de la Vall
- Estat d'espècies: gall fer, cabirol, isard, conill, llebre, porc senglar, perdiu roja i picot negre
- Conflictes amb fauna
- Participació en la gestió
- Conveni col·laboratiu de la Fundació amb la UAB

HABITANTS

- Fundació Catalunya-La Pedrera
- Canvi de la Vall
- Estat d'espècies: gall fer, cabirol, isard, conill, llebre, porc senglar, perdiu roja i picot negre
- Conflictes amb fauna
- Participació en la gestió
- Conveni col·laboratiu de la Fundació amb la UAB

Taula 9. Temes tractats en les entrevistes segons el tipus d'actor. Font: elaboració pròpia.

Amb la informació obtinguda de les entrevistes als diferents actors s'ha completat una sèrie de taules representades a l'apartat de resultats. D'aquesta manera, s'ha diferenciat els dos tipus d'actors (els habitants i els treballadors de la Fundació) i s'han representat els continguts que, per al present treball, són de més interès.

Per extreure l'opinió dels actors implicats en el territori de la Muntanya d'Alinyà, s'han analitzat les entrevistes en forma de taula, estructurada segons els temes exposats a les taules anteriorment descrites. El coneixement adquirit de l'entrevista amb l'expert naturalista i precursor del conveni, ha estat utilitzat per ampliar el coneixement i la perspectiva envers el conveni i el territori i així elaborar el treball amb un criteri més rigorós.

6. RESULTATS

Font: Joan Marcé Jo.

6.1. BUIDATGE DOCUMENTAL DE LA FUNDACIÓ

En aquest punt, es mostra una taula sintetitzadora elaborada a partir de la recerca que s'ha dut a terme en els Treballs de Fi de Grau revisats.

Treball de fi de grau	*Grau d'especificitat	Rellevància pel nostre treball	**Viabilitat d'implementació de les propostes	Afinitat amb els objectius de la fundació	***Utilitat per a les necessitats detectades al territori	Temàtica treballada més d'1 vegada
<i>La ramaderia extensiva a la Vall d'Alinyà</i>	Genèric	Baixa	Si (algunes propostes)	Alta	Alta	Sí
<i>Adaptació d'itinerari d'educació ambiental i sensorial a la vall d'Alinyà.</i>	Genèric	Baixa	Si	Alta	Moderada	No
<i>Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà</i>	Concret	Alta	Si (algunes propostes)	Alta	Baixa	Sí
<i>Protocol de viabilitat socioecològica del llop</i>	Concret	Baixa	No (no només les pot cobrir la fundació)	Alta	Moderada	No
<i>Impactes de la fauna silvestre al sector primari. La Vall d'Alinyà</i>	Genèric	Baixa	Si (algunes propostes)	Moderada	Alta	No
<i>Gestió cinegètica del Rupicapra pyrenaica pyrenaica a la Reserva Nacional de Caça del Cadí.</i>	Concret	Alta	Si	Alta	Baixa	Sí
<i>Estudi de l'hàbitat de la perdiu Xerra (Perdix Perdix hispaniensis) la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Alta	Si (només gestió forestal i establiments de camps de cereal)	Alta	Alta	No
<i>Estudi de la població de cabirol (Capreolus capreolus) a la vall d'alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de l'espècie a catalunya</i>	Concret	Alta	Si	Moderada	Moderada (per els problemes que origina)	Sí
<i>La reintroducció del conill de bosc (Oryctolagus cuniculus) a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Alta	Si	Alta	Alta (per el seu paper en la cadena tròfica)	No

<i>Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (Tetrao urogallus) a la vall d'Alinyà</i>	Concret	Alta	Si (algunes propostes)	Alta	Moderada	No
<i>Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà</i>	Concret	Alta	Si	Alta	Moderada	No
<i>Anàlisi de situació del porc senglar (sus scrofa) a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Alta	Si	Baixa	Alta	No
<i>Les pastures de muntanya a la vall d'Alinyà: Estudi evolutiu 1956 - 2012 i proposta metodològica per a la determinació de la viabilitat ramadera</i>	Genèric	Baixa	Si (algunes propostes)	Moderada	Moderada	Si
<i>Gestió participativa dels incendis a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Baixa	No (en tota l'extensió del territori)	Alta	Alta	No
<i>Viabilitat de la transició cap a un nou model de ramaderia bovina i ovina a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Baixa	Si (algunes propostes)	Moderada	Alta	Si
<i>Diagnosi de la situació poblacional dels ungulats a la Vall d'Alinyà: Viabilitat d'un itinerari d'avistament</i>	Genèric	Alta	-	Baixa	Baixa	Si
<i>Bioindicadors Fluvials: Poblacions de Vertebrats</i>	Genèric	Alta	Si (algunes propostes)	Moderada	Moderada	No
<i>Viabilitat de la reintroducció del duc (bubo bubo) com a espècie nidificant a la Vall d'Alinyà</i>	Concret	Alta	Si (algunes propostes)	Alta	Moderada	No
<i>Anàlisis de la connectivitat ecològica de les aus necròfagues a la vall d'Alinyà i als espais circumveïns.</i>	Genèric	Baixa	No (hi ha altres necessitats més urgents)	Moderada	Baixa	Si

Taula 10. Buidat sintètic dels TFG revisats amb l'ús d'indicadors considerats interessants per valorar la seva implementació per part de la Fundació. Font: elaboració pròpia.

*S'ha considerat genèrics els treballs que treballen més d'1 espècie o que tenen caràcter més general

**S'ha considerat viable o no viable segons el context de la Fundació que s'ha investigat i el criteri adquirit per els membres del grup.

***S'ha decidit la utilitat a partir de les necessitats detectades tant amb el treball de camp, com en el buidatge bibliogràfic. Sent alta en les que es perceben com necessitats urgents, moderada, és d'interès però no urgent i baixa en les quals no hi hem detectat una necessitat específica.

S'observa que hi ha un major nombre de treballs que han estudiat temàtiques de caràcter més concret i la implementació d'algunes de les propostes realitzades en 15 dels 19 treballs analitzats, són viables. Les diferents temàtiques treballades tenen una alta/moderada afinitat amb els objectius de la Fundació

a excepció de dos treballs: *Anàlisi de situació del porc senglar (sus scrofa) a la Vall d'Alinyà* i *Diagnosi de la situació poblacional dels ungulats a la Vall d'Alinyà: Viabilitat d'un itinerari d'avistament*. S'han trobat sis treballs que presenten una utilitat alta pel que fan les necessitats detectades prèviament a la Vall i presenten propostes viables. Com a temàtiques treballades en més d'una ocasió per a diferents TFG trobem, la ramaderia, els voltors i els ungulats.

Per altra banda, s'ha realitzat la següent taula, que mostra les actuacions de millora de la biodiversitat per part de la Fundació des de l'inici i les espècies estudiades en el treball. Han estat marcades aquelles espècies les quals s'han vist afavorides en aquella actuació concreta.

Actuacions de la Fundació	Conill de bosc	Cabirol	Isard	Gall fer	Porc senglar	Duc	Mussol pirinenc	Llop	Aus necròfagues	Perdiu xerra	Perdiu roja	Picot negre	Llebre
Cessió de conreus i de pastures	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X
Gestió forestal	X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X
Projecte de millora de les poblacions de conill	X									X	X		X
Recuperació de punts d'aigua	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Reintroducció del voltor negre									X				
Posada en funcionament del PAS									X				
Seguiments de fauna salvatge	X		X	X			X	X	X				

Taula 11. Relació positiva, directa i indirecta, entre les principals actuacions de la Fundació i les espècies seleccionades. Font: elaboració pròpia.

Així doncs, s'observa que les espècies més afavorides, amb un total de cinc punts, han estat les aus necròfagues i el conill de bosc, les quals vénen seguides amb quatre punts per: el gall fer, el mussol pirinenc, la perdiu roja, la perdiu xerra i la llebre.

6.2. ACTORS A LA MUNTANYA D'ALINYÀ

La taula següent, d'habitants entrevistats, es conforma per un total de sis entrevistes:

Perfil de la persona entrevistada	Opinió respecte la Fundació	Opinió sobre les actuacions de la Fundació	Incorporació dels TFG	Comunicació amb la Fundació	Espècies problemàtiques	Espècies afavorides (opinió)	Propostes de millora en la gestió de la Fundació
Habitant Ramader i caçador 43 anys	En alguns aspectes actua en benefici propi.	Van fent gestió forestal de tant en tant. Però els itineraris els tenen tots deixats.	No he vist que s'incorporin	Poca	Isard, cabirol i porc senglar	Voltor	<ul style="list-style-type: none"> - Més comunicació entre la fundació i el poble. - Decisions de la fundació més participatives. - Construcció de basses al Prat Major per al bestiar.
Habitant, Agricultor i ramader	Només actua en benefici propi. A mi no m'han ajudat pas.	-*	No he vist que s'incorporin	Poca	Voltor, Isard, cabirol i porc senglar	Voltor	<ul style="list-style-type: none"> - Més comunicació entre la fundació i el poble. - Decisions de la fundació més participatives. - Fer més cultius per afavorir a la biodiversitat.
Habitant Ramader i caçador	En alguns aspectes actua en benefici propi.	<ul style="list-style-type: none"> - Projecte de gestió forestal per a la fixació del CO2, un desastre - Plantació de pomeres, no hi ha ningú encarregat de la gestió - La gestió forestal és una explotació de fusta de la Integra Pirineus - Mala reintroducció del conill 	-	Millorable	Llop, porc senglar, cabirol	Tota la fauna salvatge, amb preferències pel voltor	<ul style="list-style-type: none"> - Donar llocs de treball a la gent del poble, com per exemple per a la gestió forestal. - Decisions de la fundació més participatives - Arreglar els camins perquè si algun dia es crema el bosc els bombers no hi podran pujar. - Fer basses per al bestiar i per a incendis. - Fer més cultius per afavorir a la biodiversitat. - Proporcionar gossos mastins als ramaders per protegir-se del llop.

Habitant Ramader, agricultor i caçador 23 anys	En alguns aspectes actua en benefici propi, però en general ho fa prou bé.	La gestió forestal no està malament, però es podria millorar.	No he vist que s'incorporin, potser no veig una utilitat molt directe.	Millorable	Voltor, porc senglar, cabirol	Voltor i isard	<ul style="list-style-type: none"> - Acabar de construir la barraca del Prat Major. - Arreglar fonts. - Deixar caçar isards al Prat Major, per afavorir la biodiversitat. - Millorar alguns camins i itineraris - Reprendre les quedades cada dos mesos dels ramaders i la fundació. - Fer més recuperacions de pastures, més gestió forestal. - Fomentar l'ecoturisme.
Habitant (des de fa 3 anys) Treballador en el sector de la restauració 48 anys	Actua en benefici propi.	Des de la Pandèmia han desaparegut i el manteniment s'ha vist molt afectat. Actuen en les coses que els interessin. Abans si que es feien més aclarides de boscos ara ja no tant.	-	Molt deficient	Porc senglar	Voltors	<ul style="list-style-type: none"> - Millor comunicació amb la població, amb una bona comunicació pots arribar a tot. - Fer una gestió més enfocada a peu de territori, no tant des dels despatxos.
Habitant (des de fa 12 anys) Caçador i Ex treballador de la Fundació Territori i Paisatge	Actua bastant en benefici propi.	La Fundació Territori i Paisatge era eminentment conservacionista, més engrescada en temes de conservació (també s'havien fet coses malament), ara dóna la impressió que s'ha enfocat més cap a l'ecoturisme i als estudiants. Per altre banda, les actuacions forestals no s'estan fent bé si el que es busca és afavorir la biodiversitat.	Percepció de baixa implementació	Millorable	-	-	<ul style="list-style-type: none"> - Fer gestió de paisatge, un mosaic. Allà on els ramaders no hi arriben. - Treballar més conjuntament amb els universitaris. - Reintroduir el conill de bosc abans que altres animals, (aprofitant el bagatge ja fet) - Obertura de l'escola del poble.

Taula 12. Buidatge de les entrevistes dels habitants. Font: elaboració pròpia.

*-: sense informació

Els resultats determinen una concepció general que la Fundació actua en benefici propi i remarquen un descontentament generalitzat pel que fa a la gestió forestal. La totalitat de les persones entrevistades indiquen l'existència d'una baixa comunicació entre la Fundació i el poble. Tot seguit, també es destaca un alt percentatge d'entrevistats que coincideixen en que l'espècie que causa més danys als habitants és el porc senglar, i en menor grau, el cabirol, i que el voltor és percebut com l'espècie més afavorida. Pel que fa als suggeriments de millora en la gestió de la Fundació, les més repetides han estat: millorar la comunicació entre Fundació i poble, decisions de la Fundació més participatives, una reparació o habilitació de diferents fonts o basses d'aigua per al bestiar. I per últim, s'ha manifestat, en línies generals, una percepció de baixa implementació dels TFG per part de la Fundació.

Tot seguit es mostren els coneixements dels habitants entrevistats sobre les espècies seleccionades:

Coneixement dels habitants sobre les espècies seleccionades (excepte voltors)	Conill de bosc	Cabirol	Isard	Gall fer	Porc senglar	Duc	Mussol pirinenc	Llop	Perdiu xerra	Perdiu roja	Picot negre	Llebre
Habitant Ramader i caçador 43 anys	En augment	A tot arreu	A tot arreu	Pocs, a la Cadolla Verda i a la Serra obaga de Companys	A tot arreu	-	-	-	Molts pocs exemplars	Població reduïda	Població reduïda	En augment
Habitant, Agricultor i ramader	-*	A tot arreu	A la part alta	Pocs, a la Cadolla Verda i a la Serra obaga de Companys	A tot arreu	-	-	-	-	-	-	En augment
Habitant Ramader i caçador	En augment	A tot arreu	A tot arreu	Pocs, a la Cadolla Verda i a la Serra obaga de Companys	A tot arreu	-	-	-	Molts pocs exemplars	Població reduïda	Població reduïda	En augment
Habitant Ramader, agricultor i caçador 23 anys	En augment	A tot arreu	A tot arreu	Pocs, a la Cadolla Verda i a la Serra obaga de Companys	A tot arreu	-	-	-	Molts pocs exemplars	Població reduïda	Població reduïda	En augment

Habitant (des de fa 3 anys) Treballador en el sector de la restauració 48 anys	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Habitant (des de fa 12 anys) Caçador i Ex treballador de la Fundació Territori i Paisatge	Pràcticament extingit. Quan va ser reintroduït les zones més idònies eren: Des de Sant Ponç fins a dalt el Coll d'Ares, tota la part solana i en tres punts de la part obaga: Tarrés, Planegilla i Coll de Salzes.	-	-	-	-	-	-	-	Algun exemplar al Pedró de les Quatre Batlles, en la vessant cap a la zona de Tuixent, zona de la Bansa.	Població molt maca a la zona de Gespeguera, a dalt el Pedró de les Quatre Batlles.	-	En augment

Taula 13. Coneixements faunístics de la població entrevistada sobre el territori d'Alinyà. Font: elaboració pròpia.

* -: sense informació

Els coneixements aportats pels habitants entrevistats envers les poblacions de la fauna seleccionada, indiquen que les poblacions de conill de bosc i llebre actualment estan en augment, a excepció d'un que afirma que el conill es troba gairebé extingit, i coincideixen amb que hi ha una població abundant dels tres ungulats. Localitzen la reduïda població de gall fer en dos punts concrets de la Vall: la Cadolla Verda i la Serra obaga de Companys. Concorren, també, en què la població de perdiu xerra i picot negre està conformada per a molt pocs exemplars i la de perdiu roja es troba molt reduïda, amb discrepàncies d'una entrevista que denota una població abundant.

Per acabar, a la taula següent, s'han recopilat un total de tres entrevistes al personal de la Fundació:

Perfil de la persona entrevistada	Opinió envers els ciutadans del poble	Perspectiva de les actuacions de gestió per millorar la biodiversitat	Punts febles de de la gestió sobre la Vall Alinyà	Implementació dels TFGs i punts a millorar	Punts prioritaris en l'actualitat	Gestió Forestal
Treballador de la Fundació	Costa molt despertar l'esperit innovador i emprenedor.	Contents amb el resultat de la millora de la conservació. Intenció futura d'escoltar més a la població.	No hem acabat d'assolir el nostre segon objectiu de desenvolupament socioeconòmic.	Ho desconec però tenen un valor en si i fan que la Vall es doni a conèixer.	<ul style="list-style-type: none"> - Reestructuració de l'equip davant la pandèmia. - Gestió del PAS - Mantenir alguns itineraris concrets - Feina amb els ramaders 	Es prioritzen actuacions que estiguin alineades amb els objectius de la Fundació però que generin uns mínims econòmics.
Treballador de la Fundació	La majoria només es queixen perquè volen el benefici propi.	Millorable, però també fa moltes coses bé.	És una finca molt gran i no es poden fer totes les coses.	No hi ha implementació perquè moltes vegades repliquen el que ja estem fent.	<ul style="list-style-type: none"> - Manteniment de canyet - Alguna Gestió Puntual - Activitats des d'Aubèrria fins que es pugui tornar a contractar l'empresa 	Costa de trobar l'equilibri entre rentable i accessible. Farien falta aclarides a zones de difícil accés, és evident. El problema és la finançament.
Treballadora de la Fundació	-*	-	-	Alguns s'han fet servir de referència en determinats casos o accions.	-	-
Treballador de la Fundació	Costa de que obrin la visió a noves propostes i a vegades entren una mica en conflicte el que és les seves preferències i el nostre principal objectiu: La conservació de la biodiversitat.	Satisfets en termes de biodiversitat i gestió forestal.	No s'ha aconseguit trobar l'equilibri entre gestió ramadera i agrícola en determinats espais de muntanya mitjana. No ha acabat d'arrancar el desenvolupament socioeconòmic esperat.	Alguns, han confirmat coses en les que nosaltres ja estàvem treballant. Altres han servit per a documentar.	Manteniment del canyet i les estades dels estudiants	Satisfets

Taula 14. Buidatge de les entrevistes del personal intern de la Fundació. Font: elaboració pròpia.

*-: sense informació

Les tres persones entrevistades consideren una certa dificultat alhora que la població accepti noves propostes i dinàmiques, així també com despertar l'esperit emprenedor. Totes elles han expressat satisfacció en termes de conservació de biodiversitat, en canvi, coincideixen en que no s'han assolit els objectius desitjats en termes de desenvolupament socioeconòmic.

Per altra banda asseguren que, actualment, els objectius prioritaris són: la reestructuració de la plantilla de la Fundació, el manteniment del canyet, el conveni amb els estudiants i gestions puntuals de qualsevol àmbit.

Dues de les tres persones entrevistades, reconeixen la complexitat de trobar l'equilibri entre la rendibilitat econòmica i la gestió forestal en les zones de difícil accés. I pel que fa al grau d'implementació dels TFG, les diferents posicions coincideixen en que la majoria de casos aquests treballs confirmen hipòtesis d'actuacions en les quals ja ha estat treballant la mateixa Fundació.

6.3. CANVI DE COBERTES DEL SÒL

En aquest punt, es mostra com, durant el període de 1996 al 2020, les cobertes del sòl de la finca de la Muntanya d'Alinyà ha anat canviant.

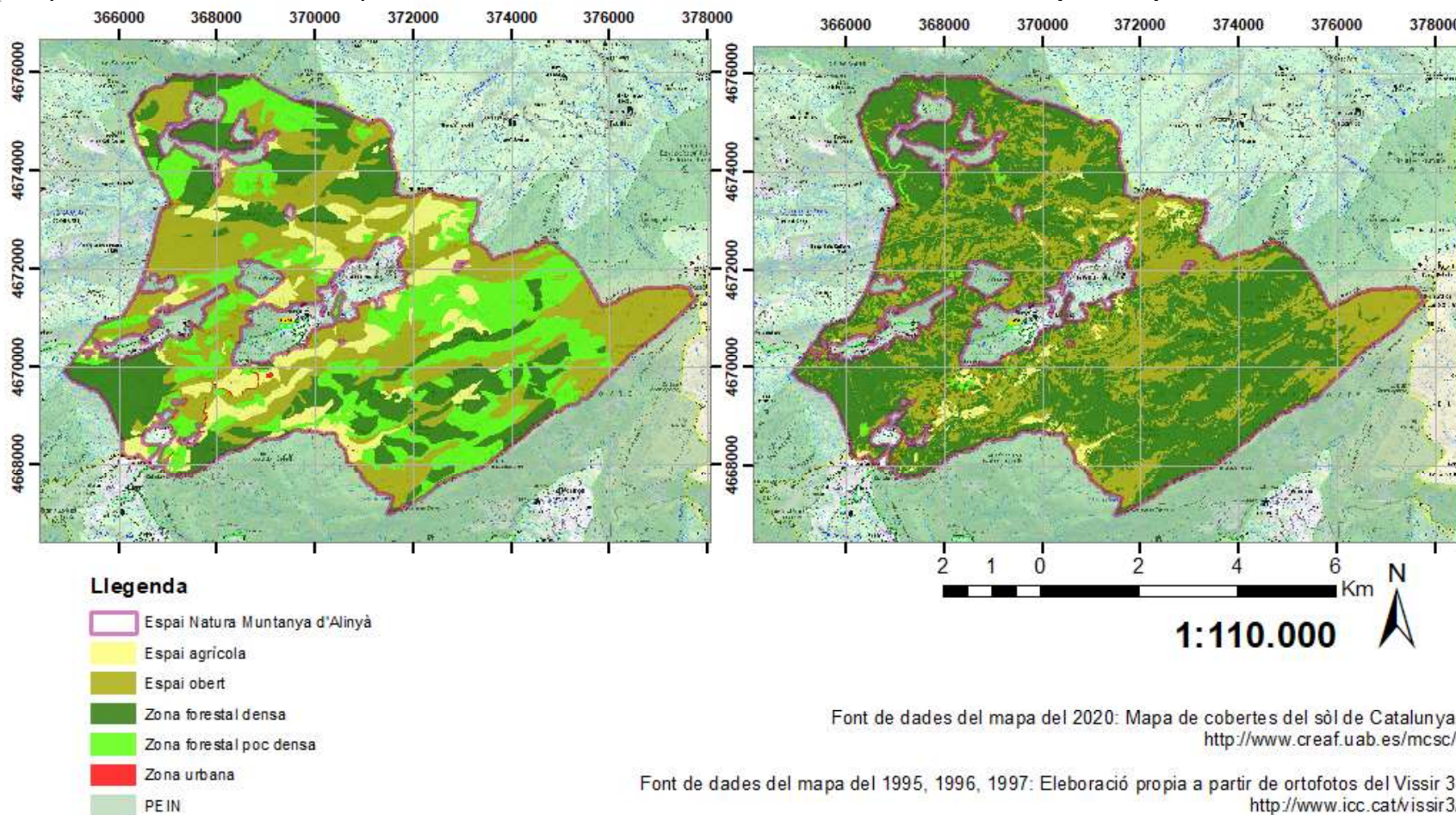

Figura 10. Mapa d'evolució de les cobertes del sòl a la Finca de la muntanya d'Alinyà del 1996 (esquerra) al 2020 (dreta). Font: elaboració pròpia a partir de les ortofotos de l'ICGC i el mapa de cobertes del sòl de Catalunya del CREAL.

COBERTES DEL SÒL	1996		2020		EVOLUCIÓ DE LES COBERTES DEL SÒL
	ÀREA (ha)	PERCENTATGE (%)	ÀREA (ha)	PERCENTATGE (%)	PERCENTATGE (%)
Espai Agrícola	716,98	13,13	135,80	2,49	- 10,64
Espai obert	2016,88	36,93	2021,64	36,99	+ 0,06
Zona forestal densa	1261,58	23,10	3272,30	59,89	+ 36,79
Zona forestal poc densa	1455,76	26,66	28,63	0,52	- 26,14
Zona urbana	9,91	0,18	5,64	0,11	- 0,07
TOTAL	5461,11	100	5464,01	100	

Taula 15. Evolució de les cobertes del sòl de la muntanya d'Alinyà des del 1996 fins al 2020. Font: elaboració pròpia.

A la Figura 10, s'observa l'evolució de les cobertes del sòl durant el període 1996-2020, en el que s'inclou el període en què la Fundació ha estat gestionant la Vall d'Alinyà. Tal com s'observa a la Taula 15, la zona forestal densa ha augmentat un 36.79%, ocupant, així, gairebé tota la finca de la Muntanya d'Alinyà. D'altra banda, tant l'espai agrícola com la zona forestal poc densos han disminuït, respectivament, un 10.64% i un 26.14%.

Per contra, encara que l'espai obert ha augmentat un 0,06% i la zona urbana ha disminuït un 0,07%, s'ha considerat que es manté constant, ja que aquesta diferència segurament és deguda a la diferència que hi ha entre el total de les àrees digitalitzades de l'ortofoto del 1996.

6.4. CARTOGRAFIA FAUNÍSTICA

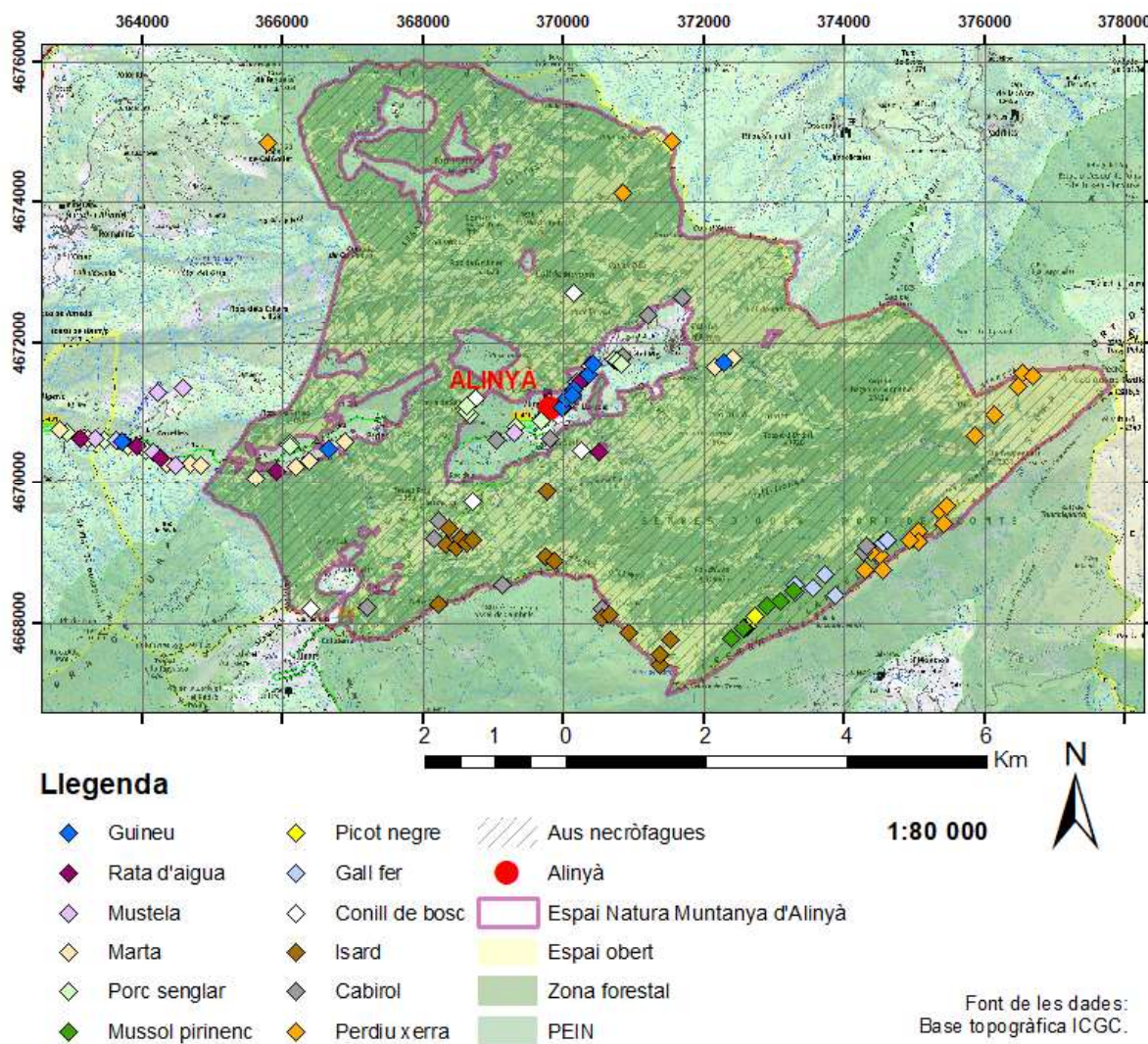

Figura 11. Mapa de les espècies mostrejades als Treballs de Fi de Grau del 2012 fins el febrer de 2021. Font: elaboració pròpia a partir del mapa topogràfic de l'ICGC.

A la Figura 11, es poden apreciar els avistaments i rastres mostrejats en els Treballs de Fi de Grau al llarg del període 2012-2021 a la finca de la Muntanya d'Alinyà. Les espècies que es situen als espais oberts són el conill de bosc i l'isard, mentre que el gall fer, el mussol pirinenc i el picot negre es situen, únicament, en zona forestal. La guineu, el porc senglar, el cabirol i, la perdiu xerra, se situen en els dos tipus d'espai, per tant, serien d'espais mixtos. La rata d'aigua, la mustela i la marta són espècies pròpies d'ambients fluvials i, per tant, se situen als rius o a prop del seu curs. I, per últim, les aus necròfagues com el voltor comú, el voltor negre, l'aufrany i el trençalòs s'ubiquen a tota la finca, ja que recorren grans distàncies i s'alimenten de la carnyona que queda als espais oberts.

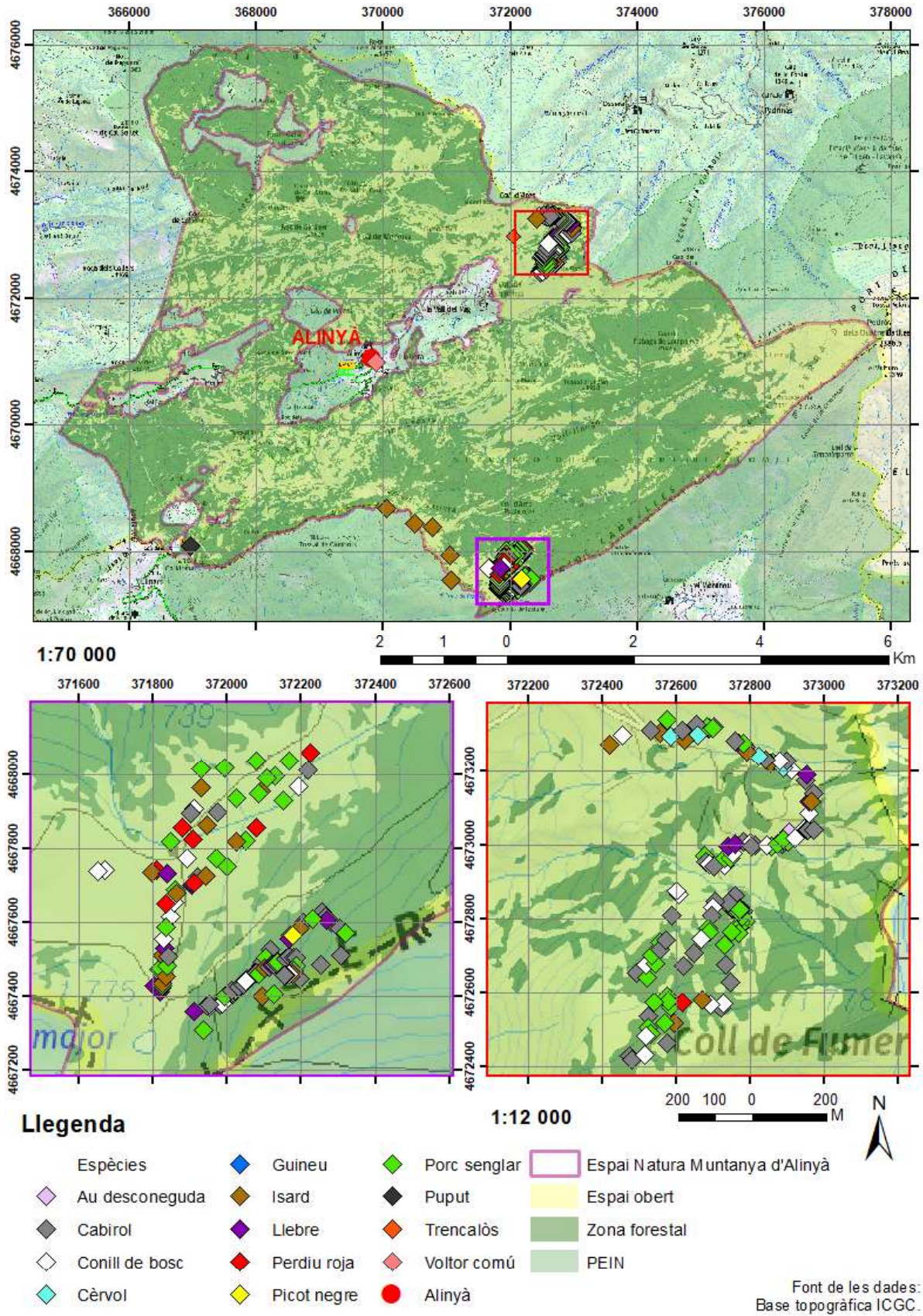

Figura 12. Mapa de les espècies mostrejades en aquest estudi. Font: elaboració pròpia a partir del mapa topogràfic de l'ICGC.

A la Figura 12, s'identifiquen les espècies mostrejades en aquest estudi, tenint en compte el mosaic agroforestal, representat en espais oberts i zona forestal. La concentració més gran d'individus de les zones d'estudi es dona, al Prat Major (representada pel color morat) i al Tossal de l'Àliga (representada pel color vermell), i es troben d'altres en punts aïllats de la finca per mitjà dels avistaments.

A les espècies d'estudi seleccionades en la zona del Prat Major, es pot contemplar que tant el porc senglar, com el cabirol, la llebre, el conill de bosc i l'isard es troben tant en espai obert com en zona forestal, mentre que la perdiu roja només es troba en espai obert i el picot negre i la guineu en zona forestal. De totes maneres, l'abundància de rastres trobats de conill de bosc a la zona forestal és menor que a l'espai obert, així com els rastres d'isard són més abundants a l'espai obert i els de cabirol a la zona forestal.

Al Tossal de l'Àliga, en canvi, les espècies que trobem a ambdós espais són el cabirol, el conill de bosc i el porc senglar, amb abundàncies semblants. Mentre que només es va trobar perdiu roja i un rastre d'au desconeguda en espai obert i llebre i cérvol en zona forestal.

Els individus observats fora d'aquestes dues zones són puputs, vistes a l'entrada del camí que porta al Prat Major, també isards avistats en espais oberts arribant gairebé al Prat Major, voltors comuns avistats a Sant Ponç sobrevolant el PAS i un trençalòs baixant del Tossal de l'Àliga cap a l'Alzina d'Alinyà sobrevolant el Coll de Déu.

Per tant, el porc senglar, el cabirol, la llebre, l'isard, el conill de bosc i la guineu són espècies d'espais mixtes perquè han estat trobades en les dues zones i en els dos tipus de coberta. La guineu, tot i només haver trobat rastre en zona forestal, va ser avistada en un camp obert durant el viatge a la segona sortida de camp, de camí a Alinyà, fora dels transsectes d'avistament. En canvi, el picot negre només s'ha avistat en zona forestal i de la perdiu roja s'ha trobat tant el rastre com s'ha avistat en espai obert.

7. DISCUSSIÓ

Font: Joan Marcé Jo.

7.1. VALORAR LA INCIDÈNCIA DELS TREBALLS DE FI DE GRAU DE CCAA D'ESPÈCIES VERTEBRADES EN LA GESTIÓ I POLÍTICA FAUNÍSTICA DE LA FUNDACIÓ

Es pot percebre Alinyà com a un espai natural en què hi actua una matriu complexa formada pels diferents actors implicats en el territori. Considerades les diferents perspectives, s'ha detectat una forta discrepància entre les opinions dels vilatans i la posició de la Fundació. Els habitants perceben l'entitat com a propietària de la finca i no com en realitat és: una aliada en la seva gestió. Així doncs, tot i tenir present els drets i la propietat del territori per part de la Fundació, s'insta a millorar la comunicació i dur a terme decisions i accions més participatives, per tal d'integrar-los en les seves gestions i obtenir uns millors resultats.

Tal com s'ha pogut constatar en el treball de camp, la situació derivada de la pandèmia ha complicat encara més la comunicació entre les dues parts. Aquesta va dissoldre algunes iniciatives com reunions periòdiques que s'havien començat a realitzar i ha provocat una reestructuració interna de l'equip en veure's afectada la seva principal font de finançament, l'edifici de La Pedrera (Barcelona), amb substitució inclosa del tècnic encarregat de gestionar la finca.

La Fundació, per la seva banda, considera que no ha assolit els objectius d'augmentar la població activa a través de l'ecoturisme, la producció primària i el patrimoni cultural. Això es veu reflectit en la Figura 3 dels antecedents, on s'observa una disminució constant de la població. Per tant, es considera que un canvi en l'estratègia podria aportar millors resultats. Un exemple seria l'estudi del motiu de l'augment de la població a partir del 2005.

Quant a la implementació dels TFG, amb els resultats obtinguts a la taula sintetitzadora dels treballs analitzats, es pot concloure que aquests no tenen cap carència general que impedeix la seva implementació en les gestions de la Fundació, ja que 6 d'ells s'han identificat com a viables i útils enfront de les necessitats detectades en el present.

Complementàriament, a les diferents entrevistes dutes a terme als habitants, s'ha obtingut una concepció generalitzada de no implementació de les propostes que ofereixen els treballs. Tanmateix, els diferents actors de la Fundació han afirmat l'existència d'un cert grau d'influència en la corroboració d'algunes hipòtesis i com a referència bibliogràfica en alguna actuació en concret.

En definitiva, s'ha observat que els treballs no són emprats com una eina de treball directe, sinó com un afegit al que ja està duent a terme internament la Fundació. Així doncs, es considera que per potenciar la seva implementació, haurien d'estar adaptats a les necessitats reals de la Fundació. Una manera eficaç de fer-ho seria amb una millora de l'organització i comunicació entre les dues entitats, com per exemple incrementar l'intercanvi d'idees per tal que els TFG estiguin sempre enfocats cap a un cert grau d'utilitat. Paral·lelament, això intensificarà la motivació dels estudiants atès que veuran la possibilitat de formar part de projectes que els facin apropar més al món laboral.

7.2. ESTUDIAR EL PAPER DEL MOSAIC AGROFORESTAL A PARTIR D'UN SEQUIT D'ESPÈCIES VERTEBRADES REPRESENTATIVES D'AQUEST I LA INTERVENCIÓ DE LA FUNDACIÓ EN ELS USOS DEL SÒL

Hi ha diferents eines de transformació de les cobertes del sòl. En un primer lloc, es troba la ramaderia i l'agricultura, ja que ambdues activitats necessiten espais oberts i conreus per mantenir un bon funcionament, fet que origina una desforestació del territori. I en segon lloc, es troben els incendis (Pérez, R. et al, 2019). Per aquest motiu, s'entén l'augment de la massa forestal densa (Taula 15), a causa de l'abandonament de l'agricultura i, segons les entrevistes, la gestió forestal només és realitzada a les zones més accessibles. Aquestes causes també han fet que tant l'espai agrícola com la zona forestal poc densa disminuïssin, propiciant la regeneració del bosc en aquestes zones.

Analitzant els objectius de gestió forestal de la Fundació explicats en els antecedents, amb l'opinió dels entrevistats, s'observa una discordança, ja que consideren que la gestió que s'està portant a terme només es realitza als indrets més accessibles i per obtenir un rendiment econòmic rendible (Taula 11). Altrament, la Fundació reconeix la manca d'actuacions en les zones més aïllades, però no es realitzen

a causa de l'alt cost associat que suposen i, per tant, es prioritzen actuacions alineades amb els objectius de conservació de la Fundació que, alhora, generin uns mínims ingressos a l'empresa subcontractada Integra Pirineus.

Per aquest motiu, s'observa un augment de la massa forestal, el qual no sempre és beneficiós, atès que augmenta la vulnerabilitat respecte al risc d'incendi i es perden una gran quantitat d'hàbitats potencials per a la biodiversitat, com són els espais agrícoles i oberts i, en conseqüència, les espècies que hi viuen. Per tant, la Fundació, si pogués, realitzaria una millor gestió forestal, ja que l'actual no és suficient.

Un exemple d'espècie que ha perdut hàbitat és la perdiu xerra. Tal com indica l'expert naturalista i precursor del conveni i els vilatans entrevistats, és una espècie que es troba en declivi a la Muntanya d'Alinyà pel creixement del bosc. Així doncs, si la població s'hagués mantingut, hauria estat un bioindicador d'una bona conservació del mosaic agroforestal i, per tant, de la preservació de la biodiversitat. Un dels entrevistats més coneixedors de l'espècie en el territori afirma que si encara és existent a la Vall, es localitza en un punt en concret, el Pedró de les Quatre Batlles (Figura 11), fet que provoca que no hi hagi intercanvi genètic i es creen problemes de consanguinitat.

D'altra banda, com s'observa a la Figura 12, la perdiu roja és una espècie d'espai agrícola i, amb la reducció d'espais d'aquestes característiques i la informació aportada pels entrevistats, es pot dir que s'està reduint la població progressivament, fet que indica pertorbació del conreu de cereal, alhora que s'hi suma l'alta densitat de bosc i la falta de conill de bosc provocada per la malaltia d'hemorràgia vírica. En conseqüència, la llebre està en augment.

Les aus necròfages també s'han vist desfavorides a causa de l'increment de zona forestal, ja que han perdut espais en els que trobar carronya, tot i que el PAS els proporciona la ingesta necessària. Alinyà destaca per ser l'única localització a tota Europa on es poden trobar les quatre espècies de voltors, per aquest motiu, són les espècies més afavorides per actuacions de la Fundació, les més treballades als TFG i de les que se'n treu un profit econòmic amb activitats ecoturístiques i els safaris fotogràfics.

L'isard és una espècie d'hàbitat mixta, però predomina en l'espai obert, com s'ha mostrat en els transectes realitzats i als Treballs de Fi de Grau anteriors. La població de l'isard, tal com es diu als treballs que l'han tractat, es manté més o menys estable, ja que l'espai obert, d'on s'alimenta, s'ha mantingut estable i el pestivirus no ha afectat en aquesta zona.

El cabirol és una espècie en constant augment, a causa de l'abandonament de l'agricultura, ja que tradicionalment, el cabirol ha estat vinculat als boscos escassament alterats per l'home (Acevedo, P. Et al, 2011). Alhora, ha pujat també el cérvol, tot i que encara que no es queda a la vall, la població prové de Cambrils, un poble veí.

Del llop, ja es coneixen els punts habituals de pas i només hi ha un mascle de 8-9 anys, del qual es pensa que el dia que trobi una femella s'assentarà i que, per la zona de sobre del Prat Major, té un hàbitat idíl·lic.

En canvi, abans no existia el porc senglar a la Vall, per tant, aquest augment poblacional demostra que els boscos estan avançant, ja que tot i ser una espècie d'espai mixta, predomina en zones boscoses i sovint s'aventuren en terres agrícoles per alimentar-se (UICN Red List Threatened Species, 2021). A més a més, s'afegeix que és una espècie que fa perdre fauna petita com la perdiu, el conill, la llebre i el gall fer perquè es menja les seves cries o bé els ous, i causa danys als cultius, sobretot, de patates, dels més importants a la Vall.

Com les pinedes de pi negre han augmentat, algunes espècies clau de l'ecosistema forestal s'haurien de veure afavorides, com són el gall fer, el picot negre i el mussol pirinenc, a la Cadolla Verda. Però, tot i això, no s'han expandit pel territori, ja que es troben a la mateixa localització que van ser trobades als estudis dels Treballs de Fi de Grau realitzats anteriorment (Figura 11). El gall fer és una espècie amb requeriments ecològics segons l'estació de l'any, relacionats amb l'heterogeneïtat espacial i temporal. Per tant, un bosc d'estructura homogènia no pot satisfer els requeriments ecològics de l'espècie, fet que podria provocar la desaparició del gall fer si altres causes la segueixen atenuant, com el porc senglar i el turisme, ja que segueix sent una espècie amenaçada.

Finalment, a la Figura 12 s'observa que, els resultats obtinguts concorden amb els resultats esperats, és a dir, el porc senglar, el cabirol, la llebre, l'isard i el conill de bosc són espècies d'espais mixtes, mentre que el picot negre és forestal i la perdiu roja d'espais oberts. A la Figura 11 observem que aquestes espècies es troben en els mateixos espais que els resultats obtinguts d'aquest estudi, excepte el conill de bosc i l'isard que només van ser trobats en espais oberts, ja que s'alimenten de plantes herbàcies.

Amb les espècies trobades a partir dels transectes, es confirma que la fauna que s'hi troba és pròpia de l'ambient prepirinenc, on es troben espècies de paisatges eurosiberians d'alta muntanya i d'ambients mediterranis, gràcies a la gran variabilitat altitudinal que conforma la Vall, la qual propicia que s'hi donin una gran varietat de paisatges i climes.

En conclusió, el mosaic agroforestal ajuda al desenvolupament de la biodiversitat, per tant, com més diversitat d'hàbitats, més espècies s'hi poden establir. Com el nombre d'espècies afecta el funcionament de l'ecosistema de forma positiva, amb l'augment de la producció, una major retenció de nutrients en l'ecosistema i una menor variabilitat temporal, és a dir, més estabilitat, podem afirmar que la biodiversitat té un paper funcional, per tant, cal conservar tant les espècies com els espais naturals.

8. CONCLUSIÓ

Font: Joan Marcé Jo.

- Tot i haver detectat que els treballs no presenten cap carència que dificulti la seva implementació, aquesta és bastant baixa, ja que la Fundació en fa un ús més aviat puntual i referencial. Per tant, se suggereix una millora de l'accessibilitat dels TFG, tant per a la població com per a tots els integrants de l'Àrea de Territori i Medi Ambient de la Fundació, per tal de promoure'n diferents vies d'utilitat.

Per altra banda, es considera que aquests no tenen un pes evident en les polítiques faunístiques, tot i que s'intueix un cert grau d'influència en la gestió de la finca.

- La massa forestal ha augmentat a causa de l'abandonament de l'agricultura i el creixement de la zona forestal poc densa, fet que és perjudicial, atès que augmenta la vulnerabilitat respecte al risc d'incendi i la probabilitat de perdre hàbitats i les seves espècies associades.
- Tot i l'augment de la massa forestal, les poblacions de gall fer, de picot negre i de mussol pirinenc no s'han vist afectades positivament, degut a l'augment de la població de porc senglar, i altres factors desconeguts.
- La població de perdiu xerra s'ha vist greument afectada, i la perdiu roja i el conill de bosc es troben en davallada per l'augment de la massa forestal i el creixement del porc senglar. En canvi, la llebre està augmentant perquè no té competència amb el conill.
- El porc senglar és, actualment, l'espècie que causa més problemes als habitants de la Vall.
- La població d'isard es manté estable, degut al manteniment dels espais oberts.
- La població de cabirol i la del porc senglar es troben en augment constant per l'augment forestal.
- Les aus necròfages són les espècies més afavorides de totes, degut a que la Fundació extreu un benefici econòmic, ja que diferencien la Vall de la resta d'Europa. Per contra, els habitants perceben una sobredimensió de les poblacions.

- El cérvol i el llop són presents al territori, però encara no s'han establert a la Vall, tot i que la tornada del llop podria causar grans pèrdues per determinats actors del territori.
- La Vall d'Alinyà és un clar exemple de la interacció entre la conservació de la natura i les activitats humanes, que, tot i poder-se millorar, mostra de manera positiva com els usuaris generen heterogeneïtat afavorint la diversitat d'hàbitats i espècies amb les seves activitats econòmiques.
- Per frenar l'augment de la massa forestal i afavorir l'obertura d'espais oberts, se suggereix a la Fundació el manteniment del règim de perturbacions necessari, que, conjuntament a les activitats econòmiques dels habitants, milloraran el mosaic agroforestal de la Muntanya d'Alinyà.
- A causa de la reestructuració que ha patit la Fundació per la situació de la Covid-19, es preveu que la gestió de la Muntanya d'Alinyà es quedi més limitada, quant a recursos destinats i personal.

9. PROPOSTES DE MILLORA A LA GESTIÓ DE LA FUNDACIÓ CATALUNYA-LA PEDRERA A LA MUNTANYA D'ALINYÀ

Font: Joan Marcé Jo.

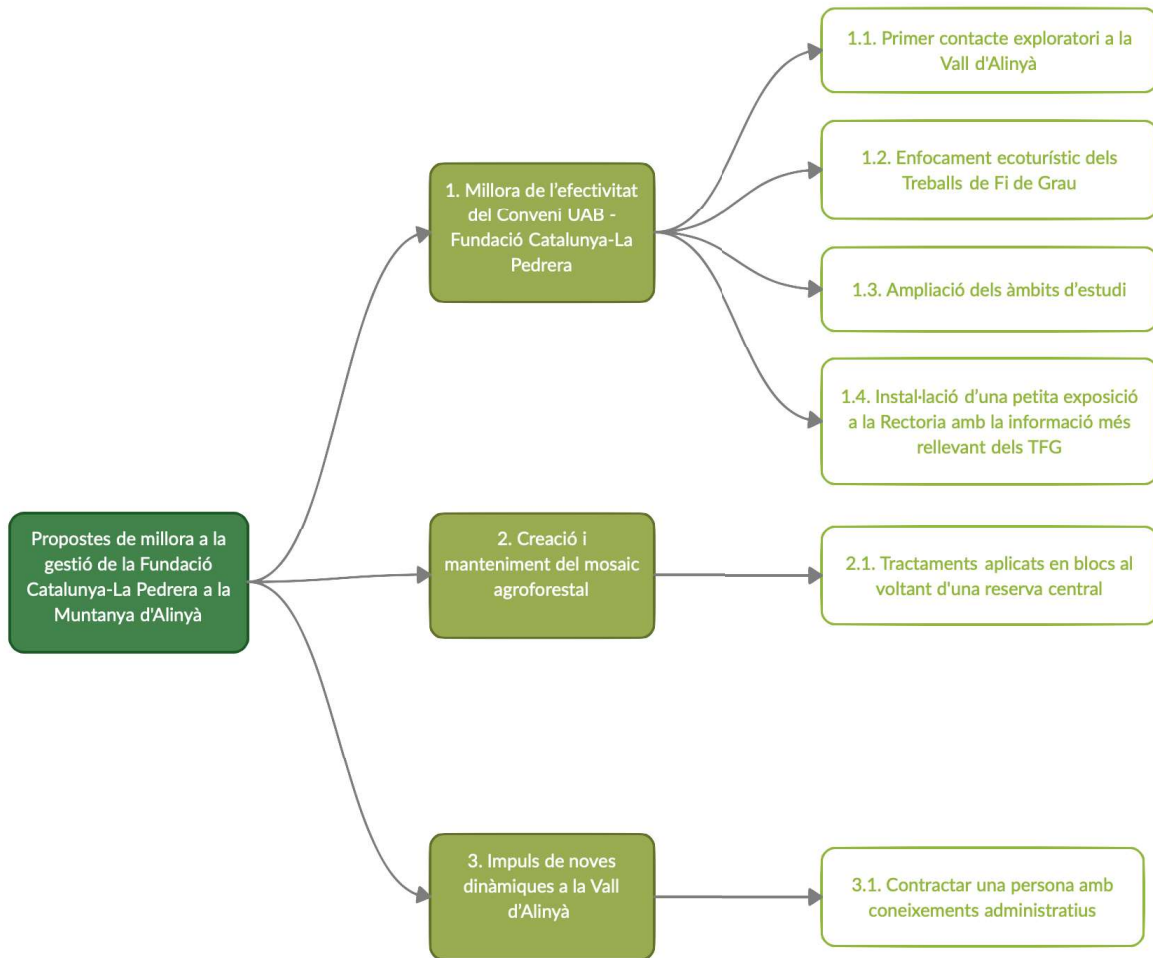

Figura 13. Esquema de les línies estratègiques i les accions corresponents. Font: elaboració pròpia a partir de l'eina Creately.

A partir de les conclusions extretes es proposen un seguit de propostes per millorar la gestió de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Muntanya d'Alinyà. Les propostes han estat realitzades per mitjà de fitxes, classificades d'acord amb tres línies estratègiques, la millora de l'efectivitat del Conveni UAB - Fundació Catalunya-La Pedrera, la creació i el manteniment del mosaic agroforestal i l'impuls de noves dinàmiques a la Vall d'Alinyà (Figura 13).

Fitxa 1		
Línia estratègica	1. Millora de l'efectivitat del Conveni UAB - Fundació Catalunya-La Pedrera	
Acció	1.1. Primer contacte exploratori a la Vall d'Alinyà	
Objectiu	Millorar la utilitat dels Treballs de Fi de Grau	
Descripció	Realitzar una primera visita exploratòria a la Vall d'Alinyà conjuntament amb el tècnic encarregat a la Muntanya, abans d'escollir la temàtica del TFG. La finalitat és conèixer de la seva mà aquells aspectes d'interès a estudiar que beneficiïn la gestió que es porta a terme. A l'Annex VIII s'adjunten un seguit de propostes per TFG futurs extrets de les entrevistes. Tenint en compte les limitacions espai-temporals que es tenen quan s'elaboren els treballs, és important fragmentar els objectius i, si cal, realitzar diferents TFG complementaris fins a arribar a una aplicació real per a la Fundació.	
Temàtica	Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals	
Tipologia	Conveni regulador	
Prioritat Alta	Període d'implantació Curt termini (0-2 anys)	Període d'execució Continuat
Agents involucrats	Fundació Catalunya-la Pedrera Universitat Autònoma de Barcelona	
Cost econòmic Cost associat al manteniment de les iurtes i el vàter sec (aprox. 1000 €/any)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera	
Sinergies	1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau 1.4. Instal·lació d'una petita exposició a la Rectoria amb la informació més rellevant dels TFG	
Indicadors de monitoreig	Sense indicador de seguiment	

Taula 16. Proposta de millora 1. Font: elaboració pròpia.

Fitxa 2		
Línia estratègica	1. Millora de l'efectivitat del Conveni UAB - Fundació Catalunya-La Pedrera	
Acció	1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau	
Objectiu	Ampliar l'aplicació dels Treballs de Fi de Grau en el sector ecoturístic.	
Descripció	Enfront del no assoliment d'alguns dels objectius de la Fundació com és augmentar la població activa a través de l'ecoturisme, la producció primària i el patrimoni cultural, s'insta a definir una estratègia en què els TFG realitzats acabin en una aplicació pràctica o un recurs ecoturístic per a la Fundació i per a la Vall.	
Temàtica	Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals	
Tipologia	Conveni regulador	
Prioritat Alta	Període d'implantació Curt termini (0-2 anys)	Període d'execució Continuat
Agents involucrats	Fundació Catalunya-la Pedrera Universitat Autònoma de Barcelona Habitants d'Alinyà	
Cost econòmic Cost associat al manteniment de les iurtes i el vàter sec (aprox. 1000 €/any)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera	
Sinergies	1.1. Primer contacte exploratori a la Vall d'Alinyà 1.4. Instal·lació d'una petita exposició a la Rectoria amb la informació més rellevant dels TFG 3.1. Contractar un persona amb coneixements administratius	
Indicadors de monitoreig	Nombre de visitants per any Creixement intercensal de la població	

Taula 17. Proposta de millora 2. Font: elaboració pròpia.

Fitxa 3		
Línia estratègica	1. Millora de l'efectivitat del Conveni UAB - Fundació Catalunya-La Pedrera	
Acció	1.3. Ampliació dels àmbits d'estudi	
Objectiu	Ampliar els coneixements del territori col·laborant en la seva Xarxa d'Espais Natura.	
Descripció	Realització de Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals als diferents espais que té la Fundació Catalunya-La Pedrera per tal d'ampliar els coneixements sobre el territori i beneficiar tant als estudiants com a la Fundació amb el nou aprenentatge.	
Temàtica	Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals	
Tipologia	Conveni regulador	
Prioritat Mitja	Període d'implantació Curt termini (0-2 anys)	Període d'execució Continuat
Agents involucrats	Fundació Catalunya-la Pedrera Universitat Autònoma de Barcelona	
Cost econòmic Cost associat a despeses d'allotjament (aprox. 4000 €/any)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera	
Sinergies	1.1. Primer contacte exploratori a la Vall d'Alinyà 1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau	
Indicadors de monitoreig	Sense indicador de seguiment.	

Taula 18. Proposta de millora 3. Font: elaboració pròpia.

Fitxa 4		
Línia estratègica	1. Millora de l'efectivitat del Conveni UAB - Fundació Catalunya-La Pedrera	
Acció	1.4. Instal·lació d'una petita exposició a la Rectoria amb la informació més rellevant dels TFG	
Objectiu	Donar a conèixer els TFG als visitants i aprofitar aquest recurs per a fer una primera immersió i iniciar les activitats ecoturístiques.	
Descripció	Per tal de donar una nova via d'implementació dels TFG, es contempla la possibilitat de dur a terme una exposició a la Rectoria, en forma de panells, que doni l'oportunitat als visitants de conèixer els diferents treballs realitzats i compartir els coneixements més rellevants de les recerques científiques. A més a més, també es poden aprofitar com a punt de partida en les activitats ecoturístiques per a fer una primera immersió als visitants a allò que van a veure i després vagin al camp amb més coneixements per a poder gaudir d'una millor experiència.	
Temàtica	Treballs de Fi de Grau de Ciències Ambientals	
Tipologia	Conveni regulador	
Prioritat Mitja	Període d'implantació Mig termini (3-5 anys)	Període d'execució Continuat
Agents involucrats	Fundació Catalunya-La Pedrera Universitat Autònoma de Barcelona	
Cost econòmic Cost associat a la impressió dels panells, preparació de la visita, de l'exposició i manteniment d'aquesta (aprox. 500 €)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera	
Sinergies	1.1. Primer contacte exploratori a la Vall d'Alinyà 1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau	
Indicadors de monitoreig	Nombre de visitants que n'han fet ús per any Enquesta interactiva per mitjà d'un codi QR	

Taula 19. Proposta de millora 4. Font: elaboració pròpia.

Fitxa			5
Línia estratègica	2. Creació i manteniment del mosaic agroforestal		
Acció	2.1. Tractaments aplicats en blocs al voltant d'una reserva central		
Objectiu	Augmentar la biodiversitat de la finca de la Muntanya d'Alinyà per mitjà de la recuperació del mosaic agroforestal.		
Descripció	Fer una zonificació de la finca de la Muntanya d'Alinyà. A l'espai central es deixa el bosc madur i, pel contrari, en els espais del voltant es generen perturbacions, com incendis controlats, tales o agricultura i ramaderia, a diferents temps, és a dir, s'apliquen diferents tractaments a blocs diferents de manera aleatòria.		
Temàtica	Gestió forestal		
Tipologia	Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal		
Prioritat Alta	Període d'implantació Mig termini (3-5 anys)	Període d'execució Continuat	
Agents involucrats	Fundació Catalunya-La Pedrera Fundació Privada Integra Pirineus		
Cost econòmic Cost associat a la generació de perturbacions, com la tala, els incendis controlats o ajudes per agricultors i ramaders (aprox. 100.000 €/any)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera Generalitat de Catalunya Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural		
Sinergies	1.1. Primer contacte exploratori a la Vall d'Alinyà 1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau		
Indicadors de monitoreig	Seguiment poblacional de fauna salvatge Seguiment cartogràfic de les cobertes del sòl		

Taula 20. Proposta de millora 5. Font: elaboració pròpia.

Fitxa			6
Línia estratègica	3. Impuls de noves dinàmiques a la Vall d'Alinyà		
Acció	3.1. Contractar un persona amb coneixements administratius		
Objectiu	Donar facilitats per a desenvolupar l'esperit emprenedor dels habitants i ramaders de la Vall i afavorir noves dinàmiques.		
Descripció	Contractació d'un administratiu dedicat a simplificar la burocràcia dels habitants i, sobretot, als ramaders per tal de alleugerir els tràmits que puguin ser un impediment per a noves iniciatives. Així doncs, s'evita l'èxode rural i, amb ell, una ràpida homogeneïtzació del paisatge.		
Temàtica	Gestió socioeconòmica		
Tipologia	Tràmits administratius		
Prioritat Mitja	Període d'implantació Mig termini (3-5 anys)	Període d'execució Continuat	
Agents involucrats	Fundació Catalunya-La Pedrera Habitants de la Vall d'Alinyà		
Cost econòmic Cost associat al salari del treballador/a (aprox. 15 €/h)	Fonts de finançament Fundació Catalunya-La Pedrera		
Sinergies	1.2. Enfocament ecoturístic dels Treballs de Fi de Grau		
Indicadors de monitoreig	Nombre d'iniciatives dutes a terme		

Taula 21. Proposta de millora 6. Font: elaboració pròpia.

10. BIBLIOGRAFIA

Font: Joan Marcé Jo.

Acevedo, P., Real, R., & Gortázar, C. (2011). Favorabilidad ecogeográfica para el corzo: Distribución y abundancia. *Pirineos*, 166(166), 9–27. <https://doi.org/10.3989/Pirineos.2011.166001>

Aubèrria. *Alinyà, la muntanya viva*. [En línia]. <https://auberria.cat/alinya-muntanya-viva/> (Consultat 2 de maig 2021 i 10 de juny 2021)

Baena Crespo, O., Junyent Correas, M., Lloret Riera, M., Ursul Colomé, G. Estudi de l'hàbitat de la Perdriu xerra (*Perdix perdix hispaniensis*), la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2016.

Bergnes, C., Bravo, A., Hidalgo, S., López, M. Gestió cinegètica del *Rupicapra pyrenaica pyrenaica* a la Reserva Nacional de Caça del Cadí. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2016.

Bofill, A., Guasch, G. Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (*Tetrao urogallus*) a la vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2017.

Boladeras, J., Reñé, A., Sales, J. Anàlisi de situació del porc senglar (*Sus scrofa*) a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

Col·legi d'arquitectes. *La nova Fundació Territori i Paisatge*. [En línia]. <http://www.coac.net/COAC/biennial/fundacio.htm> (Consultat 2 de maig 2021)

Cuevas, D., Jiménez, P., Miranda, D., Sabater, O. Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà. Evolució, percepció i viabilitat. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2013.

Domènech, G., López, R., Navarro, I. Les pastures de muntanya a la vall d'Alinyà: Estudi evolutiu 1956 - 2012 i proposta metodològica per a la determinació de la viabilitat ramadera. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

Elgstöm, D., Sàez, N., Santiago, A. Gestió participativa dels incendis a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

El Mahmoudi, D., Gimeno, P., Hidalgo, X. i Molina, D. Viabilitat de la transició cap a un nou model de ramaderia bovina i ovina a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

Els sistemes naturals de la Vall d'Alinyà; Germán i Otzet, J; Gráficas y Diseño SL: Barcelona, 2004.

Farriol Almirall, R., Escuté Gasulla, X., Vidal Andreu, E. and Palero Moreno, N. *La Muntanya d'Alinyà: un exemple de planificació forestal que integra gestió i conservació*. Jornada, IV, 2017.

Ferrer, Xavier. Mòdul Vertebrats. *Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya. Generalitat de Catalunya i Universitat de Barcelona*. [En línia]. <http://biodiver.bio.ub.es/biocat/homepage.html> (Consultat 30 de març de 2021)

Fundació Catalunya-La Pedrera. [En línia]. *Pla tècnic de gestió i millora forestal - Reserva de la Muntanya d'Alinyà. 2017*. (Consultat 30 de març de 2021)

Fundació Catalunya-La Pedrera. [En línia]. *Fauna i flora. 2021*.

<https://www.fundaciocatalunya-lapedrera.com/ca/espais-natura/muntanya-dalinya/fauna-flora> (Consultat 18 de maig de 2021)

Fundación Aquae. [En línia]. *Las distintivas orejas de las liebres*. 2016.

<https://www.fundacionaquae.org/aquae-tv-microespacios-la-liebre/> (Consultat 2 de maig de 2021)

González, S., Grau, D., Pascual, M. Impactes de la fauna silvestre al sector primari. La Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2015.

Griffiths, C., Mingorance, L., Rubio, C., Valls, O. Estudi de la població de cabirol (*Capreolus capreolus*) a la Vall d'Alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de

l'espècie a Catalunya. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2016.

Hernández, A., Rodríguez, E., Rodon, A. La ramaderia extensiva a la Vall d'Alinyà. Un retrat de la ramaderia de muntanya del segle XXI. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2013.

Higueruelo, A., Serra, M., Verdés, A. Diagnosi de la situació poblacional dels ungulats a la Vall d'Alinyà: Viabilitat d'un itinerari d'avistament. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

Homs, E., Lòpez, D., Moreira, R. Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2018.

Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. *Vissir3*. [En línia]. <http://www.icc.cat/vissir3/> (Consultat 1 de maig de 2021)

Institut d'Estadística de Catalunya. *El municipi en xifres. Alt Urgell. Fígols i Alinyà*. [En línia] <https://www.idescat.cat/emex/?id=259084#h1fe7ff1ffff> (Consultat 2 de maig de 2021)

Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals. *Campus de Ciències Ambientals i de la Terra de la Muntanya d'Alinyà*. [En línia]. <http://icta.uab.cat/CampusAlinya/index.htm> (Consultat 1 de maig de 2021)

Fundació Integra Pirineus. Biomassa i inserció laboral i social de persones. [En línia]. <https://www.integrapiroineus.com/> (Consultat 10 de juny 2021)

Las organizaciones no gubernamentales de medio ambiente en Europa occidental; Asociación Quercus; Raicarsa: Madrid, 1991.

Mariné, J., Riera, MR., Vert, C. Adaptació d'itinerari d'educació ambiental i sensorial a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2013.

Muntanya d'Alinyà. *Llistat de les espècies observables a l'Espai Natura Muntanya d'Alinyà i àrea perifèrica*. [En línia].

<https://www.fundaciocatalunya-lapedrera.com/sites/default/files/2020-01/Checklist%20Aliny%C3%A0.pdf> (Consultat 28 de març 2021)

NOAA. (2001). *Manejo Adaptativo: Una Herramienta para Profesionales de la Conservación*. 1974, 6–8. [En línia]

https://nmssanctuaries.blob.core.windows.net/sanctuaries-prod/media/archive/management/pdfs/Day6_H10_AdaptMgmt_esp.pdf (Consultat 10 de juny 2021)

Pérez, R., Badia, M. Itineraris de canvis paisatgístics i geològics a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2019.

Recio, S., Soler, M., Torrella, D. La reintroducció del conill de bosc (*Oryctolagus cuniculus*) a la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona. Cerdanyola del Vallès, 2017.

Santamarina Campos, Beatriz (2019). «El inicio de la protección de la naturaleza en España. Orígenes y balance de la conservación». *Revista Española de Investigaciones Sociológicas*, 168: 55-72. (<http://dx.doi.org/10.5477/cis/reis.168.55>)

Santos, S., García, M., Guindulain, P., Prat, M. Protocol de viabilitat socioeconòmica del llop. Àrea d'estudi de la Vall d'Alinyà. Treball de Fi de Grau, Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, 2013.

SEO/BirdLife. *Guía de las Aves de España*. [En línia]. <https://seo.org/listado-aves-2/> (Consultat 2 de maig de 2021)

TORT, J. (2004). «La fesomia geogràfica de la vall d'Alinyà». In: GERMAIN, J. [ed.]. *Els sistemes naturals de la vall d'Alinyà*. Barcelona: Institució Catalana d'Història Natural (Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural; 14), p. 555-608. ISBN: 84-7283-724-6.

UICN. *Red List of Threatened Species*. [En línia]. <https://www.iucnredlist.org/es/> (Consultat 25 de maig de 2021)

ANNEX

- I. Actuacions a la finca de la Muntanya d'Alinyà
- II. Fitxes resum dels Treballs de Fi de Grau
- III. Descripció de les espècies d'estudi
- IV. Fitxes d'identificació d'espècies
- V. Rastres identificats en els transsectes
- VI. Avistaments
- VII. Entrevistes
- VIII. Propostes de Treballs de Fi de Grau
- IX. Programació temporal

Font: Joan Marcé Jo.

ANNEX I. ACTUACIONS A LA FINCA DE LA MUNTANYA D'ALINYÀ

- ❖ 2000-2001: Pla director d'usos i gestió de la finca Muntanya d'Alinyà (Estudi Ramón Folch -ERF), que estableix una ordenació dels usos del sòl i un conjunt d'actuacions a l'espai incloent un primer plantejament de la figura d'un parc ramader a la vall.
- ❖ 2001-2021: Cessió de conreus i de pastures a favor dels veïns de la vall per afavorir l'activitat agroramadera i la biodiversitat associada.
- ❖ 2001-2002: Restauració de l'estany de Prat Major i de la Bassa de la Solaneta.
- ❖ 2003: Redacció del Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal.
- ❖ 2003-2021: Gestió forestal, adreçada a la millora dels ecosistemes forestals i el manteniment de pastures.
- ❖ 2002-2003: Senyalització indicativa de 57 km d'itineraris restaurats.
- ❖ 2002-2008: Projecte de millora de les poblacions de conill.
- ❖ 2003-2009: Recuperació de punts d'aigua.
- ❖ 2003-2016: Projecte de reintroducció del voltor negre (2003, signatura del primer conveni; 2016, últims alliberaments a Alinyà).
- ❖ 2003-2021: Posada en funcionament i gestió del Punt d'Alimentació Suplementària (PAS) per a carronyaires.
- ❖ 2003-2021: Cremes controlades per eliminar l'excés de matollar, tenir més pastures i millorar la biodiversitat (l'execució de les cremes és a càrrec dels tècnics del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals, de la Generalitat de Catalunya).
- ❖ 2004- 2006: Condicionament de Cal Feixó, per utilitzar-lo com a magatzem i centre logístic.
- ❖ 2004-2007: Restauració de bordes (Corral del Bertró, borda de coll Maçana, Migenca).
- ❖ 2004-2009: Seguiments de fauna salvatge.
- ❖ 2004-2010: Estades de Natura i Camps de Treball a Alinyà.
- ❖ 2005: Recuperació de 25,6 Km de camins, entre ells el camí de Perles a Fígols, a partir de l'estudi inventari del 2004. Amb la col·laboració d'estudiants de l'Escola de Capacitació Agrària de la Seu.

- ❖ 2005: Instal·lació de tanca per a restringir el pas de vehicles a la pista d'accés al PAS de Sant Ponç.
- ❖ 2005: Inici de seguiment poblacions de mussol pirinenc.
- ❖ 2005-2021: Seguiment població de gall fer.
- ❖ 2006: Conveni de col·laboració amb el Consell Comarcal de l'Alt Urgell per al desenvolupament de les telecomunicacions a la vall d'Alinyà.
- ❖ 2006-2008: Rehabilitació del Ribatell com a espai de Serveis i usos educatius.
- ❖ 2006: Instal·lació d'un wc sec autònom a l'àrea del Ribatell.
- ❖ 2008: Pla d'ordenació de les pastures.
- ❖ 2010-2020: Programa de seguiment de la biodiversitat (informe anual d'estat de la biodiversitat de la finca a partir del seguiment de diversos indicadors).
- ❖ 2012: Instal·lació de hide fotogràfic per voltors a Terrers.
- ❖ 2012-2013: Restauració de la Rectoria d'Alinyà (Centre de Visitants i Agrobotiga).
- ❖ 2012-2021: Campus Universitari (activitat educativa i de recerca per part d'estudiants i investigadors de diverses universitats catalanes: UAB, UB, UdL. Treballs de grau i de màster).
- ❖ 2013: Revisió del Pla Tècnic de Gestió i Millora Forestal.
- ❖ 2014: Instal·lació d'una Estació Meteorològica a La Planassa.
- ❖ 2016-2020: Cultius de pomeres i plantes aromàtiques a la Planassa i Campaposta.
- ❖ 2017: Instal·lació de iurtes al Ribatell.
- ❖ 2019: Conveni de col·laboració amb la Fundació Miquel Agustí pel desenvolupament del "Programa de selecció de la patata del bufet i de suport al teixit productiu".

Font: Fundació Catalunya-La Pedrera.

ANNEX II. FITXES RESUM DELS TREBALLS DE FI DE GRAU

 <p>La ramaderia extensiva a la Vall d'Alinyà</p> <p>Un retrat de la ramaderia de muntanya del segle XXI.</p> <p>Projecte fi de carrera Curs 2012-2013</p> <p>Grup Ramcat: Anna Hernández i Costa Eduard Rodríguez i García Anna Rodon i Rius</p> <p>Tutors : Dr. Martí Boada Dra. Núria Casacuberta Dr. Jordi Duch Dr. Joan Rieradevall</p> <p>RAMCAT URB Universitat Autònoma de Barcelona</p> <p>Ramaderia extensiva a la vall d'Alinyà 1</p>	<p>Títol: <i>La ramaderia extensiva a la Vall d'Alinyà</i></p> <p>Any: 2012-2013</p> <p>Breu resum: S'analitza l'activitat de la ramaderia des d'un punt de vista crític i fa balanç de la ramaderia derivada del model capitalista amb el seu origen, la ramaderia extensiva.</p> <p>Analitza la funció de la ramaderia en el paisatge, i no només es queda aquí sinó que parla una mica també de com l'activitat humana i la pressió que exerceix aquesta ha anat modulant el paisatge al llarg del temps.</p> <p>Fa balanç del futur de la ramaderia en muntanya i analitza l'evolució del paisatge.</p>
<p>Conclusions:</p> <p>La vall d'Alinyà presenta una població força envellida, amb una mitjana d'edat de 60 anys, que no assegura el relleu generacional. En el sector ramader s'ha detectat la manca de relleu generacional en el 80% de les explotacions. Això pot comportar, en un futur proper, la fi de l'activitat ramadera i la pèrdua dels coneixements ancestrals.</p> <p>Totes les explotacions són de caràcter familiar, un 60% fan ramaderia semi -extensiva i un 40% totalment extensiva.</p> <p>Aquestes explotacions de caràcter extensiu tenen una producció baixa. Els preus percebuts pels ramaders de la venda dels productes s'han mantingut en els darrers 10 anys. Per aquest motiu, necessiten d'ajuts i altres pràctiques agràries com l'agricultura i l'explotació d'aviram i conills per la subsistència.</p> <p>A la vall d'Alinyà el sistema de producció ramadera ecològica no té rellevància, només el 20% realitza aquest tipus de ramaderia amb certificat de CCPAE. Estendre aquest sistema productiu més sostenible a les altres activitats ramaderes no suposaria un gran esforç perquè la conversió de la ramaderia convencional a l'ecològic no comporta un increment substancial de les tasques, supervisió i manteniment de la mateixa, essent més fàcil en aquelles explotacions dedicades únicament a la cria i no a la producció.</p> <p>Tots els ramats de la vall d'Alinyà realitzen moviments de transtermitància. El 60% de les explotacions practica algun període d'estabulació. El 40% restant fan un aprofitament de les pastures durant tot l'any.</p> <p>La cabana de ramats mostra una marcada heterogeneïtat de les espècies, fet que facilita un major aprofitament dels recursos naturals.</p> <p>La ramaderia extensiva de muntanya, a les zones del mediterrani, necessita d'una regulació més adaptada a les seves característiques, que tingui en compte la fragmentació del territori, les explotacions de petites dimensions i una tipologia de bestiar més adaptada a l'entorn.</p> <p>La ramaderia de la vall subsisteix de les subvencions promogudes per la Política Agrària Comuna , això ha portat a una excessiva dependència econòmica del sector i genera incerteses en relació al seu futur.</p> <p>Antigament a la vall d'Alinyà, la silvicultura va fer una extracció excessiva dels recursos amb efectes negatius, i així molts vessants van perdre part de la seva boscúria, arribant a patir fenòmens d'erosió</p>	

accelerada. En l'actualitat, els boscos han assolit una gran extensió després d'un procés de successió ecològica, ja que les activitats tradicionals han minvat.

L'abandó de la ramaderia i els camps de conreu ha provocat en els últims 50 anys un augment de la massa forestal que, representa un 58% del total de vegetació que hi ha a la vall. Això implica una pèrdua de superfície de paisatge mosaic, provocant una homogeneïtzació del paisatge, una pèrdua de biodiversitat i un augment de massa forestal que fa incrementar el risc d'incendi i disminueix la disponibilitat de recursos hídrics.

Mesures proposades:

Recerca de fonts alternatives d'ingressos:

Creació de rutes a cavall per llocs d'interès de la vall. Itineraris temàtics de descobriment dels diferents hàbitats naturals i de recreació de moviments transhumants

Elaboració de formatges i productes lactis artesanals amb els ramats de vaques, ovelles i cabres.

Exemple d'Ossera

Comercialització de la llana

Serveis de silvicultura en la neteja del sotabosc per a prevenir incendis

Serveis agropastorals en el control herbàci en el sector de la viticultura.

Exportació de la marca: Vall d'Alinyà:

Potenciar la conversió de les explotacions ramaderes cap a un sistema de producció ecològica.

Crear la marca de qualitat de "La Vall d'Alinyà"

Impulsar l'artesanía alimentària dels subproducters ramaders.

Impulsar la creació d'un punt de venda directa dels productes

Establir canals de distribució i comercialització dels productes locals.

Invertir en promoció i ecoembalatges

Subministrar els productes als restaurants i establiments de la Vall.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *La ramaderia extensiva a la Vall d'Alinyà* (2012-2013).

**ADAPTACIÓ D'ITINERARI
D'EDUCACIÓ AMBIENTAL I
SENSORIAL A LA VALL D'ALINYÀ**

Projecte final de carrera. Ciències Ambientals.
Any 2013

EducAmb:
Joan Mariné Rom
Maria Rosa Riera Riera
Cristina Verit Roca

Tutors:
Marti Boada
Núria Casacuberta
Jordi Duch
Joan Riera de Vall

Títol: *Adaptació d'itinerari d'educació ambiental i sensorial a la vall d'Alinyà.*

Any: 2012-2013

Breu resum: S'estudia Alinyà, es dissenyen diferents itineraris d'educació ambiental, explicats amb tota la informació. Per finalitzar fan tres propostes de comunicació per a l'educació ambiental a Alinyà: un plafó informatiu, un tríptic i una pàgina web.

Conclusions:

La muntanya d'Alinyà és un espai amb un potencial enorme degut a la gran varietat de valors i elements d'interès: arquitectònics, faunístics, botànics, geològics i antropològics. Això fa que aquest indret sigui ideal per proposar diversos tipus d'activitat en el marc de l'Educació Ambiental.

L'empremta històrica de la Vall d'Alinyà destaca diversos aspectes característics que ens ajuden a entendre l'evolució de la societat en la zona rural.

Dels 14 itineraris que hi ha a la Vall d'Alinyà, només un compleix tots els criteris que s'han considerat necessaris per classificar com idoni l'itinerari. Tot i això, es consideren aptes un 20% d'aquests.

Mesures proposades:

Fer difusió i donar a conèixer l'itinerari a les organitzacions i institucions que treballen per a la inclusió social de les persones discapacitades i així promocionar l'itinerari entre els usuaris potencials; especialment aquelles persones amb mobilitat reduïda i invidents.

Informar de l'itinerari a les escoles més properes de la zona per tal d'apropar a Alinyà un públic més jove. Habilitar la zona de El Ribatell com a centre de suport didàctic per tal de que pugui cooperar amb el bon funcionament i l'èxit de l'itinerari.

Ampliar l'oferta d'itineraris amb informació d'EA de que disposa la muntanya d'Alinyà (proposta itineraris 1 i 7).

Contemplar la possibilitat de fer més llarg el tram sensorial, o fer-ne de nous en zones amb poc pendent o accessibles amb cotxe.

Dur a terme obres de millora per adaptar el tram sensorial per a persones amb mobilitat reduïda. Per exemple, la instal·lació d'una barana en el pont que travessa el riu.

Mantenir actualitzada la informació tenint en compte els canvis estacionals, climàtics i possibles actuacions antropogèniques en el medi.

Oferir un servei de guies per tal de realitzar el tram adaptat sensorialment. Aquests haurien de mostrar els aspectes més importants d'aquest espai natural i ajudar a descobrir-lo.

Realitzar materials de suport per a discapacitats, com ara: descripció de l'itinerari i les parades en Braille o enregistrar audiodescripcions en diferents suports d'àudio.

Actualitzar els sistemes de publicació digital (web i aplicacions) en funció de l'evolució de la tecnologia.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Adaptació d'itinerari d'educació ambiental i sensorial a la vall d'Alinyà (2012-2013)*.

PROJECTE DE FINAL DE CARRERA
LLICENCIATURA DE CIÈNCIES AMBIENTALS

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

GRUP: VOLALT4
DIEGO CUERVASSÁNCHEZ
PERE JIMÉNEZ BENET
DIEGO MIRANDA MILLOT
ORIOL SABATER DALMAU
(volalt4@gmail.com)

Facultat de Ciències.
Edifici C Campus UAB
8193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès).
Tel.: 93 5811471. Fax.: 93 5814231.

Títol: *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà*

Any: 2012-2013

Breu resum: S'analitza com es percep el volor per part dels diferents actors. Es preveu el futur d'aquests a la Vall i es fan propostes envers aquestes aus per a realitzar a la Vall.

Conclusions:

Aquest projecte deixa entreveure una nova problemàtica, l'aufrany és el més desconegut dels voltors d'Alinyà, cosa que podria tenir relació amb el fet que a dia d'avui és l'únic volor europeu que presenta una tendència poblacional negativa. Si tenim en compte la percepció humana i l'evolució d'aquesta espècie, resulta evident la necessitat d'una gestió adequada i la posada en marxa de noves mesures de conservació que reverteixin la tendència i assegurin la continuïtat del més petit dels nostres voltors.

L'abandonament progressiu del poble d'Alinyà durant els darrers 60 anys, sumat a l'envelliment accentuat dels seus habitants i l'escarpada orografia, provoquen una decadència constant de les activitats econòmiques agropecuàries, especialment de la ramaderia i, per tant, plantegen un canvi en l'economia, el paisatge, i en les interrelacions entre l'home i els voltors que no tindran un aport alimentari tant basat en la ramaderia local.

L'activitat cinegètica i la seva regulació representen, potencialment, una gran font d'alimentació per als necròfags ja que, en desaparèixer el llop, l'home és ara l'únic depredador. De totes maneres, existeixen riscos cap a les poblacions de fauna cinegètica, com ara les conseqüències d'un aïllament relatiu originat per la pressió antròpica sobre el medi.

El PAS de la finca d'Alinyà ha estat un factor importantíssim en la supervivència de molts necròfags de dins i de fora de la finca. A banda de la recuperació i manteniment de poblacions d'espècies en perill i amenaçades, el PAS també ha possibilitat la sobre població del volor comú a la zona, cosa que ha influït negativament sobre la percepció humana de la seva presència. Aquesta massificació té unes perspectives de solució positives gràcies a la recent aprovació d'una nova normativa que promourà la dispersió arreu de Catalunya d'aquestes aus.

La FTP, seguint l'exemple d'una fundació estrangera, ha desenvolupat una gestió de revitalització socioambiental de la zona amb un èxit relatiu, i amb molts objectius aturats i encara per complir degut a l'estroncament de la mateixa FTP. La tasca d'educació ambiental i percepció socioambiental realitzada amb la població de la zona, per part de la FTP, permet un millor enteniment i acceptació de la recent evolució. La desaparició i estroncament de la FTP ha obeït, únicament, a una davallada i posterior reajustament econòmic i financer que, encara pot representar una amenaça cap a l'equilibri socioambiental d'Alinyà. En la relació entre l'evolució de la legislació que afecta de forma directa o indirecta les aus necròfages, s'obté dos tendències paral·leles en un inici xo divergents els últims anys. S'ha de diferenciar dos models d'estudi, l'espanyol i el català.

a. L'evolució de la població de voltors a Espanya ha patit un creixement exponencial entre els anys 1990 i 2000, època on es crea el 1990 el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades, i coincideix amb l'enfermetat de l'encefalopatia espongiforme bovina. A partir del 2000 s'obliga la retirada dels cadàvers del bestiar mort en el camp, i el creixement de la població pateix una davallada fins a tindre un creixement semblant al dels anys anteriors al 1990.

b. La població de voltors a Catalunya té un comportament significativament diferent a la població espanyola. Fins el 2000 el comportament de les poblacions de voltors (volor comú, ja que el volor negre i el trençalòs són espècies en reintroducció) segueix les mateixes tendències que el model espanyol, la diferència recau apartí del 2002 i les creacions dels PAS, que tot hi ser creats per l'ús de les espècies en reintroducció, és un punt d'alimentació que utilitzen totes les aus necròfagues. Degut a la creació dels PAS els voltors catalans podien seguir alimentant-se del bestiar mort de la ramaderia, i han seguit creixent exponencialment.

Mesures proposades:

- Circuit ornitològic públic
- Apadrinació de voltors /micromecenatge
- Aprofitament infraestructures espai Ribatell
- Curs fotografia Natural
- Concurs de "Caça" fotogràfica
- Curs d'anellament científic d'ocells
- Paquet Turístic Birdwatching

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà*
(2012-2013).

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

QuercusLupus

Títol: *Protocol de viabilitat socioecològica del llop*

Any: 2012-2013

Breu resum: L'estudi de la viabilitat de la presència del llop a la vall d'Alinyà. S'estudia l'espècie, el medi, la relació llop-home i la viabilitat ecològica i socioeconòmica.

Conclusions:

La recerca realitzada en aquest territori permet asseverar que actualment no existeix cap indicati de presència de l'espècie en l'àrea d'estudi com a grup assentat (llopada) o com a individu aïllat. L'eina dels gossos de detecció avaluada en la identificació de la presència de l'espècie ha mostrat resultats esperançadors.

La zona d'estudi, la Vall d'Alinyà, és apta socio-ecològicament per al assentament de poblacions estables de llop. Socioeconòmicament la presència del llop a la Vall d'Alinyà es viable.

A partir de l'anàlisi dels estudis sociològics duts a terme amb els actors implicats de

la Vall d'Alinyà, podem determinar que hi ha una visió indiferent respecte la reparació de l'espècie.

La reparació del llop es veu més beneficiosa que perjudicial.

Mesures proposades:

- Que la fundació doni gossos de Muntanya dels Pirineus per protegir el ramat.
- Que fagin tancats per als ramats.
- Que es construïxin petits habitatges equipats per pernoctar a prop del bestiar per als pastors que viatgen amb el ramat.
- Informar i comunicar a la població dels beneficis i amenaces de tenir al llop.
- fer coneixement de la política d'indemnitzacions (per què es veu que alguns ramaders no la coneixen).
- Incorporació del projecte WOLF.
- Elaboració d'un programa d'activitats relacionades amb el llop per als turistes.
- Crear una Escola Natura (amb instal·lacions).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Protocol de viabilitat socioecològica del llop* (2012-2013).

Anàlisi de la connectivitat ecològica de les aus necròfagues a la vall d'Alinyà i als espais circumveïns

Núria Foguet Porta; Daniel Perals Bertomeu; Victòria Reixach Rubió

Treball de fi de Grau
Ciències Ambientals

Tutors:

Mari Boada Juncà
Jordi Duch Cortina
Almudena Hierro Gutiérrez
Joaquín Bernaldo de Quirós

Bellaterra, Febrer 2014

Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals, UAB

Títol: Anàlisi de la connectivitat ecològica de les aus necròfagues a la vall d'Alinyà i als espais circumveïns

Any: 2013-2014

Breu resum: s'estudia la probabilitat de moviment de les espècies en els ambients on es desplacen o s'haurien de desplaçar per tal d'observar si realment es queden a la vall o si colonitzen nous espais.

Conclusions:

- No s'ha pogut comprovar la connectivitat per a espècies d'aus necròfagues.
- Les poblacions d'aquests individus són importants per la societat però un excés d'individus pot esdevenir una problemàtica.
- Cal una bona distribució dels canyets per tal d'equilibrar les poblacions d'aus amb el bosc.
- Les amplituds de vol estan directament relacionades amb la meteorologia a escala regional, concretament el gradient de pressions atmosfèriques.
- S'ha vist que quan aquests individus realitzen les rutes més llunyanes van a zones de morfologia i altitud similar a l'àrea d'estudi.
- El canyet de la vall d'Alinyà és considerat un punt de connectivitat ecològica tant dins de l'àrea estudiada, com del Prepirineu i la Península.

Mesures proposades:

- Estudiar la unió de l'hàbitat amb l'individu després de la reintroducció d'aquest.
- Relacionar diferents projectes de reintroducció
- Realitzar una teoria consistent sobre la connectivitat ecològica aèria
- Realització d'una pauta direccional de moviments en aus necròfagues.
- Construcció de canyets en llocs estratègics pel desplaçament de les aus necròfagues.
- Ampliar la teoria de la connectivitat ecològica aèria.
- Realitzar una Teoria ferma i generalitzada de la connectivitat ecològica aèria.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi de la connectivitat ecològica de les aus necròfagues a la vall d'Alinyà i als espais circumveïns* (2013-2014).

Impactes de la fauna silvestre al sector primari. La vall d'Alinyà.

Sofia González, Didac Grau i Marta Pascual

Treball de fi de Grau

Ciències Ambientals

Tutor:
Dr. Martí Borda

Directors:
Dr. Martí Borda
Prof. Jordi Duch
Dna. Almudena Herrero
Prof. Rogelio Linares
Dr. Joan Riera-devall

Cerdanyola del Vallès, Bellaterra, Juny, 2015

Títol: *Impactes de la fauna silvestre al sector primari. La Vall d'Alinyà*

Any: 2014-2015

Breu resum: S'estudien els impactes que causa la fauna a l'agricultura i la ramaderia, s'estima el valor dels danys i es proposen mesures per remeiar-los.

Conclusions:

Impactes poc rellevants: llebre comuna (*Lepus europaeus*) i cabirol (*Capreolus capreolus*), poden produir afectacions en zones d'horticultura i en arbres fruiters.

Impactes rellevants: el pinsà comú (*Fringilla coelebs*) ha causat la pèrdua total dels cultius de quinoa, l'isard (*Rupicapra pyrenaica*) causa impactes als cultius de trepadella, pastura i arbres fruiters, però en aquest últim cas s'ha remeiat amb tanques de 2x2m i el porc senglar (*Sus scrofa*) causa danys als cultius de pèsol negre i patates, cultius més importants a la vall.

Zones de vulnerabilitat: no hi ha gaires impactes rellevants per afirmar que hi ha una problemàtica greu, ja que no pateixen una alta pressió demogràfica per part del porc senglar, per tant les mesures a proposar seran d'un caire complementari per tal de minimitzar o eliminar aquestes afectacions.

Pèrdues econòmiques: per garantir la continuïtat del cultiu de patata, cal utilitzar les mesures de protecció pertinents per evitar aquestes possibles afectacions.

Mesures proposades:

Control: cal la realització d'un mapa de les diferents zones on es causen més impactes i en quin grau. A més de la realització d'un mapa específic del porc senglar, sobre el increment de l'espècie i les zones d'ajoc, per tal d'idear un mapa de susceptibilitat de les parcel·les més properes a aquestes zones. Les dades recollides hauran de ser gestionades per l'organisme de la vall o adient.

Prevenció: seria eficient en diferents èpoques de l'any, on els cultius són més vulnerables, la utilització de repel·lents per tal de minimitzar o eliminar qualsevol impacte. En el cas de que es vulguin establir noves activitats agrícoles, caldria tenir en compte el mapa de risc i evitar aquestes zones, sobretot, pel porc senglar.

Ajudes econòmiques: Les ajudes econòmiques són escasses i/o molt baixes, a més de tot un seguit de formularis que no estan pensats pels petits productors. És important l'aplicació d'indemnitzacions en casos de grans impactes, però l'objectiu desitjable és reduir els impactes per tal de reduir la necessitat d'indemnitzacions.

Administració: la Fundació ha de mantenir informats als agricultors sobre tendències, mesures correctores i subvencions, mentre que els agricultors haurien de notificar els possibles impactes que es produeixin en els seus camps, facilitant un procés que permeti arribar a les solucions corresponents i sobretot arribar a una gestió integral.

Recerca: la realització de futurs estudis que compreguin un període de temps més llarg, mínim un any, per tal de poder realitzar un seguiment dels impactes sobre els diferents cultius i l'evolució de la fauna silvestre.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Impactes de la fauna silvestre al sector primari. La Vall d'Alinyà* (2014-2015).

Viabilitat de la reintroducció del duc (*Bubo bubo*) com a espècie nidificant a la Vall d'Alinyà

Andrés Castro Barras, Maria Galí Reniu, Martí Picón Aymerich, Elena Puigdemasa Martí

Treball de fi de Grau

Ciències Ambientals

Tutors:

Dr. Martí Borda

Jordi Duch

Dra. Almudesa Herrero

Dr. Joan Riera de Vil

Bellaterra, febrer 2015

Títol: Viabilitat de la reintroducció del duc (*Bubo bubo*) com a espècie nidificant a la Vall d'Alinyà

Any: 2014-2015

Breu resum: Aquest treball se centra en l'estudi de les característiques de la Vall d'Alinyà per tal de determinar les causes de desaparició del duc (*Bubo bubo*) i analitzar si les condicions actuals són propícies per al seu retorn. Aquesta acció està encaminada a retornar una espècie emblemàtica en aquest territori del qual va desaparèixer, augmentant la seva àrea de distribució i la complexitat de l'ecosistema, i aportant un valor afegit al patrimoni natural de la vall.

Conclusions:

- El hacking és el mètode de reintroducció del duc més adequat per alliberar individus juvenils d'aquesta espècie.
- Com que els individus alliberats provenen de la cria en captivitat, no hi ha cap risc sobre poblacions naturals derivat de la subtracció d'individus.
- No es compleixen tots els criteris establerts per a la UICN, de manera que el procés no és tant adequat com caldria.
- S'ha determinat que les millors zones per a l'establiment del duc són les d'orientació sud, amb un rang altitudinal (a Catalunya) entre els 200 m i els 800 m, i d'hàbitat obert agrícola i de matollar, on hi ha una major presència de les seves principals preses.
- El duc no és molt exigent en les zones de nidificació i pot construir el niu en una gran varietat d'ambients, sent els principals les zones rupícoles.
- En el quadrant nord-oest de la finca és on s'ubiquen els millors indrets d'establiment per al duc (Forn i Caferna, Coll Durau, el Clot de la Nidola i rodalies, Ribatell-Coll de la Nou-Coll de Déu i Alinyà).
- En concret, la zona de Forn i Caferna és la que presenta els requeriments més òptims respecte a les altres àrees, a causa de la seva major distància a la línia elèctrica.
- La zona que pitjor compleix els requeriments del duc és el SE de la finca, tota l'àrea al voltant de la Roca de la Pena, degut a l'altitud elevada, l'orientació majoritàriament nord i la manca d'aliment.
- Encara que és viable la reintroducció del duc a La Vall d'Alinyà, la vall no presenta les millors condicions.

Mesures proposades:

- Implantació de dispositius de seguiment
- Ampliació de la gàbia de hacking
- Repoblació de conill
- Estudi de l'entorn
- Censos periòdics d'espècies
- Condicionar zones per a perdiu roja, conill i/o llebre
- Afegir mesures correctores a les línies elèctriques
- Seducció ambiental
- Reactivació de les activitats agrícoles

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Viabilitat de la reintroducció del duc (bubo bubo) com a espècie nidificant a la Vall d'Alinyà* (2014-2015).

	<p>Treball de fi de grau Curs 2015-2016</p>	<p>Títol: <i>Gestió cinegètica del Rupicapra pyrenaica pyrenaica a la Reserva Nacional de Caça del Cadí.</i></p>
<p><i>Gestió cinegètica del Rupicapra pyrenaica pyrenaica a la Reserva Nacional de Caça del Cadí.</i></p>		<p>Any: 2015-2016</p>
<p>Vedat de caça privat, la cara oposada de la Reserva Nacional de Caça del Cadí.</p> <p>Autors: Claudia Bergnes Alba Bravo Sandra Hidalgo Maria López Nom del grup: SOS Isards Tutor: Martí Boada Cintia Pereira Josep Antoni Pujantell David Molina Mail de contacte: albalb@uab.cat</p> 		<p>Breu resum: Es valora com es realitza la gestió pública i privada de l'activitat cinegètica de l'isard a la reserva nacional de caça del Cadí.</p>
<p>Conclusions:</p> <p><u>Valoració de la gestió pública i privada de l'activitat cinegètica de l'isard a la RNC del Cadí:</u> La gestió pública de la RNC del Cadí ha afavorit a la conservació de l'isard, ja que la població és 28 vegades major des de l'inici de la RNC del Cadí. Els beneficis de l'administració provenen de les quotes dels caçadors. La gestió privada no es pot valorar, ja que no els hi han proporcionat les dades.</p> <p><u>Estudi de la situació dels isards a la RNC del Cadí emfatitzant a la Vall d'Alinyà:</u> La població dels isards s'ha mantingut estable, ja que l'afectació del pestivirus va ser menor al sector Port del Compte, Serra del Verd i a la Vall d'Alinyà. L'activitat cinegètica actua com a mecanisme regulador de la població.</p> <p><u>Percepció dels diferents actors implicats en la temàtica del projecte en vers la gestió cinegètica de l'isard:</u> L'activitat cinegètica genera gran controvèrsia degut als diferents interessos dels actors implicats. La conservació de l'isard i el seu aprofitament cinegètic té un valor intrínsec, ja que s'aprecia com un recurs.</p> <p><u>Preveure com afectaria la gestió privada al futur de la RNC:</u> L'augment dels vedats de caça privada es veu com una amenaça, ja que no ha de seguir el mateix protocol i control que té la Reserva.</p>		
<p>Mesures proposades:</p> <p><u>Educació ambiental:</u> Creació d'itineraris per l'albirament de fauna salvatge, juntament amb unes guies didàctiques sobre les diferents espècies que s'hi puguin trobar, d'aquesta manera es dona un valor no només cinegètic.</p>		

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Gestió cinegètica del Rupicapra pyrenaica pyrenaica a la Reserva Nacional de Caça del Cadí* (2015-2016).

Estudi de l'hàbitat de la perdiu xerra (*Perdix perdix hispaniensis*), la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà

Oriol Baena Crespo, Mònica Junyent Correas,
Martí Lloret Riera, Guim Ursul Colomé

Treball de fi de Grau 2015 – 2016

Ciències Ambientals

Bellaterra, Febrer 2016

Tutors Dr. Martí Boada
David Molina

Títol: *Estudi de l'hàbitat de la perdiu Xerra (Perdix Perdix hispaniensis) la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà*

Any: 2015-2016

Breu resum: Analitza l'estat de la perdiu xerra a la Vall d'Alinyà, lo coneguda que és per a la població, i proposa futures gestions per a afavorir el desenvolupament de l'espècie a la Vall.

Conclusions:

La potencialitat de l'hàbitat que ofereix la vall és insuficient per a mantenir una població òptima de l'espècie. Les dinàmiques dels usos del sòl durant les últimes dècades no han afavorit a l'espècie, ja que s'han transformat les zones de cultiu i pastura en masses forestals denses.

L'alt grau de mimetisme d'aquesta espècie fa que hi hagi una desconexió i confusió elevada entre la població.

Actualment la perdiu xerra no és una espècie d'interès cinegètic a la Vall d'Alinyà a causa de la baixa densitat de les poblacions a la zona.

L'activitat ramadera moderada suposa una oportunitat per l'espècie ja que permet la preservació del seu hàbitat, però a la vegada suposa un perill ja que elimina la cobertura arbustiva.

Mesures proposades:

Medi natural:

- Monitoratge de les poblacions de Perdiu Xerra i elaboració d'informes cada 5 anys.
- Gestió forestal i estassades selectives
- Establiments de camps de cereals en parcel·les de mitja i alta muntanya
- Aports d'alimentació suplementària
- Cremes facultatives de zones de matoll

Medi social:

- Redacció d'un pla integral de gestió
- Jornades de sensibilització de la població
- Incentivar que els col·lectius de caçadors s'impliquin en l'aplicació de mesures de conservació i afavorir que apliquin mesures de millora d'hàbitat.

Medi socioeconòmic:

- Gestió i recuperació de les pastures a la muntanya d'Alinyà
- Iniciar un projecte d'una casa de colònies de natura.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Estudi de l'hàbitat de la perdiu Xerra (Perdix Perdix hispaniensis) la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà (2015-2016)*.

Estudi de la població de cabirol (Capreolus capreolus) a la vall d'Alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de l'espècie a Catalunya.

Carmen Griffiths Romano, Laura Mingorance Perez,
Claudia Rubio Asensi, Oriol Valls Maurel

Treball de fi de grau 2016 - 2017
Ciències ambientals
Bellaterra, Juny 2016

Tutors: Dr. Martí Boada
David Molina

reCOoperem

icta

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Títol: *Estudi de la població de cabirol (Capreolus capreolus) a la vall d'alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de l'espècie a Catalunya*

Any: 2015-2016

Breu resum: S'estudia la població de cabirol a la Vall d'Alinyà per mitjà d'un cens i s'analitzen els possibles conflictes socioeconòmics originats per la seva reintroducció.

Conclusions:

Percepció humana envers el cabirol: la majoria de la població no mostra actituds de rebuig i valora positivament l'efecte paisatgístic de lloc autèntic que proporciona el cabirol.

Observació de cabirols: la seva densitat es troba en augment. On s'acostumen a veure més cabirols són els camps de cultiu i els prats, degut a que són zones d'abastiment d'aliment, i amb pocs obstacles visuals en comparació amb el bosc. Les observacions de cabirols a les xarxes viàries de la vall semblen ser més freqüents del que es podria esperar, degut a que les carreteres voregen els prats on s'alimenten els cabirols, convertint les xarxes en punts calents de presència de cabirols.

Coneixement de l'afectació del cabirol per part de la població: la població local és conscient de les afectacions reals que el cabirol pot provocar en el medi, en concret als cultius i a les plantacions forestals. Tot i ser conscients, no han donat importància al problema amb les xarxes viàries. Té sentit si es té en compte que ells saben transitar per llocs amb fauna salvatge, i per tant, ni els molesta ni els preocupa. Els perjudicats no són els habitants de la vall.

Interès cinegètic: amb només dues anelles de caça per temporada, els caçadors de la vall, es veuen més perjudicats que beneficiats per la presència del cabirol. A mig termini però, amb l'augment de la població, això canviarà. El interès cinegètic de l'espècie és indiscutible a qualsevol altre part d'Europa, sent una de les peces més apreciades.

Estat de la població: l'increment en el nombre d'exemplars de cabirols observats durant els últims dos anys és conseqüència d'una població incipient, el procés d'expansió de la qual va acabar fa dos anys, iniciant-se una segona fase de creixement de població, tot i que la vall només disposa d'un 65% de superfície apta d'hàbitat. Donat aquest marc de situació, és raonable pensar que si no es realitzen accions dirigides a conèixer la dinàmica de població del cabirol, el creixement de la població pot portar al apareixement de problemes similars al que s'han produït a altres zones de Catalunya. Dins de la vall d'Alinyà, i en a una població incipient que ha arribat de forma natural (no reintroduïda), aquest treball pot ser considerat pioner en l'estudi de la dinàmica de població de cabirol a la vall. Es conclou interessant la realització en anys successius dels transectes realitzats en aquest estudi per fer un anàlisi comparatiu tenint en base a l'IKA. És un mètode assequible econòmicament, requereix poc esforç de mostreig i és fàcil de realitzar.

Mètode més adient per l'estudi de la població: el mètode de recompte d'excrements per parcel·les o transectes és problemàtic a la vall perquè la taxa de defecació depèn de l'alimentació, i la taxa de degradació del clima. El mètode emprat en aquest estudi és eficient, ja que ha permès assegurar la presència de l'espècie i obtenir dades de qualitat, però té els inconvenients de restricció per zones on només es pot circular amb vehicle i l'orografia

de la vall, que dificulta la visió de cabirols des de un vehicle. Però, tot i així, s'ha elaborat una proposta de millora on s'especifica el mètode adequat per censar la població.

Conflicte socioeconòmic: el motiu és diferent depenent de l'actor i els forestals es veuen doblement afectats, tant pel marcatge de territori que efectua el cabirol com per l'alimentació basada en brots tendres, mentre que els agricultors es veuen perjudicats únicament pel segon factor. El sector forestal es mostra més crític amb l'administració en base a que són més perjudicats per l'espècie. El sector agrícola, ja molt perjudicat pel porc fer, potser no pateix tant pel cabirol donat que ja ha pres mesures (tanques electrificades, etc.), pel senglar, que també actuen en el cas del cabirol.

A Catalunya existeix un conflicte de reclamació de responsabilitats pels danys produïts pel cabirol degut a la falta d'informació respecte a qui s'han de reclamar els danys. En el cas de les àrees privades la justificació de l'assumpció d'aquests costos és raonable donat que s'obté un benefici per la presència del cabirol (espècie cinegètica). Totes aquestes situacions de conflicte, s'haguessin pogut conduir d'una forma més respectuosa, informant i escoltant a les parts afectades, i arribant a acords, especialment de responsabilitat. Es demostra i conclou que una reintroducció s'ha de fer amb un exhaustiu estudi d'impacte. Resulta imprescindible un pla de gestió pel cabirol, així com per a qualsevol espècie reintroduïda on s'hi especifiquin els protocols a seguir en cas d'incidències socioeconòmiques.

Mesures proposades:

Educació ambiental: projecte d'educació ambiental en carreteres de muntanya per minimitzar el risc de col·lisions amb la fauna salvatge en carreteres, implantació de programes de formació de voluntaris per actuar com a suport a la realització de censos de cabirol a Catalunya i programa d'observació d'espècies salvatges pels estudiants per fomentar el respecte i l'interès per la vida salvatge local i els ecosistemes.

Gestió de fauna salvatge: creació d'una base de dades ecològiques pública del cabirol per obtenir dades per quantificar els danys.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Estudi de la població de cabirol (Capreolus capreolus) a la vall d'alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de l'espècie a Catalunya*

(2015-2016).

LA REINTRODUCCIÓ DEL CONILL DE BOSC (*Oryctolagus cuniculus*) A LA VALL D'ALINYÀ

Sofia Recio Yus, Marc Soler Esplugas i David Torrella Carbonero

Treball de fi de grau

Ciències ambientals

Tutors:

Dra Roser Maneja, Dr David Molina i Dr Josep Pujantell

UMB

Universitat Autònoma de Barcelona

Títol: *La reintroducció del conill de bosc (Oryctolagus cuniculus) a la Vall d'Alinyà*

Any: 2016-2017

Breu resum: S'estudia la viabilitat de la reintroducció del conill a la vall, tant de manera ambiental com social.

Conclusions:

La situació del conill es troba al límit de la desaparició en conseqüència dels depredadors, la competència i les malalties, en concret, l'hemorràgia vírica. Existeix la possibilitat de que la Vall sigui un territori, degut a les seves condicions, que actua com a reservori de la malaltia de l'hemorràgia vírica fet que dificulta o, fins i tot, podria impossibilitar la recuperació de l'espècie, fet que reforça negativament la viabilitat de la reintroducció. La percepció de la població és negativa per les pèrdues que pugui ocasionar en horts particulars, però pels conreus no suposaria cap problema significant i augmentaria l'activitat cinegètica.

Des d'una visió socioambiental, la reintroducció entraria en un conflicte d'interessos per diferents actors i l'entitat gestora tracta la tracta com una espècie secundària per recuperar d'altres d'interès turístic. Es pot afirmar doncs que la situació actual del conill a la vall es troba en declivi i amb tendència a desaparèixer.

Mesures proposades:

Metodològiques: ubicació d'un major nombre de càmeres de fototrampeig (10u) per obtenir més informació sobre la població actual i un control del seu estat, comparativa amb altres zones amb població de conill de bosc per conèixer els factors que afecten el conill a la Vall d'Alinyà i l'augment i/o prolongació dels períodes d'estada a la Vall d'Alinyà per poder realitzar un reconeixement exhaustiu de la zona d'estudi.

Viabilitat de l'espècie: ubicació de nous caus artificials a prop de zones de conreu per impulsar la proliferació de les poblacions de conill i la seva estabilització i la reactivació dels caus artificials per reintroduir el conill a diferents indrets de la Vall.

Social: programa d'educació ambiental per posar en valor el conill i despertar l'interès de la població com a espècie comú.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *La reintroducció del conill de bosc (Oryctolagus cuniculus) a la Vall d'Alinyà* (2016-2017).

Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (*Tetrao urogallus*) a la vall d'Alinyà

Títol: Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (*Tetrao urogallus*) a la vall d'Alinyà

Alba Bofill Izquierdo i Guillem Guasch Casadevall

Any: 2016-2017

Fotografia de Josep Pujantell

Projecte de Final de Grau de Ciències Ambientals

Universitat Autònoma de Barcelona
Bellaterra, Juny 2017

Projecte tutoritzat per:

Dra. Roser Maneja, Dr. Josep Pujantell, Dr. David Molina i
Dr. Eduard Ariza

Breu resum: S'analiza la situació del Gall fer a la Vall d'Alinyà en relació al seu hàbitat i les pràctiques de gestió forestal.

Conclusions:

Població: No ocupa tota la superfície potencial que disposa a la vall d'Alinyà, amb millor estructura forestal i una disminució dels factors limitants hi ha cabuda per a sis cantades més. La població es manté estable des de el 2005. Es desconeix la relació entre la població d'Alinyà i d'Arp i dels impactes que es poden produir.

Hàbitat: L'estructura forestal de Cadolla Verda pot acollir l'espècie durant totes les estacions. El brancatge que s'han deixat al sòl després de les tallades a Cadolla Verda ha afavorit que les femelles recuperin les zones històriques de cantades i cria, ja que ha aportat la variable arbustiva que hi mancava, tot i així al tallar arbres d'un diàmetre de més de 30 cm s'ha provocat un rejuveniment del bosc, fet negatiu perquè és un impacte a llarg termini. La presència humana durant l'hivernada a la Zona de Cadolla Verda amenaça la supervivència del Gall fer. Els accessos de trànsit rodat a la part N-E d'Alinyà traspassen l'hàbitat del Gall fer.

Metodologia: La metodologia de cens no és la més adequada per caracteritzar la població.

Mesures proposades:

Millora d'hàbitat: Actuacions forestals per la millora de l'hàbitat, per tal d'aconseguir una heterogeneïtzació de la massa forestal per a que s'adeqüi als requeriments específics del gall fer. Millora de la coberta arbustiva en zones amb camins, per tal d'evitar el contacte directe entre persones i el gall fer. Estudi de la viabilitat de regulació d'activitats d'oci en èpoques crítiques per l'espècie, tant en èpoques de cria, de cant, d'hivernada per tal d'evitar perturbacions en qualsevol d'aquestes èpoques.

Sensibilització envers l'espècie: Realització de xerrades, tallers i activitats d'educació ambiental, col·locació de panells informatius amb l'objectiu de conscienciar els visitants de la vall d'Alinyà de les característiques del gall fer.

Gestió integrada del gall fer: Realització del pla de gestió del gall fer a la finca d'Alinyà, conjuntament la creació d'una Taula de debat amb els gestors dels parcs i finques privades veïnes, d'aquesta manera es vol aconseguir gestionar l'hàbitat del gall fer de manera integrada i amb el focus més enllà dels límits administratius. Atorgar subvencions per a l'estudi del Gall fer per tal d'afavorir la recerca del Gall fer.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (Tetrao urogallus) a la vall d'Alinyà* (2016-2017).

Working on strategies towards urban sustainability	<h2 style="text-align: center;">Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà.</h2> <p style="text-align: center;">Esther Homs, David López, Ricardo Moreira i Margalida Oliver</p>	<p>Títol: <i>Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà</i></p>
	<p style="text-align: center;">Treball de fi de grau Ciències ambientals</p>	<p>Any: 2017-2018</p>
Auteurs: Homs, E., López, D., Moreira, R. i Olivera, M.	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="flex: 1;"> <p>Tutors: Martí Boda Quim Zaldo Almudena Hierro Montserrat Roca</p> </div> <div style="flex: 1; text-align: center;"> <p>Font: SIOC</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> <div style="text-align: center;"> <p>UAB Universitat Autònoma de Barcelona</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>CECVA</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Fundació Catalunya La Pedrera</p> </div> </div>	<p>Breu resum: S'analitza la distribució del mussol pirinenc a la Vall d'Alinyà i l'efecte del canvi global sobre aquest.</p>
<p>Conclusions:</p> <p><u>Distribució del mussol pirinenc a la vall d'Alinyà:</u> L'àrea d'estudi on es va realitzar el treball és un ambient subòptim per el mussol pirinenc. La presència de picot negre condiciona en gran mesura la presència del Mussol pirinenc. Factors com la climatologia i l'època de mostreig són clau a la hora de plantejar la metodologia. La zona oriental d'Alinyà presenta les condicions més adequades per a la presència del Mussol pirinenc. Una bona gestió forestal milloraria l'hàbitat del mussol pirinenc a la Vall.</p> <p><u>Canvi global:</u> El canvi global és un procés percebut per la població de la Vall d'Alinyà. L'augment de temperatura afectarà de forma negativa a la distribució del mussol pirinenc a la Vall d'Alinyà. El canvi d'usos del sòl de les darreres dècades ha beneficiat en temes generals al mussol pirinenc, ja que hi han més hectàrees de bosc. El mussol pirinenc és una espècie menys coneguda que altres espècies per a la majoria de la població d'Alinyà.</p>		
<p>Mesures Proposades:</p> <p><u>Gestió del mussol a la Vall d'Alinyà:</u> Fomentar a la resta d'espècies indicadors de la fauna d'Alinyà més enllà dels vulturíds, per tal de fer conscient de la riquesa faunística de la Vall d'Alinyà en el seu conjunt.</p>		

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà* (2017-2018).

Títol: *Bioindicadors Fluvials: Poblacions de Vertebrats a la Vall d'Alinyà*

Any: 2017-2018

Breu resum: estudiar l'estat ecològic dels hàbitats fluvials a través d'espècies vertebrades. Es cataloga i es fa un seguiment de les espècies aquàtiques vertebrades més representatives de la zona o d'aquells que per les condicions ecològiques de la vall o per la presència d'aquestes en les rodalies d'Alinyà es creu possible la seva viabilitat en la finca de la Fundació Catalunya la Pedrera. La major part de l'atenció es centra en localitzar dins la vall a les següents espècies catalogades com a bioindicadores: la llúdriga (*Lutra lutra*), la rata d'aigua (*Arvicola sapidus*), la musaranya d'aigua pirinenca (*Neomys fodiens*) i el tritó pirinenc (*Euproctus asper*).

Conclusions:

- Un gran percentatge dels trams es valoren amb una qualitat ecològica mediocre.
- L'ús de macrovertebrats, per si sols, com a eina d'estudi de l'estat ecològic no és òptim per a TFG universitaris.
- Els índex d'anàlisi per a determinar l'estat ecològic dels sistemes hídrics no permeten una visió integrada del medi, des del punt de vista de les ciències ambientals.
- Els trams qualificats com de més bona qualitat ecològica corresponen a la Font de Sant Quirze i la Font del peu de Cavallar. Ambdues són surgències d'aigua subterrània.
- El tram qualificat de menys qualitat és el corresponen al riu de Canelles.
- El tram 7: Torrent Fondo, té una molt bona qualitat química de l'aigua, però en general es classifica com a mediocre en quant la qualitat ecològica.
- Ni la llúdriga ni la musaranya d'aigua pirinenca no són viables a la Vall d'Alinyà.
- La Vall d'Alinyà és un hàbitat idoni per al desenvolupament de *Arvicola sapidus*.
- El tritó pirinenc (*Euproctus asper*) es troba en les fonts i surgències de la Vall el seu hàbitat ideal.
- Les fonts i surgències d'aigua subterrània de la Vall d'Alinyà tenen una molt bona qualitat química.
- El tritó pirinenc és bon indicador de la qualitat química de l'aigua.
- La rata d'aigua pirinenca és un bon bioindicador de la qualitat dels hàbitats fluvials.

Mesures proposades:

- Gestió forestal per minimitzar incidències riuades
- Millora del sistema de sanejament d'aigües
- Estudi d'altres indicadors biològics i fisicoquímics als sistemes fluvials de la Vall d'Alinyà.
- Col·locació de fototrampes a tot l'àmbit d'estudi.
- Creació i actualització d'una aplicació o lloc web tipus www.ornitho.eus de les espècies bioindicadores de la Vall d'Alinyà.
- Creació de tríptics o panells informatius.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Bioindicadors Fluvials: Poblacions de Vertebrats a la Vall d'Alinyà* (2017-2018).

<p style="text-align: center;">ANÀLISI DE SITUACIÓ DEL PORC SENGLAR (<i>Sus scrofa</i>) A LA VALL D'ALINYÀ</p> <p style="text-align: center;">Jaume Boladeras, Arnau René i Jordi Sales</p> <hr/> <p style="text-align: center;">Treball de Fi de Grau</p> <p style="text-align: center;">Ciències Ambientals</p> <p>Tutors: Roser Maneja Pere Muñoz</p> <p style="text-align: center;">Bellaterra, Juny 2019</p> <p style="text-align: center;">Amb la col·laboració de:</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;"> <p>UAB Universitat Autònoma de Barcelona</p> </div> <div style="text-align: center;"> <p>Fundació Catalunya La Pedrera</p> </div> </div>	<p>Títol: <i>Anàlisi de situació del porc senglar (<i>Sus scrofa</i>) a la Vall d'Alinyà</i></p> <hr/> <p>Any: 2018-2019</p> <hr/> <p>Breu resum: S'estudia la situació del porc senglar eurasiàtic (<i>Sus scrofa</i>) a la Vall d'Alinyà a través de censos i transsectes, es quantifica l'impacte que produeix a nivell socioeconòmic i s'analitza la cadena de valor.</p>
<p>Conclusions:</p> <p>S'ha produït un fort augment de la població de senglars en concordança amb la tendència d'arreu del territori català, però la passada temporada de caça 2018-2019 la densitat de porc senglar ha devaluat i les variables apunten a la climatologia i la disminució d'aliment.</p> <p>L'impacte econòmic és negatiu, suposant pèrdues d'entre 1000-3600€ i es concentra en l'agricultura, principalment.</p> <p>L'impacte social que genera el senglar indirectament als habitants, suposa un posicionament en contra del porc senglar i a favor de l'aplicació de mesures de gestió per reduir-ne la població, malgrat la davallada de densitat d'aquesta temporada.</p> <p>La proposta de millora que suposa un major consens entre els habitants i que facilitaria la convivència senglars-humans és, sense dubte, la facilitació de subvencions i ajuts per la instal·lació de tanques cinegètiques.</p> <p>L'anàlisi de la cadena de valor del senglar demostra un elevat desaprofitament de l'animal un cop mort. El que suposa una oportunitat de model de negoci i impuls econòmic per la zona.</p>	

Mesures proposades:

Per la població:

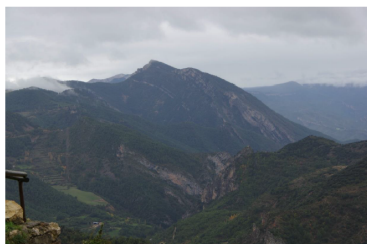
- Llibertat per poder caçar senglars en qualsevol dia i hora.
- Poder caçar per sobre els 1700 m. Seria interessant que aquest tràmit burocràtic s'anul·lés i estigui permès sempre caçar per sobre dels 1700 m. Aquesta petició apareix doncs, de part de la colla petita de caçadors, per poder caçar a la vora dels seus conreus de patates, els quals estan a aquesta alçada, per protegir la collita i foragitar els intrusos. Per tant, considerem que en el cas de la Vall d'Alinyà seria una millora de gestió sense problemàtiques aparents, i que seria força útil per a resoldre el principal impacte generat per l'animal.
- Valoritzar l'animal un cop abatut (donar major valor a la carn). No obstant això, hi ha molt marge de millora degut a les nombroses febleses en l'aprofitament de l'animal. Per això, considerem que una eficaç promoció de la carn de senglar i la investigació en la valorització de l'animal (per exemple, utilitzar els ossos per fer pinso per animals) provocaria indirectament una reducció de la població de senglars.

Pel TFG:

- L'aportació de subvencions de l'administració als agricultors per ajudar-los econòmicament en la instal·lació de tanques cinegètiques, d'aquesta manera la convivència humans-senglars resultaria més fàcil i es premiaria el treball de l'agricultor.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi de situació del porc senglar (Sus scrofa) a la Vall d'Alinyà* (2018-2019).

Les pastures de muntanya a la vall d'Alinyà: Estudi evolutiu 1956 - 2012 i proposta metodològica per a la determinació de la viabilitat ramadera

Treball de final de grau de ciències ambientals
Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

Autors: Gerard Domènech i Badia¹, Roger López i Mañas² i Ian Navarro Dominguez³

Treball tutoritzat per:
Dr. David Molina i Dra. Roser Maneja

Fundació
Catalunya
La Pedrera

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

¹gdomenechbadia@gmail.com; ²rogerim97@gmail.com; ³juannavadom@gmail.com

Títol: *Les pastures de muntanya a la vall d'Alinyà: Estudi evolutiu 1956 - 2012 i proposta metodològica per a la determinació de la viabilitat ramadera*

Any: 2018-2019

Breu resum: S'estudia l'evolució de les pastures i es defineix els elements que ha de tenir un prat per ser aprofitable per la ramaderia.

Conclusions:

La superfície de prats i herbassars ha augmentat en l'últim mig segle i evolucionen cap a una coberta forestal en un període de temps curt degut a l'abandonament de conreus i a la dinàmica de les successions ecològiques. Els prats alpins dels estatges superiors han vist reduïda la seva extensió degut a la disminució de l'ús pastoral. Les hectàrees de prat i herbassar que s'han generat a partir de l'abandonament de conreus no ofereixen una qualitat tant bona com les que s'han perdut a les zones altes degut a la disminució de la càrrega ramadera. Existeixen factors que afecten d'una manera superior a la viabilitat ramadera de les pastures que l'estat ecològic d'aquestes, com és el cas dels punts d'aigua en els prats alpins, sense aigua no hi pot pasturar. S'ha de fer una gestió dels prats alpins que tinguin en compte les necessitats dels ramaders. Els camins d'accés als prats alpins han de permetre el pas de bestiar i la maquinària necessària per a gestionar els ramats.

Mesures proposades:

Hidrologia: Garantir l'accés d'aigua dels ramats establint un grup de treball que tingui cura del manteniment de tots els punts d'aigua. Estudi hidrològic de viabilitat de recuperació dels punts d'aigua assecats.

Aplicació IVR: Obtenir informació sobre l'estat florístic dels prats de la vall mitjançant transectes. Cartografiar camins i infraestructures existents per tal d'obtenir informació de l'estat dels camins i les infraestructures.

Generació de mapes amb els resultats obtinguts per dotar d'informació sobre la viabilitat ramadera de la vall.

Gestió dels prats de pastura: Elaborar una zonificació temporal de l'ús ramader dels prats per tal de distribuir la càrrega ramadera entre tots els prats i afavorir la recuperació de la herba. Establir un pla de seguiment de l'estat de les infraestructures per tal de conèixer les deficiències i estat de les infraestructures que es poden usar per al suport a la ramaderia.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Les pastures de muntanya a la vall d'Alinyà: Estudi evolutiu 1956 - 2012 i proposta metodològica per a la determinació de la viabilitat ramadera* (2018-2019).

 <p>Treball de final de grau de ciències ambientals Bellaterra, Juny 2019</p> <p>Gestió participativa dels incendis a la vall d'Alinyà</p> <p>Àlex Santiago Bertran, Nil Sàez Molet i David Elgström Ludevid</p> <p>Tutors: Roser Maneja David Molina</p> <p>Fundació Catalunya La Pedrera Facultat de Ciències UAB Universitat Autònoma de Barcelona</p>	<p>Títol: <i>Gestió participativa dels incendis a la Vall d'Alinyà</i></p> <hr/> <p>Any: 2018-2019</p> <hr/> <p>Breu resum: estudi de la coberta forestal de la Vall d'Alinyà, la seva gestió i com es podria millorar.</p>
<p>Conclusions:</p> <p>L'abandonament de les activitats tradicionals dels sectors primaris i les desaparició de la vida tradicional agrícola i rural ha propiciat la crecscuda massiva dels boscos a la Vall d'Alinyà i la proporció de superfície en la qual s'han realitzat gestions per a la reducció de càrrega de combustible han sigut ínfimes i insuficients per a causar un impacte significatiu per a la prevenció d'incendis forestals. A més a més, en el pla tècnic no s'indica amb exactitud la localització on s'ha realitzat la gestió. La gestió ramadera tampoc és suficient per aconseguir una reducció adequada del sotabosc, ja que el nombre de caps de bestiar és insuficient per a causar un impacte realment significatiu.</p> <p>I, finalment, per tal de protegir a les persones seria bo realitzar unes tasques més intenses per a reduir la càrrega de combustible en els punts claus representats per les línies divisòries entre els polígons de contenció per a alentir l'avanç del foc i seria molt aconsellable realitzar un pla d'actuació en cas d'incendi forestal.</p>	
<p>Mesures proposades:</p> <p>Es proposa un model participatiu de gestió i prevenció d'incendis:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aclariment de camins. - Realitzar més tallades selectives per reduir més la massa forestal i tenir més espais oberts d'acord amb els mapes que s'han elaborat. - Com que la introducció de l'urs per netejar de sotabosc va ser un fracàs, es proposen unes estades voluntàries encarades a la neteja forestal. 	

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Gestió participativa dels incendis a la Vall d'Alinyà* (2018-2019).

Viabilitat de la transició cap a un nou model de ramaderia bovina i ovina a la Vall d'Alinyà

Títol: Viabilitat de la transició cap a un nou model de ramaderia bovina i ovina a la Vall d'Alinyà

Any: 2018-2019

David El Mahmoudi Carreras, Pau Gimeno Ollé,
Xavier Hidalgo Munne i David Molina Ortega

Treball de Fi de Grau de
Ciències Ambientals

Fotografia Roger López

Tutors:
Roser Maneja
Carles Martínez

Breu resum: Analitza la situació de la Vall pel que fa l'estat de la ramaderia, investiga la ramaderia ecològica i proposa línies estratègiques per a poder instal·lar un model de ramaderia de boví ecològic amb engreix a la Vall, que és el que es conclou al treball.

Conclusions:

El model de ramaderia bovina més viable a la Vall d'Alinyà actualment és el model de ramaderia boví ecològic amb engreix a la mateixa vall, tot seguit del model de ramaderia de boví ecològic i d'Indicació Geogràfica Protegida, també amb engreix a la Vall.

Amb la conversió cap a aquest nou model de ramaderia bovina a la Vall, s'aconseguiria un valor afegit al procés productiu i a la mateixa carn que encara no es té. Altrament, el fet d'aplicar la conversió a aquest nou model, al ser viable pels seus productors, ajudaria tant a mantenir les activitats ramaderes de muntanya, com a frenar el despoblament rural.

Cal tenir en compte, que l'augment del benefici econòmic que es produiria és principalment degut a l'elevat import de les subvencions, concretament a les subvencions per a realitzar l'engreix. Així doncs, seguiria existint una forta dependència a les subvencions per tal de mantenir les activitats ramaderes, com succeeix actualment.

Mesures proposades:

- Millora de pastures: constitució d'un ramat d'ovelles estable.
- Millora de pastures: recuperació de pastures amb accions forestals.
- Millora de recursos hídrics: construcció de basses d'aigua a la zona de pastures d'estiu.
- Augment del benefici i millora del producte: suport als ramaders alhora de realitzar la conversió a un model ecològic.
- Coneixement de la voluntat dels consumidors de carn: realitzar enquestes a consumidors de carn propers a la Vall d'Alinyà (estudi social).
- Repoblament: recuperació i manteniment de les activitats econòmiques.
- Promoció dels espais naturals: creació d'un espai social i d'oci per estades a la natura.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Viabilitat de la transició cap a un nou model de ramaderia bovina i ovina a la Vall d'Alinyà* (2018-2019).

<p style="text-align: center;">DIAGNOSI DE LA SITUACIÓ POBLACIONAL DELS UNGULATS A LA VALL D'ALINYÀ: VIABILITAT D'UN ITINERARI D'AVISTAMENT</p> <p style="text-align: center;">Treball de fi de grau de Ciències ambientals 2018-2019</p> <p style="text-align: center;">Autors: Andrea Higueroel Fernández, Maria Serra Solé i Anna Verdés Franquesa Tutores: Dra. Roser Maneja i Dra. Carolina Ollid</p> <p style="text-align: center;"> Universitat Autònoma de Barcelona </p>	<p>Títol: <i>Diagnosi de la situació poblacional dels ungulats a la Vall d'Alinyà: Viabilitat d'un itinerari d'avistament</i></p>
	<p>Any: 2018-2019</p> <p>Breu resum: Es distingeixen dues parts, una primera en que estudia les espècies dels Ungulats en si, Alinyà i si hi ha suficients exemplars per a fer un itinerari d'avistament. En la segona part del treball es dissenyen diferents materials didàctics i com a resultat final s'obté un mapa i una proposta en la que s'indica l'itinerari d'avistament que s'ha fet seguint els resultats de tot el treball de camp realitzat, per on s'han vist més exemplars.</p>
<p>Conclusions:</p> <p>Impossibilitat de realitzar un cens de cabirol degut a la seva falta d'observacions que van relacionades al seu caràcter més esquiu i sensible a la presència humana.</p> <p>La població d'isard ha augmentat en els darrers anys a la nostra zona d'estudi.</p> <p>S'estima la població d'isard en 149 individus a la zona d'exclusió genètica amb una densitat de 6,55 individus/Km2.</p> <p>La comparació dels resultats obtinguts amb dades d'altres zones d'Espanya i el Pirineu Francès, recolzen que l'àrea d'estudi podria ser òptima per a la realització d'un itinerari d'avistament.</p> <p>Segons els estudis fets a la Vall, l'àrea més viable per la creació d'un itinerari d'avistament d'isard és la zona que va des del prat Caní fins el Prat Major (72% dels avistaments realitzats d'isards en aquesta zona).</p> <p>Gràcies a la zona d'exclusió genètica i a la poca pertorbació d'aquesta s'ha observat un augment en la diversitat faunística.</p> <p>L'observació d'altres espècies a la zona d'estudi significa un valor afegit en la realització de la nostra activitat eco-turística.</p>	
<p>Mesures proposades:</p> <p>No fa propostes</p>	

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Diagnosi de la situació poblacional dels ungulats a la Vall d'Alinyà: Viabilitat d'un itinerari d'avistament (2018-2019)*.

ANNEX III. DESCRIPCIÓ DE LES ESPÈCIES D'ESTUDI

➤ ESPÈCIES ESTUDIADAES ALS TREBALLS DE FI DE GRAU 2012-2021

- Espai forestal

	Nom: Gall fer (<i>Tetrao urogallus</i>)
	Hàbitat: Bosc de pi negre.
Alimentació: Herbívora, varia segons les estacions: durant l'hivern obté l'aliment de les fulles dels arbres i a partir de l'arribada de la primavera s'alimenta a més de les fulles dels arbres, dels fruits i les gramínies que poden estar al sotabosc. A l'estiu i la tardor s'alimenta només dels fruits i gramínies del sotabosc.	
Reproducció: Espècie polígama on l'edat de reproducció s'inicia dels dos als quatre anys pels mascles i a partir d'un any per les femelles.	
Aspecte: El mascle exhibeix un plomatge dominat pel color negre i el seu pectoral és d'un color verd fosc metàl·lic, tot i que ressalten els colors blancs que apareixen al plomatge de la zona ventral, a les espatlles i a les plomes de la cua. El bec és d'un color blanc-groguenc. En les femelles adultes, en canvi, predomina una coloració més críptica, amb colors marronosos i ocre i el bec acostuma a ser més fosc que el dels mascles.	
Estat de conservació: Risc mínim (LC).	

Figura 1. Imatge d'un mascle (a dalt) i una femella (a baix) de Gall fer. Font: Turisme FGC i David Manzanera Serra.

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi de la interacció entre la gestió forestal i el gall fer (Tetrao urogallus) a la vall d'Alinyà (2016-2017)* i la UICN Red List.

Figura 3. Imatge d'un mussol pirinenc. Font: la naturaleza en casa.

Nom: Mussol pirinenc (*Aegolius funereus*)

Hàbitat:

El seu hàbitat són els boscos de coníferes per sobre dels 1.500 m, com al Nord d'Europa o Nortamèrica. Recentment es va descobrir al Nordest de la Península Ibèrica (Navarra, Aragó i Catalunya).

Alimentació:

Petits mamífers, aus i insectes.

Reproducció:

El zel comença amb l'any. Posa 3 a 9 ous entre el Març i l'Abril en un forat del tronc d'un arbre, incubats per la femella durant 26 a 27 dies. Abandonen el niu cap al mes d'edat.

Aspecte:

Fa uns 25 cm i pesa uns 1-1'5 kg. Cap gran i aplanat a la part superior amb ulls i bec groguencs. Dors i ales de color marró amb taques blanques i arrodonides, i algunes ratlles més clares al dors. Parts inferiors clares, amb taques marrons.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Distribució del mussol pirinenc en un marc de canvi global: Alinyà* (2017-2018) i la UICN Red List.

Figura 2. Imatge d'un duc. Font: naturalesa salvaje.

Nom: Duc (*Bubo bubo*)

Hàbitat:

Bosc jove amb àmplia gama climàtica (Zones boreals, temperades, estepes i mediterrànies)

Alimentació:

Les preses bàsiques són essencialment conills i rates, però també entren en la seva dieta diferents mamífers, aus, rèptils, amfibis, peixos i invertebrats.

Reproducció:

Les primeres posades registrades a la Península Ibèrica són al desembre. Posen d'1 a 6 ous en un interval de 1-2 dies. El període d'incubació dura de 33 a 36 dies i va a càrrec de la femella. La primera reproducció pot ocórrer ja en el primer any d'edat.

Aspecte:

Medeix uns 60-75 cm i té una massa corporal mitjana de 1,5 kg en mascles i 2 kg en femelles. És d'un color ocre amb les ales marrons i amb ratlles transversals. Cap característic amb el bec fosc, ulls ataronjats, gola clara o blanquinosa i dos grups de plomes a la part superior del cap que es poden encrespar per semblar unes falses orelles. Potes cobertes de plomes.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Viabilitat de la reintroducció del duc (bubo bubo) com a espècie nidificant a la Vall d'Alinyà* (2014-2015) i la UICN Red List.

- Espai obert

Figura 6. Imatge d'un perdiu xerra. Font: Marek Szczepanek.

Nom: Perdiu xerra (*Perdix perdix hispaniensis*)

Hàbitat:

Es tracta d'una espècie d'alta muntanya d'altituds superiors als 1.100 metres i es reparteix únicament pels massissos muntanyencs del terç nord. Mostra clares preferències per zones de mosaics de vegetació de matoll dens amb clars de pasturatge i pedreres.

Alimentació:

Fonamentalment herbívora, basada en el consum de fulles, fruites, brots i arrels d'una àmplia gamma de plantes. Ocasionalment consumeix insectes, sobretot durant l'alimentació dels pollastres en les primeres setmanes de vida.

Reproducció:

És una espècie monògama. Les postes tenen lloc a finals d'abril i maig, en un niu construït en una depressió a terra folrada per fulles i branques. La posada oscil·la entre 7 i 20 ous, de color marró, rarament blancs, incubats durant 23-25 dies. Els pollastres, cuidats per ambdós progenitors, són volanders als 10-15 dies, tot i que arriben al ple desenvolupament als 100.

Aspecte:

És una au que medeix d'entre 29-31 cm de coloració grisenca, en la qual destaquen el dors vermiculad i estriat de bru, blanc i negre, la ferradura ocre del ventre i la cara ataronjada. La cua és similar a la d'altres perdus, amb directrius externes ocràcies. Tots dos sexes són iguals. Espècie terrestre i molt caminadora.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Estudi de l'hàbitat de la perdiu Xerra (Perdix Perdix hispaniensis) la seva presència i les mesures de gestió aplicables a la Vall d'Alinyà (2015-2016)* i la UICN Red List.

Figura 7. Imatge d'un voltor comú. Font: Aubèria.

Nom: Voltor comú (*Gyps fulvus*)

Hàbitat:

Com nidificant, aquesta rapinyaire es distribueix per la majoria de les cadenes muntanyoses. Recorre grans desplaçaments i apareix habitualment en llocs on no es reproduïx a la recerca d'aliment o constituint agrupacions temporals en enclavaments amb abundància de recursos.

A l'hora de criar, el voltor comú s'instal·la a tallats rocosos, ja sigui en zones de muntanya, on arriba als 2.000 metres d'altitud, o en canons fluvials, sempre relativament a prop d'àrees obertes amb escàs arbrat i abundant ramaderia on buscar el seu aliment.

Alimentació:

Es tracta d'una espècie netament carronyera i especialitzada en el consum de grans ungulats, tan silvestres com domèstics, raó per la qual es troba molt lligat a les activitats pastorals de l'home. Actualment, també freqüenta amb assiduitat els abocadors, d'on obté abundants restes.

Reproducció:

A l'hivern, es lliuren freqüents vols de festeig per reforçar els llaços de parella, que són molt intensos i es mantenen de per vida. La posada sol esdevenir molt aviat, entre mitjans de gener i mitjans de febrer, i consta d'un sol ou de color blanc, de vegades clapejat lleugerament. La incubació es perllonga durant 48-54 dies i d'ella s'ocupen els dos sexes de forma bastant equitativa. Amb 80-90 dies el jove voltor ja es desplaça per la lleixa i fins es permet volar curtes distàncies, sense deixar el niu.

Aspecte:

Amb una longitud d'entre 95-110 cm i un pes d'entre 6-9 kg, el voltor comú és una de les aus més voluminoses d'Europa i una de les més antigues. Les adultes tenen una coloració general marró-grisenca, amb les regions dorsals una mica més pàl·lides, mentre que les ventrals són de tons marrons. Posseeix un poderós bec, la característica gola de plomes i el llarg i desplomat coll, cobert només per un fi plomissol, que s'adapta perfectament a l'explotació de l'interior de cadàvers. Així com els voltors adults tenen el bec de color ós, la gola blanca i cotonosa, el plomissol del cap clar i l'iris de color groguenc, els juvenils llueixen una gola molt patent i desflocada, composta per llargues plomes lanceolades de color vermell, i tenen l'iris i el bec negres. En vol, ofereix una silueta inconfusible, amb les ales en forma de "V" i una reduïda cua.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà* (2012-2013) i la UICN Red List.

Figura 8. Imatge d'un voltor negre. Font: Aubèrria.

Nom: Voltor negre (*Aegypius monachus*)

Hàbitat:

Espècie típicament forestal, amb certa predilecció per les grans coníferes a l'hora de construir el niu. Terrenys oberts on pugui localitzar la carronya visualment i boscos mediterranis d'alzines i sureres, o bé de pinedes on poder fer els seus nius.

Alimentació:

Principalment carronya, però prefereix cadàvers de preses petites, com el conill. No obstant això, també s'alimenta de cadàvers d'animals domèstics de grans dimensions, com vaques, cabres, ovelles o porcs.

Reproducció:

El cicle reproductor resulta particularment llarg. S'inicia al gener, amb l'execució dels vols nupcials de la parella, que està unida de per vida, i amb la construcció o reparació del niu, on la femella diposita, al febrer o març, un sol ou, que serà incubat per ambdós progenitors durant 50-55 dies. El jove neix, generalment, a l'abril o maig i és atès pels dos adults durant un llarg període de temps, fins ben entrada la tardor.

Aspecte:

Es tracta de la rapinyaire més gran d'Europa i una de les més voluminoses de la planeta. L'adult és de color marró molt fosc i llueix una gola de plomes al voltant de coll; a més, presenta el cap cobert d'un curt plomissol marró-grisós i la base de l'enorme i robust bec de color blavós. El jove és molt més fosc i té el cap gairebé totalment cobert per un plomissol negrós; la base del pic, si escau, és de tonalitat rosada. En vol és immens, amb unes ales llargues, amples i de vores rectes que, a diferència del voltor comú, manté planes o lleugerament apuntades cap avall. La cua és curta, encara que una mica més gran que la del voltor comú, i en forma de cunya.

Estat de conservació:

Gairebé amenaçada (NT).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà* (2012-2013) i la UICN Red List.

Figura 9. Imatge d'un aufrany. Font: David Manzanera Serra.

Nom: Aufrany comú (*Neophron percnopterus*)

Hàbitat:

Paratges accidentats i solitaris amb penya-segats on instal·la el niu. A Espanya, és normalment un visitant estival, marxen a la tardor i tornen al bon temps per reproduir-se.

A Catalunya és més regular a la zona continental de Lleida i a les serres prepirinenques i pirinenques occidentals, on nidifica regularment.

Alimentació:

A més de restes d'animals morts, complementa la dieta amb insectes i petits animals com tot tipus de deixalles. També li agraden els ous.

Reproducció:

Fa el niu amb branques i el folra amb materials més suaus, en petites coves o forats de penya-segats. La femella pon dos ous blanc amb taques marronoses i els incuba durant 40 dies.

Actualment, es troben parelles nidificants als Ports de Beseit, a les comarques d'Osona, el Berguedà, la Garrotxa, el Ripollès, el Bages, l'Anoia i a Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Aspecte:

És l'espècie més petita de carronyaires europeus amb un pes aproximat de 2 kg i una envergadura de 146-175 cm. La cara té una pigmentació groga, relacionada amb la ingesta d'ous. Els ulls són vermells i les plomes del cap tenen un aspecte despentinat. El bec és llarg i prim, fet que li permet escurar les restes de menjar que queden entre les vèrtebres i les costelles, ja que sol ser l'últim a menjar. Els joves són marrons amb la cara grisa. El plumatge d'adult no s'assoleix fins als tres anys. És un carronyer diürn força solitari i en vol, té una silueta molt característica, amb la cua en forma de falca.

Estat de conservació:

En perill (EN).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà* (2012-2013) i la UICN Red List.

Figura 10. Imatge d'un Trencalòs. Font: David Manzanera Serra.

Nom: Trencalòs (*Gypaetus barbatus*)

Hàbitat:

Viu en zones muntanyoses amb cingles, entre els 600 i els 2200 m.

Alimentació:

S'alimenta d'ossos i restes d'animals morts sobretot d'animals grans com isards, ovelles, cabres i porcs. S'empassa els ossos sencers i els digereix. Quan són massa llargs, els trenca llençant-los des de l'aire en zones rocoses anomenades trencadors.

Reproducció:

Fa el niu en petites coves i forats de cingles inaccessibles. La femella pon 1-2 ous durant l'hivern que incuben durant 2 mesos. Només sobreviu un pollet, que queda al niu fins als 4 mesos. Durant els 2-3 mesos següents, els adults l'ensenyen a buscar menjar i viure de manera independent.

Aspecte:

És un voltor que fa 110-150 cm de llarg i 260-275 cm d'envergadura amb les ales obertes. Pesa entre 5-7 kg. El dors i la cua són de color gris fosc, amb els raquis de les plomes de color blanc. El cap, el coll, el pit i la panxa són blanquinosos ataronjats i té un antifaç i una mena de bigoti que li penja sota el bec de color fosc. Els ulls estan envoltats d'una membrana vermellova.

Estat de conservació:

Gairebé amenaçada (NT).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi socioambiental dels voltors a Alinyà* (2012-2013) i la UICN Red List.

- Espai mixte

	<p>Nom: Conill de bosc (<i>Oryctolagus cuniculus</i>)</p>
<p>Figura 5. Imatge de conill de bosc. Font: David Manzanera Serra.</p>	<p>Hàbitat: Bosc, sabana, garrigues, prats de pastures i prats intercalats amb zones de matollars.</p>
<p>Aspecte: La coloració dels exemplars adults és grisa i els caracteritzen unes orelles i unes extremitats posteriors llargues adaptades al córrer i al salt.</p>	<p>Alimentació: S'alimenta selectivament de diverses plantes herbàcies com ara gramínies o lleguminoses.</p>
<p>Estat de conservació: En perill (EN).</p>	<p>Reproducció: adapten el seu cicle segons les condicions climàtiques. L'activitat sexual dels mascles és màxima a finals d'hivern i principis de primavera i pel que fa a les femelles, el període reproductor és comprès entre el febrer i juliol.</p>

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *La reintroducció del conill de bosc (Oryctolagus cuniculus) a la Vall d'Alinyà (2016-2017)* i la UICN Red List.

Figura 11. Imatge d'un porc senglar. Font: Wildlife media.

Nom: Porc senglar (*Sus scrofa*)

Hàbitat:

Predomina en les zones boscoses.

Alimentació:

S'adapta a les diferents estacions de l'any, la qual cosa li permet aprofitar els recursos que ofereix cada estació.

Reproducció:

A la tardor es produeix el període de zel, els mascles adults s'aproximen a les agrupacions de femelles per fer fora els mascles joves.

Aspecte:

Presenta un morro truncat, mòbil, ben desenvolupat, i d'una gran sensibilitat tàctil i olfactiva, alhora que presenta unes canines que constitueixen la seva defensa i en els mascles poden arribar a fer 30 cm. El seu pelatge està constituït per pèls gruixuts d'un color grisós.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Anàlisi de situació del porc senglar (Sus scrofa) a la Vall d'Alinyà* (2018-2019) i la UICN Red List.

Figura 12. Imatge d'un cabirol mascle. Font: David Manzanera Serra.

Nom: Cabirol (*Capreolus capreolus*)

Hàbitat:

Espai forestal i obert.

Alimentació:

La seva dieta consisteix en el consum de fulles d'arbustos i arbres baixos, així com baies, brots tendres i els estrats herbacis dels conreus.

Reproducció:

Pel que fa a l'època reproductiva, varia en funció de la zona peninsular, malgrat que sempre sol ser en èpoques amb bon temps.

Aspecte:

És el mamífer més petit dels cèrvids forestals espanyols amb una mida semblant a la d'una ovella. Disposa d'uns peduncles molt curts, amb quatre dits en cada peu on el parell més extern generalment no reposa sobre terra, i d'unes banyes petites, presents tan sols en els mascles, rugoses i amb dues o tres ramificacions amb una mida de 20 cm fins a 30 cm. Pel que fa al color del seu pelatge, aquest varia estacionalment, durant l'estiu presenta unes tonalitats més vermelloses, i durant l'hivern unes tonalitats més grisenques. Com a característiques a destacar, el cabirol presenta una taca anal que difereix en funció del sexe, sent d'un color blanc en les femelles i de color crema en els mascles.

Estat de conservació:

Risc mínim (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Estudi de la població de cabirol (Capreolus capreolus) a la vall d'alinyà i anàlisi dels conflictes socioeconòmics originats per la reintroducció de l'espècie a Catalunya (2015-2016)* i la UICN Red List.

Figura 13. Imatge d'un isard. Font: David Manzanera Serra.

Nom: Isard (*Rupicapra pyrenaica pyrenaica*)

Hàbitat:

Estatge alpi i subalpi, zones rocoses, amb penya-segats i prats d'alta muntanya.

Alimentació:

Herbívor, ja que s'alimenten de plantes herbàcies que es troben a les cotes més altes, i, a l'hivern, quan la recerca d'aliment es dificulta, ha de buscar aliment en llocs més inaccessibles en què per la seva inclinació no es manté la neu.

Reproducció:

La maduresa sexual l'assoleixen cap als dos anys d'estat, tot i que els mascles no participen en el zel, fins als tres quatre anys i les femelles acostumen a tenir el primer part aproximadament als quatre anys. El zel té lloc durant el mes d'octubre i acostuma a durar fins a principis de novembre.

Aspecte:

Té el cap i el coll clars, amb una franja fosca al voltant dels ulls fins al musell, el color del cos, és marronós i uniforme amb una banda fosca al dors, que varia amb l'edat, el sexe, l'hàbitat i les estacions.

Estat de conservació:

Preocupació menor (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Gestió cinegètica del Rupicapra pyrenaica pyrenaica a la Reserva Nacional de Caça del Cadí* (2015-2016) i la UICN Red List.

Figura 14. Imatge d'un llop ibèric. Font: Andoni Canela.

Nom: Llop ibèric (*Canis lupus*)

Hàbitat:

A Espanya habita en paisatges molt diversos, incloent les àrees agrícoles amb escassa cobertura gairebé desproveïdes d'ungulats silvestres. L'hàbitat òptim per al llop a Espanya presenta fonamentalment tres característiques: aporta protecció contra l'home, suficient aliment i no propicia conflictes entre els llops i els interessos humans. Tals àrees solen tenir densa cobertura vegetal i escassa densitat de població, denses poblacions de cabirols i senglars, amb bestiar domèstic que el llop consumeix sobretot en forma de caronya i la caça major no representa un recurs econòmic particularment important i el bestiar no es maneja en règim extensiu.

Alimentació:

Ocupa la part superior de la piràmide nutricional. S'alimenta de grans mamífers o cries.

Reproducció:

El període de zel comença al voltant del mes de gener. Les tensions en la manada augmenten. La femella alfa és més agressiva amb la resta de femelles i els mascles poden intentar qüestionar al mascle alfa. Normalment només la parella dominant s'aparella. La gestació dura un parell de mesos després dels quals la femella pari en un cau protegit entre 4 i 7 llobatons normalment. La lactància es perllonga 4 o 5 setmanes, durant la qual el mascle alimenta a la femella. En 8 mesos, els llobatons ja han arribat a la mida dels adults.

Aspecte:

El llop ibèric té una coloració variable, de marró grisós a marró vermellós amb el ventre més clar. Es diferencia d'altres subespècies de llops perquè té una taca grisenca a l'esquena, coneguda com "cadira de muntar". Presenta unes taques fosques a la part anterior de les potes, així com al centre i a l'extrem de la cua. El revés de les orelles és de color clar i té unes bigotes blanques al llavi superior. Té una longitud d'entre 130-180 cm i un pes de 20-40 kg, tot i que la seva mida augmenta com més ens desplaçem a nord de la seva àrea de distribució.

Estat de conservació:

Preocupació menor (LC).

Font: elaboració pròpia a partir del TFG *Protocol de viabilitat socioecològica del llop* (2012-2013) i la UICN Red List.

➤ ESPÈCIES SELECCIONADES

- Espai forestal

Figura 15. Imatge d'un picot negre. Font: SEO/BirdLife.

Nom: Picot negre (*Dryocopus martius*)

Hàbitat:

Zones forestals ben madures.

Alimentació:

Insectes que troba en els troncs dels arbres on viu, els quals principalment xilòfags, juntament amb les seves larves.

Reproducció:

L'època comença entre els mesos d'abril i maig, on la parella de picots foraden un tronc per posar-hi el niu, reproduir-se, pondrà els ous i posteriorment alimentar els pollets.

Aspecte:

És amb diferència el pica-soques més gran de tot Europa. És una au voluminosa i inconfusible, ja que té un bec i el coll són llargs i la seva coloració dominant és el negre, amb excepció de la part de dalt del cap on hi té una cresta de color vermell, la qual per les femelles és més petita.

Estat de conservació:

Preocupació menor (LC).

Font: elaboració pròpia a partir de SEO/BirdLife (2021) i la UICN Red List.

- Espai obert

	<p>Nom: Perdiu roja (<i>Alectoris rufa</i>)</p>
	<p>Hàbitat: Espais oberts.</p>
	<p>Alimentació: S'alimenta a partir de cereals, de gramínies verdes dels prats i de fruites silvestres, encara que complementa la seva dieta amb insectes i altres invertebrats.</p>
	<p>Reproducció: És una espècie polígama, l'època reproductiva de la qual comença entre gener i febrer i és doncs, quan els mascles es barallen per aconseguir aparellar-se amb una femella. Aquest emparellament comença els mesos de març i abril i després de la fecundació, la femella fa el niu al sòl i pon els ous.</p>
<p>Aspecte: És de mida mitjana i ambdós sexes tenen el ventre ataronjat amb els flancs d'una coloració cridanera, ja que conté unes barres blanques, negres, marrons i grises. Té la gola de color blanc, el pit amb taques negres i, les potes, el bec i l'anell ocular, de color vermell.</p>	
<p>Estat de conservació: Preocupació menor (LC).</p>	

Figura 16. Imatge d'una perdiu roja. Font: Zoo Pirineus.

Font: elaboració pròpia a partir de SEO/BirdLife (2021) i la UICN Red List.

- Espai mixte

Figura 17. Imatge d'una llebre ibèrica. Font: Faunaiberica.

Nom: Llebre (*Lepus granatensis*)

Hàbitat:

Bosc, matoll i prat.

Alimentació:

Herbívora i nocturna, amb capacitat d'adaptació a qualsevol territori, ja que és una espècie nòmada,

Reproducció:

La reproducció s'estén al llarg de tot el període anual. El nombre mitjà de lebrats per part és de dos i en un any ja són madurs sexualment.

Aspecte:

Viu fins a 9 anys en llibertat i mesura entre 44 i 50 cm. Té un contrast nítid entre el pelatge del dors color canyella vermellós i del seu ventre blanc, a més de tenir una taca negra que destaca en la seva cua. Les característiques més evidents que li permeten diferenciar-se del conill són les seves orelles, les quals són més llargues que les del conill, poden arribar a fer de 9,3 a 10,5 cm, i pels seus llargs i potents potes del darrere que li permeten córrer a elevades velocitats. Normalment el seu pes és de 1500 a 2600 g.

Estat de conservació:

Preocupació menor (LC).

Font: elaboració pròpia a partir de Fundació Aqueae (2016) i la UICN Red List.

FITXA D'IDENTIFICACIÓ

Conill comú
Oryctolagus cuniculus

CONILL (3.8 cm)

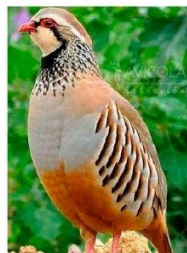
Llebre ibèrica
Lepus granatensis

LLEBRE (5 cm)

Perdiu roja
Alectoris rufa

Perdiz roja
4,5 cm

Isard
Rupicapra rupicapra

ISARD (5.5 cm)

FITXA D'IDENTIFICACIÓ

Cabirol
Capreolus capreolus

CABIROL (4 cm)

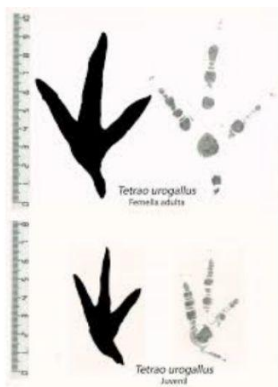
Picot negre
Dryocopus martius

* identificació per cant i nius en pi roig i pi negre

Gall fer
Tetrao urogallus

Porc senglar
Sus scrofa

PORC SENGLAR (5 cm)

Font: elaboració pròpia amb l'eina Canva.

FITXA D'IDENTIFICACIÓ

Perdiu xerra
Perdix perdix hispaniensis

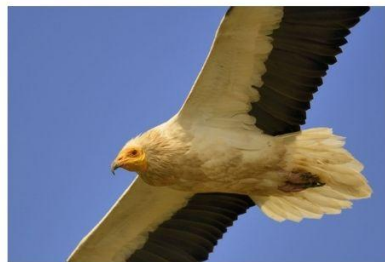
Voltor comú
Gyps fulvus

Voltor negre
Aegypius monachus

Aufrany comú
Neophron percnopterus

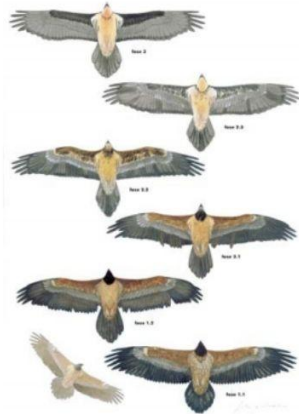

Font: elaboració pròpia amb l'eina Canva.

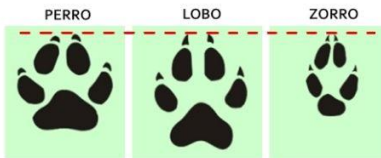
FITXA D'IDENTIFICACIÓ

Trencalòs
Gypaetus barbatus

Llop ibèric
Canis lupus

Uñas: romas 60X50cm Achatada Trazado caòtico	Uñas: afiladas 85X70cm Estilizada Trazado recto	Uñas: afiladas 55X35cm En punta Trazado recto
---	--	--

Duc
Bubo bubo

Mussol pirinenc
Aegolius funereus

Font: elaboració pròpia amb l'eina Canva.

ANNEX V. RASTRES IDENTIFICATS EN ELS TRANSSECTES

Municipi		Fígols i Alinyà		Transsecte	Forestal	Espai	Cadolla Verda
Data		29/04/2021		Hora inici	13:05 h	Hora final	14:38 h
Meteorologia		Dia plujós		Km totals	2	Elevació	1862 m
Censadors		Yaiza Álvarez i Joan Marcé					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions		
		x	y				
1	13:11	42.147441	1.450091	Porc senglar	excrement		
2	13:14	42.148026	1.450266	Au desconeguda	excrement		
3	13:19	42.148089	1.450628	Cabirol	excrement		
4	13:22	42.148115	1.450709	Conill de bosc	excrement		
5	13:25	42.148362	1.451029	Cabirol	excrement		
6	13:26	42.148403	1.451015	Conill de bosc	excrement		
7	13:28	42.148442	1.451111	Porc senglar	excrement		
8	13:29	42.148492	1.451190	Cabirol	excrement		
9	13:30	42.148589	1.451297	Cabirol	excrement		
10	13:34	42.148589	1.451297	Cèrvol	excrement		
11	13:34	42.148613	1.451410	Llebre	excrement		
12	13:37	42.148722	1.451495	Cabirol	excrement		
13	13:39	42.148847	1.451705	Cabirol	excrement		
14	13:41	42.148871	1.451764	Guineu	excrement		
15	13:42	42.148875	1.451774	Cabirol	excrement		
16	13:44	42.148907	1.451791	Cabirol	excrement		
17	13:46	42.148974	1.451865	Cabirol	excrement		
18	13:47	42.149037	1.451944	Cabirol	excrement		
19	13:49	42.149143	1.451979	Cabirol	excrement		
20	13:51	42.149241	1.452094	Porc senglar	excrement		
21	13:52	42.149261	1.452196	Cabirol	excrement		
22	13:53	42.149296	1.452282	Cabirol	excrement		
23	13:54	42.149444	1.452228	Cabirol	excrement		
24	14:02	42.149713	1.452823	Porc senglar	excrement		
25	14:06	42.149794	1.452862	Cabirol	excrement		
26	14:08	42.149980	1.453162	Isard	excrement		
27	14:09	42.150118	1.453311	Cabirol	excrement		
28	14:10	42.150201	1.453591	Porc senglar	excrement		
29	14:14	42.150384	1.453895	Cabirol	excrement		
30	14:18	42.150280	1.454006	Cabirol	excrement		
31	14:21	42.150205	1.454050	Llebre	excrement		
32	14:23	42.150147	1.454198	Cabirol	excrement		
33	14:25	42.150011	1.454483	Cabirol	excrement		
34	14:27	42.149875	1.454679	Porc senglar	excrement		
35	14:27	42.149348	1.454550	Cabirol	excrement		
36	14:29	42.149348	1.454550	Cabirol	excrement		
37	14:32	42.149114	1.453882	Cabirol	excrement		
38	14:32	42.148752	1.453196	Cabirol	excrement		
39	14:35	42.148373	1.452368	Porc senglar	excrement		
40	14:38	42.145301	1.452009	Isard	excrement		

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Transecte	Obert	Espai	Prat Major
Data	29/04/2021		Hora inici	13:10 h	Hora final	14:19 h
Meteorologia	Dia plujós		Km totals	1,94	Elevació	1777 m
Censadors	Abril Martín i Xavier Hidalgo					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	13:10	42.148501	1.448448	Llebre	excrement	
2	13:13	42.148929	1.448580	Porc senglar	petjada	
3	13:16	42.148950	1.448632	Porc senglar	excrement	
4	13:18	42.149259	1.448695	Isard	excrement	
5	13:20	42.149443	1.448773	Llebre	excrement	
6	13:25	42.150215	1.448950	Conill de bosc	excrement	
7	13:27	42.150561	1.449042	Conill de bosc	pèl	
8	13:29	42.150880	1.449078	Porc senglar	excrement	
9	13:32	42.151180	1.449809	Cabirol	excrement	
10	13:35	42.151464	1.450766	Porc senglar	excrement	
11	13:38	42.152111	1.451366	Porc senglar	excrement	
12	13:42	42.154270	1.453412	Perdiu roja	excrement	
13	13:45	42.154048	1.451641	Porc senglar	remoguda de terra	
14	13:46	42.153874	1.450629	Porc senglar	remoguda de terra	
15	13:50	42.153829	1.449870	Porc senglar	remoguda de terra	
16	13:56	42.153370	1.449867	Isard	excrement	
17	13:59	42.152848	1.449670	Conill de bosc	excrement	
18	13:01	42.152735	1.449536	Cabirol	excrement	
19	14:01	42.152385	1.449289	Perdiu roja	excrement	
20	14:07	42.152039	1.448920	Porc senglar	excrement	
21	14:14	42.151341	1.448477	Perdiu roja	excrement	
22	14:15	42.151276	1.448301	Isard	excrement	
23	14:17	42.151317	1.446761	Conill de bosc	pèl	
24	14:18	42.151277	1.446548	Conill de bosc	pèl	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Figols i Alinyà		Transsecte	Obert	Espai	Prats tossal de l'Àliga
Data	30/04/2021		Hora inici	9:03 h	Hora final	11:05 h
Meteorologia	Dia plujós i amb sol a estones		Km totals	2	Elevació	1694 m
Censadors	Yaiza Álvarez i Joan Marcé					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	9:13	42.198324	1.458484	Conill de bosc	excrement	
2	9:17	42.198506	1.458506	Porc senglar	excrement	
3	9:20	42.198505	1.458702	Porc senglar	petjada	
4	9:28	42.198903	1.459108	Cabirol	excrement	
5	9:36	42.198873	1.459337	Conill de bosc	excrement	
6	9:38	42.198837	1.459474	Cabirol	excrement	
7	9:41	42.198809	1.460032	Porc senglar	excrement	
8	9:43	42.198867	1.460369	Cabirol	excrement	
9	9:44	42.198915	1.460446	Cabirol	excrement	
10	9:45	42.198937	1.460560	Porc senglar	petjada	
11	9:46	42.199136	1.460589	Porc senglar	excrement	
12	9:47	42.199147	1.460587	Cabirol	excrement	
13	9:52	42.199250	1.461106	Conill de bosc	excrement	
14	9:57	42.199217	1.461165	Llebre	excrement; molt excrement de senglar per la zona i remoguda de terra	
15	9:59	42.199229	1.461208	Cabirol	excrement	
16	10:04	42.199636	1.461252	Conill de bosc	excrement	
17	10:07	42.199904	1.461242	Conill de bosc	excrement	
18	10:08	42.199904	1.461242	Llebre	excrement	
19	10:10	42.200124	1.461382	Cabirol	excrement	
20	10:13	42.200430	1.461113	Cabirol	excrement	
21	10:17	42.200669	1.460617	Conill de bosc	excrement	
22	10:24	42.200866	1.460025	Porc senglar	excrement	
23	10:26	42.200822	1.459936	Isard	excrement	
24	10:31	42.201210	1.459123	Isard	excrement	
25	10:32	42.201309	1.458906	Llebre	excrement	
26	10:37	42.201698	1.458072	Cabirol	excrement	
27	10:39	42.201663	1.457871	Cèrvol	excrement	
28	10:40	42.201657	1.457909	Cabirol	excrement	
29	10:49	42.201684	1.457838	Porc senglar	excrement	
30	10:52	42.201838	1.456535	Conill de bosc	excrement	
31	10:53	42.201838	1.456535	Porc senglar	rascada amb un tronc	
32	10:56	42.201523	1.456320	Isard	excrement	
33	11:02	42.201448	1.455079	Cèrvol	excrement	
34	11:05	42.201448	1.455079	Conill de bosc	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Transsecte	Forestal	Espai	Tossal de l'Àliga
Data	30/04/2021		Hora inici	09:05 h	Hora final	11:30 h
Meteorologia	Dia plujós i amb sol a estones		Km totals	2,41	Elevació	1725 m
Censadors	Abril Martín i Xavier Hidalgo					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	9:10	42.195659	1.455672	Conill de bosc	excrement	
2	9:15	42.194854	1.458478	Cabirol	excrement	
3	9:17	42.194960	1.458529	Conill de bosc	excrement	
4	9:22	42.195469	1.458769	Cabirol	excrement	
5	9:26	42.195914	1.458582	Cabirol	excrement	
6	9:28	42.196397	1.458539	Porc senglar	excrement	
7	9:30	42.197243	1.458884	Conill de bosc	excrement	
8	9:33	42.197583	1.458846	Cabirol	excrement	
9	9:40	42.197262	1.458773	Porc senglar	remoguda de terra	
10	9:43	42.196969	1.459212	Porc senglar	excrement	
11	9:46	42.197233	1.458858	Porc senglar	excrement	
12	9:50	42.197229	1.459133	Porc senglar	excrement	
13	9:52	42.196943	1.459087	Porc senglar	remoguda de terra	
14	9:56	42.197214	1.458997	Cabirol	excrement	
15	10:06	42.197265	1.459023	Porc senglar	remoguda de terra	
16	10:10	42.196814	1.458989	Porc senglar	remoguda de terra	
17	10:17	42.196686	1.458998	Porc senglar	excrement	
18	10:20	42.196692	1.458767	Porc senglar	excrement	
19	10:24	42.197160	1.459090	Guineu	excrement	
20	10:35	42.194929	1.458130	Conill de bosc	excrement	
21	10:37	42.195020	1.457833	Isard	excrement	
22	10:41	42.197080	1.459120	Porc senglar	remoguda de terra	
23	10:43	42.197201	1.458983	Porc senglar	excrement	
24	10:49	42.197413	1.458638	Cabirol	excrement	
25	10:54	42.197243	1.459042	Porc senglar	excrement	
26	11:02	42.194835	1.456826	Porc senglar	remoguda de terra	
27	11:13	42.194973	1.457192	Perdiu roja	excrement	
28	11:16	42.194454	1.456934	Isard	excrement	
29	11:20	42.194597	1.456095	Cabirol	excrement	
30	11:24	42.195659	1.455672	Cabirol	excrement	
31	11:27	42.196427	1.456431	Porc senglar	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Figols i Alinyà		Transecte	Forestal	Espai	Cadolla Verda
Data	02/06/2021		Hora inici	9:21 h	Hora final	10:43 h
Meteorologia	Dia ennuvolat i amb sol a estones		Km totals	2	Elevació	1862 m
Censadors	Yaiza Álvarez i Joan Marcé					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	9:24	42.147894	1.449771	Llebre	excrement	
2	9:26	42.148055	1.450175	Cabirol	excrement	
3	9:29	42.148085	1.450280	Cabirol	excrement	
4	9:31	42.148281	1.450766	Porc senglar	excrement	
5	9:35	42.148442	1.451006	Cabirol	excrement	
6	9:38	42.148527	1.451202	Cabirol	excrement	
7	9:39	42.148595	1.451353	Cabirol	excrement	
8	9:41	42.148673	1.451447	Conill de bosc	excrement	
9	9:45	42.148861	1.451802	Cabirol	excrement	
10	9:52	42.148858	1.451857	Porc senglar	excrement	
11	9:54	42.149004	1.452065	Isard	excrement	
12	9:57	42.149028	1.452201	Cabirol	excrement	
13	10:03	42.149089	1.452285	Llebre	excrement	
14	10:07	42.149089	1.452371	Cabirol	excrement	
15	10:10	42.149124	1.452441	Cabirol	excrement	
16	10:12	42.149138	1.452465	Porc senglar	excrement	
17	10:16	42.149240	1.452731	Cabirol	excrement	
18	10:20	42.149283	1.452847	Cabirol	excrement	
19	10:23	42.149273	1.453005	Cabirol	excrement	
20	10:24	42.149253	1.453092	Cabirol	excrement	
21	10:27	42.149051	1.453087	Porc senglar	excrement	
22	10:32	42.148943	1.453025	Cabirol	excrement	
23	10:37	42.148871	1.452993	Isard	excrement	
24	10:38	42.148860	1.452843	Conill de bosc	excrement	
25	10:40	42.148840	1.452750	Cabirol	excrement	
26	10:43	42.148821	1.452710	Cabirol	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Transecte	Obert	Espai	Prat Major
Data	02/06/2021		Hora inici	9:20 h	Hora final	10:38 h
Meteorologia	Dia ennuvolat i amb sol a estones		Km totals	2	Elevació	1777 m
Censadors	Abril Martín i Xavier Hidalgo					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	9:20	42.148366	1.448659	Llebre	excrement	
2	9:22	42.148453	1.448676	Llebre	excrement	
3	9:24	42.148516	1.448715	Porc senglar	excrement	
4	9:27	42.148564	1.448715	Isard	excrement	
5	9:29	42.148755	1.448831	Isard	excrement	
6	9:31	42.149016	1.448849	Porc senglar	excrement	
7	9:33	42.149235	1.448900	Cabirol	excrement	
8	9:35	42.149652	1.448734	Conill de bosc	excrement	
9	9:38	42.149959	1.448783	Porc senglar	excrement	
10	9:42	42.150531	1.448784	Perdiu roja	excrement	
11	9:45	42.150771	1.449138	Isard	excrement	
12	9:49	42.150989	1.449607	Llebre	excrement	
13	9:50	42.151007	1.449663	Llebre	excrement	
14	9:51	42.151037	1.449711	Perdiu	excrement	
15	9:54	42.151219	1.450094	Isard	excrement	
16	9:57	42.151645	1.450426	Porc senglar	excrement	
17	10:01	42.152059	1.451041	Isard	excrement	
18	10:04	42.152431	1.451692	Perdiu roja	excrement	
19	10:08	42.153090	1.452561	Porc senglar	excrement	
20	10:10	42.153443	1.453045	Conill de bosc	excrement	
21	10:12	42.153844	1.453358	Cabirol	excrement	
22	10:14	42.154048	1.452738	Porc senglar	excrement	
23	10:16	42.153679	1.452276	Porc senglar	remoguda de terra	
24	10:17	42.153619	1.452029	Porc senglar	excrement	
25	10:19	42.153303	1.451838	Isard	excrement	
26	10:20	42.153256	1.451756	Porc senglar	remoguda de terra	
27	10:23	42.153113	1.451014	Porc senglar	excrement	
28	10:26	42.152766	1.450420	Cabirol	excrement	
29	10:28	42.152452	1.450066	Isard	excrement	
30	10:30	42.152098	1.449650	Perdiu roja	excrement	
31	10:33	42.151645	1.449463	Conill de bosc	pèl	
32	10:37	42.151263	1.448805	Llebre	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Figols i Alinyà		Transsecte	Obert	Espai	Prats tossal de l'Àliga
Data	03/06/2021		Hora inici	7:39 h	Hora final	9:12 h
Meteorologia	Dia assolellat		Km totals	2	Elevació	1694 m
Censadors	Yaiza Álvarez i Joan Marcé					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	7:40	42.198537	1.457823	Porc senglar	excrement	
2	7:42	42.198417	1.457896	Cabirol	excrement	
3	7:47	42.198344	1.457996	Conill de bosc	excrement	
4	7:51	42.198289	1.458167	Cabirol	excrement	
5	7:55	42.198616	1.458749	Conill de bosc	excrement	
6	7:56	42.198776	1.458622	Llebre	excrement	
7	8:02	42.198858	1.458823	Llebre	excrement	
8	8:06	42.198802	1.459380	Cabirol	excrement	
9	8:11	42.198819	1.459888	Conill de bosc	excrement	
10	8:16	42.198866	1.460206	Porc senglar	excrement	
11	8:18	42.198994	1.460420	Porc senglar	excrement	
12	8:21	42.199028	1.460802	Conill de bosc	excrement	
13	8:26	42.199229	1.461410	Cabirol	excrement	
14	8:27	42.199914	1.461313	Isard	excrement	
15	8:29	42.200560	1.461119	Llebre	excrement	
16	8:33	42.200733	1.460374	Cèrvol	excrement	
17	8:37	42.200910	1.460481	Cabirol	excrement	
18	8:40	42.200884	1.460226	Conill de bosc	excrement	
19	8:42	42.200926	1.459771	Cabirol	excrement	
20	8:47	42.200987	1.459539	Cèrvol	excrement	
21	8:48	42.201118	1.459170	Isard	excrement	
22	8:52	42.201308	1.459049	Porc senglar	petjada	
23	8:55	42.201361	1.458753	Cabirol	excrement	
24	8:58	42.201676	1.458042	Porc senglar	excrement	
25	9:01	42.201742	1.457490	Cabirol	excrement	
26	9:04	42.201493	1.457540	Cèrvol	excrement	
27	9:06	42.201374	1.457117	Isard	excrement	
28	9:11	42.201448	1.456667	Cèrvol	excrement	
29	9:12	42.201594	1.455982	Cabirol	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Transsecte	Forestal	Espai	Tossal de l'Àliga
Data	03/06/2021		Hora inici	07:43 h	Hora final	9:40 h
Meteorologia	Dia assolellat		Km totals	2,1	Elevació	1725 m
Censadors	Abril Martín i Xavier Hidalgo					
Mostra	Hora	Coordenades		Espècie	Observacions	
		x	y			
1	7:44	42.197449	1.458199	Cabirol	excrement	
2	7:47	42.197292	1.458135	Conill de bosc	excrement	
3	7:50	42.197090	1.458119	Cabirol	excrement	
4	7:55	42.196792	1.458011	Porc senglar	excrement	
5	7:56	42.196680	1.458049	Porc senglar	excrement	
6	8:00	42.196512	1.457788	Conill de bosc	excrement	
7	8:06	42.196185	1.457544	Cabirol	excrement	
8	8:15	42.195864	1.457216	Cabirol	excrement	
9	8:21	42.195094	1.456696	Porc senglar	remoguda de terra	
10	8:24	42.195000	1.456748	Porc senglar	excrement	
11	8:29	42.194315	1.456098	Porc senglar	excrement	
12	8:36	42.194178	1.456180	Porc senglar	remoguda de terra	
13	8:39	42.194129	1.456011	Conill de bosc	excrement	
14	8:44	42.193642	1.455487	Cabirol	excrement	
15	8:50	42.193552	1.455580	Cabirol	excrement	
16	8:53	42.193660	1.455983	Conill de bosc	excrement	
17	8:56	42.193968	1.456704	Cabirol	excrement	
18	8:59	42.194454	1.456637	Porc senglar	remoguda de terra	
19	9:06	42.194948	1.456274	Porc senglar	excrement	
20	9:11	42.195558	1.456036	Porc senglar	excrement	
21	9:14	42.195876	1.455991	Conill de bosc	excrement	
22	9:17	42.195907	1.456309	Porc senglar	remoguda de terra	
23	9:19	42.196092	1.456182	Porc senglar	excrement	
24	9:23	42.196236	1.456434	Cabirol	excrement	
25	9:28	42.196479	1.456612	Cabirol	excrement	
26	9:33	42.197072	1.456817	Cabirol	excrement	
27	9:37	42.197602	1.457013	Conill de bosc	excrement	
28	9:40	42.197692	1.456953	Conill de bosc	excrement	

Font: elaboració pròpia.

Excrement de porc senglar

Pèl de conill de bosc

Excrement de cervol

Excrement de guineu

Excrement de perdiu roja

Excrement d'isard

Excrement de llebre

Excrement de cabirol

Petjada de porc senglar

Rascada amb un tronc de porc senglar

Remoguda de terra de porc senglar

Excrement de conill de bosc

Font: elaboració pròpia.

ANNEX VI. AVISTAMENTS

Municipi	Fígols i Alinyà		Sector	Prat Major				
Data	29/04/2021		Meteorologia	Dia plujós				
Censadors	Yaiza Álvarez, Joan Marcé, Abril Martín, Xavier Hidalgo							
Espècie	Individus	Hora	Distància (m)	Coordenades		Transsecte	Espai	Transport
				x	y			
Puput	2	11:33	4	42.153 660	1.3895 08	espai forestal	camí cap al Prat Major	en cotxe
Isard	10	12:37	190	42.156 921	1.4358 31	espai obert	camí cap al Prat Major	en cotxe
Isard	9	12:41	260	42.152 922	1.4391 40	espai obert	camí cap al Prat Major	en cotxe
Llebre	1	13:59	300	42.149 713	1.4528 23	espai obert	Cadolla Verda	a peu
Picot negre	1 (cant)	14:06	indeterminada	42.149 809	1.4529 39	forestal	Cadolla Verda	a peu
Isard	1	14:42	5	42.149 521	1.4395 44	espai obert	Bassa d'aigua del Prat Major	a peu

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Sector	Tossal de l'Àliga				
Data	30/04/2021		Meteorologia	Dia plujós i amb sol a estones				
Censadors	Yaiza Álvarez, Joan Marcé, Abril Martín, Xavier Hidalgo							
Espècie	Individus	Hora	Distància (m)	Coordenades		Transecte	Espai	Transport
				x	y			
Perdiu roja	2	7:40	4	42.189 252	1.4347 21	espai obert	Alzina d'Alinyà	en cotxe
Isard	1	8:48	500	42.199 681	1.4544 46	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Isard	5	10:11	300	42.200 596	1.4546 32	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Isard	3	10:46	200	42.201 526	1.4589 68	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Isard	8	10:54	500	42.201 574	1.4552 48	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Trencalòs	1	11:55	50	42.199 442	1.4496 36	-	Alzina d'Alinyà	a peu
Conill	2	12:36	10	42.191 202	1.4435 37	espai obert	Alzina d'Alinyà	en cotxe

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Figols i Alinyà		Sector	Prat Major				
Data	02/06/2021		Meteorologia	Dia ennuvolat i amb sol a estones				
Censadors	Yaiza Álvarez, Joan Marcé, Abril Martín, Xavier Hidalgo							
Espècie	Individus	Hora	Distància (m)	Coordenades		Transsecte	Espai	Transport
				x	y			
Isard	8	8:47	190	42.159 502	1.4269 36	espai obert	camí cap al Prat Major	en cotxe
Isard	11	9:02	260	42.157 496	1.4323 32	espai obert	camí cap al Prat Major	en cotxe

Font: elaboració pròpia.

Municipi	Fígols i Alinyà		Sector	Tossal de l'Àliga				
Data	03/06/2021		Meteorologia	Dia assolellat				
Censadors	Yaiza Álvarez, Joan Marcé, Abril Martín, Xavier Hidalgo							
Espècie	Individus	Hora	Distància (m)	Coordenades		Transsecte	Espai	Transport
				x	y			
Cabirol	1	8:37	200	42.201 587	1.4570 18	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Isard	5	9:06	120	42.201 233	1.4546 82	espai obert	camp cap al Tossal de l'Àliga	a peu
Voltor comú	50	12:07	2000	42.180 342	1.4242 71	-	Alinyà	a peu

Font: elaboració pròpia.

Petjada de cabirol després del seu avistament

Avistament d'isards

Avistament de perdiu roja

Avistament de cabirols

Avistament de cabirol

Avistament de cabirol

Font: elaboració pròpia.

ANNEX VII. ENTREVISTES

ENTREVISTES A LA FUNDACIÓ

Individu 1

1. Quin és el seu càrrec dins la Fundació? Quines funcions exerceix?

La Fundació Catalunya la Pedrera fins l'any 2020, ha funcionat en aquests últims anys amb unes àrees molt ben definides en el que és l'organigrama de la fundació, i, encara actualment hi ha una àrea, que és la de territori i medi ambient i jo, personalment sóc tècnic dins d'aquesta àrea. La qual està estructurada amb un director (el Miquel Rafa) i després hi ha com dues grans unitats: la gestió del medi i la d'ús públic. Jo formo part dins de la de gestió del medi. D'es d'aquí es gestionen el conjunt d'espais naturals de la fundació. Fins l'any passat érem 3 tècnics: el Xavier Escuté, que era el cap dels 3 tècnics, i llavors teníem repartits la xarxa d'espais. De manera que a cada espai hi ha un responsable tècnic que es cuida que els objectius de gestió d'aquell espai s'estiguin assolint i de fer la gestió ordinària d'aquests.

Amb la marxa del Xavi al desembre, ens hem quedat 2 tècnics i ens hem repartit els espais que duia el Xavi. Un d'ells era Alinyà, i llavors jo, des d'aquest passat desembre, porto tots els espais que ja duia anteriorment, més Alinyà i un altre àmbit que són de projectes que no estan vinculats directament amb la gestió d'aquests espais. Són projectes transversals, moltes vegades són europeus, amb temes ambientals i moltes vegades amb implicacions amb la xarxa d'espais naturals de la fundació. Però són 2 coses diferenciades: els projectes i la gestió estricta dels espais.

A partir de la situació de la COVID, a la Fundació han canviat moltes coses i una és l'organigrama, l'estructura jeràrquica diguéssim que hi havia. La idea és passar a treballar en àrees on no només hi hagi un responsable, sinó que la gent vagi rotant i treballant en diferents grups de treball i projectes.

2. Teniu definit l'organigrama?

No, encara estem treballant en això. Però el que si s'ha definit són els projectes estratègics, que venen a substituir el que venen a ser les àrees. Penseu que fins la COVID, sempre havíem treballat amb recursos propis, amb el turisme que generava la Pedrera, però ara la gent que treballava a cultura s'ha

quedat sense feina perquè no hi ha turistes, per tant, aquests s'estan recol·locant segons les capacitats que té cadascú.

3. Els diners que es recauden amb el tema dels voltors a Alinyà, serveixen per finançar tots aquests projectes?

Sí, sens dubte. El que passa és que el que suposa tota la gestió d'Alinyà ha consumit, parlo en passat perquè des del 2020 ha canviat completament l'escenari i no estem podent fer la despesa que s'han fet els últims anys. Però si tu agafes des del 1999 fins al 2020, el pressupost anual que s'ha gastat en allà, sempre sempre és molt més alt que el que ha pogut generar les activitats ecoturístiques, últimament molt centrades en el tema dels voltors. Per tant, els voltors eren una ajuda, evidentment, però ni de lluny compensaven la despesa de la gestió de la finca. A més a més, actualment, l'explotació del tema de menjar amb voltors la porta una empresa d'allà, Aubèrria, i la Fundació, en el context actual que no tenim recursos per destinar a Alinyà, el que fem és donar-li el permís a Aubèrria per seguir utilitzant la dinàmica que es portava, els espais i les infraestructures, per poder seguir ofertant aquesta activitat ecoturística que està funcionant bé i que també ajuda a una part, que també és objectiu de la Fundació, que és de difusió i de generar oportunitats pel territori.

Des de l'àrea de territori i ús públic ens interessa, evidentment, tenir els territoris ben conservats, però ens interessen també per a que pugui ser un actiu i un valor pel conjunt de la societat, i en primer lloc pel propi territori, pels que viuen allà.

4. Quan fa que treballa per la Fundació?

Jo vaig entrar a la fundació al febrer del 2015, és a dir, ara farà 6 anys.

5. Quantes persones de la Fundació formen l'equip que s'ocupa d'Alinyà? Quins càrrecs existeixen i quines funcions tenen?

Hi ha un responsable tècnic del que és la gestió de la finca i després hi ha diferents persones vinculades a la fundació des de la part d'ús públic. Allà a Alinyà hi ha la part de la rectoria i de les activitats ecoturístiques, llavors hi ha una persona de l'equip que està al darrera de tot això. Després hi ha una altra persona que porta més el tema de la botiga. I també hi ha una altra persona que també considero que serà d'interés vostre que és la Susana Izquierdo, que és la responsable de l'educació ambiental dintre de l'equip de territori i medi ambient i que porta específicament tots els convenis i

campus amb les universitats. I també hi ha el Miquel, el director de l'àrea, que està una mica a tot arreu, la seva feina específica no és Alinyà però forma part de la seva responsabilitat.

6. Nosaltres hem conegut al David Manzanera, quina és la seva feina aleshores?

Fins a 2020, situació precovid, la seva feina era encarregar-se de la gestió d'allà, és la persona que pot fer un seguiment dia a dia. Des de fa 5-6 anys, Aubèrria, que fins ara ha sigut un equip de 3 persones: el Jordi Dalmau, el màxim responsable, el David Manzanera, i la Silvia Garrigós, que és una persona que viu a Alinyà, i que és la que portava una mica la Rectoria i de la gestió del Ribatell, les iurtes, atendre als estudiants quan hi anàveu...

El David ha portat tot el que és la gestió directe de l'espai, el manteniment, seguiment de fauna, el tema de menjant amb voltors...

Fins ara, la Fundació contractava a Aubèrria per a que fessin tota aquesta feina, amb coordinació amb tot aquest equip de La Pedrera. Amb l'escenari a partir del 2020, la Fundació canvia totalment, cauen els ingressos absolutament i s'han de revisar els contractes amb tothom, i també amb Aubèrria. Per tant, la situació actual és que els contractem per fer la feina imprescindible perquè no hi ha diners per fer el manteniment que es feia abans.

7. Quan fa que treballeu amb Aubèrria?

Fa 5 o 6 anys. Abans hi havia una persona que és l'Aleix, que feia una mica tota la feina que fan ara el David i el Jordi.

8. Els mínims manteniments dels que parlava, els podriem saber?

Encara els estem treballant però hem definit molt clarament la gestió del PAS, ara en comptes de fer dues aportacions setmanals com es feia fins ara, passarem a una. També hi ha una part estratègica a Alinyà que són els itineraris, en comptes de mantenir-los tots, es mantindran alguns en concret, i després tota la feina amb els ramaders.

Una cosa bona de quedar-se sense diners és que s'ha de mirar molt bé en què s'inverteix.

Un objectiu que té la fundació és evitar que la gent marxi d'Alinyà i a donar una viabilitat per viure-hi, i llavors fins ara una línia de treball que s'ha seguit iniciar projectes i iniciatives només amb diners de la fundació per veure si això generava dinàmiques de desenvolupament econòmic i social en allà. Ara això li donem la volta, en primer lloc perquè no tenim els diners per arrancar tot això, i el

que busquem és recolzar molt més les iniciatives que puguin sortir de la pròpia gent d'Alinyà. És a dir, fomentar que la gent sigui emprenedora.

9. Com incentiveu a la gent a que sigui més emprenedora?

El que busquem és interlocutor sobretot amb la gent més jove d'Alinyà. El canvi és posar les orelles en comptes d'anar nosaltres amb la iniciativa. Han sortit iniciatives d'apicultura, i estem treballant en això, i també estem parlant amb els ramaders.

Un altre punt fort que hi veiem a la vall de cara al futur és tota la part de formació, desenvolupament de coneixement... una mica el que esteu fent vosaltres però ampliat a altres col·lectius i gent interessada per a que pugui anar a la vall i fer coses relacionades amb això.

Però clar, per fer això és necessari mantenir uns interessos mínims, com és el manteniment de la vall, fauna.... Ja que difícilment gent com vosaltres s'interessarà en la vall per seguir fent estudis i projectes.

Una altra part que ens interessa molt és tota la part ecoturística que ens agradaria que tota la gent d'Alinyà s'hi poses amb una mica més de ganes.

10. Quin són els objectius de la Fundació Catalunya-La Pedrera a la Muntanya d'Alinyà?

Hi ha un objectiu molt clar que és la preservació dels valors naturals i de la biodiversitat d'aquest espai i la seva posada en valor. Llavors qualsevol cosa que fem està condicionada a aquest primer objectiu.

Sobre això hi ha tota la part de difusió a nivell mundial, però sobretot a Catalunya. També tenim un altre objectiu que és que Alinyà pugui ser un punt d'interès per viure-hi i per desenvolupar-se, que hi haguessin persones que veiessin Alinyà com una opció de desenvolupament que no té perquè estar vinculat al sector primari. En altres paraules, ens interessa molt la regeneració de població a la vall.

11. Com és la gestió forestal a la vall?

La gestió, des de fa una pila d'anys, es fa a través d'una empresa que es diu Integra pirineus, que treballen amb gent amb risc d'exclusió i amb una sèrie de dificultats. Es fa amb una sèrie d'objectius tant d'impuls social de la fundació i en la gestió ambiental de la fundació. Llavors, són ells que cada any fan un pla de gestió forestal cada any a partir del pla tècnic, sempre amb uns criteris de gestió que estan molt marcats, ja que a tota la vall, tota la gestió forestal que es fa està enfocada a la millora de

l'estat dels boscos, no tant amb l'obtenció econòmica de l'explotació d'aquests boscos. També és veritat, que Integra Pirineus és una empresa, i com totes les empreses li han de sortir els números al final, i per tant, prioritza actuacions que a banda d'anar alineades amb aquests objectius, els hi generin uns mínims econòmics.

Per tant, la fundació el que promou en allà són temes de aclarides selectives, és a dir, millorar hàbitats, en algunes deixar estadis més madurs i en altres és mantenir espais oberts.

Després hi ha hagut estratègies específiques de fauna, per una banda estratègies de gestió per a la millora d'hàbitats, que és el que estàvem comentant ara, i per altra estratègies de gestió per a espècies específiques que són: gall fer, que es fa tota una gestió adaptada a mantenir els seus hàbitats com també es fan censos; els voltors, específicament, la gestió de canyet, la reintroducció del volor negre (entre 2007 i 2016, es van alliberar 27 exemplars de volor negre a Alinyà); reintroducció de poblacions de conill; el mussol pirinenc

Al principi, a Alinyà es van gastar molts diners per fer molts treballs de diagnosi, per saber què hi havia aquí.

12. Llavors, els TFGs us serveixen de ben poc?

Depén, no tots els TFGs estan enfocats en temes de diagnosi.

A veure, els TFGs ja tenen un valor més enllà del que en poguem extreure, tenen valor per si mateix, ja que que hi hagi gent treballant a Alinyà en temes de recerca de final de gran, per a nosaltres això ja es un valor en si. Per tant, que es mantingui el campus universitari i que hi hagi tota una colla d'estudiants que hagueu conegut Alinyà, heu entrat en contacte amb la gestió d'un espai natural...a través d'Alinyà, nosaltres per això ja té un valor de per si.

Els temes que es proposaven fins al 2020, que aquest any ha sigut diferent, eren per part de la pròpia Fundació que es pensaven tenint en compte els objectius de la gestió de la finca.

Era un font de recursos per a la gestió diària de la finca.

13. Què haurien de tenir els TFG per a que es poguessin implementar amb més facilitat? O existeix algun tipus de barrera?

Aquí la veritat és com que jo no hi he treballat em costa molt, no els conec els TFG. No et puc dir per exemple, acabeu fent unes propostes molt genèriques o acabeu fent unes propostes que estan descontextualitzades de la realitat, em sap greu però no t'ho puc dir.

De tota manera, és molt interessant aquesta pregunta, amb el Xavi Escuté estic en contacte i li puc preguntar per mail.

14. Com us comuniquem amb els habitants?

La meua intenció personal, és fer una immersió tant de territori com de gent a Alinyà. Clar el Xavi portava més de 10 anys treballant a Alinyà i coneixia a tothom.

Sempre que hi havia hagut un canvi de referent en allà, s'havia pogut fer una bona transició, i el Xavi i jo no vam poder fer una bona transició per què ens va enganxar un escenari complicat amb el Covid i els confinaments.

Alinyà anava rodat, per què hi havia diners, hi havia tres persones físicament en el territori, que podien portar molt fàcilment el dia a dia amb totes les persones. El Xavi podia fer una coordinació amb la gent Aubèrria i interlocutant amb els ramaders.

Jo tot això ho he de construir.

La intenció que si que tinc, és de a poc a poc anar parlant amb tothom i anar generant aquests vincles de confiança. Vosaltres si heu parlat amb els agricultors etc, generar aquests vincles amb una gent amb aquests perfils que són una gent que viuen amb unes condicions molt determinades, que tenen una feina molt determinada etc etc, i que la gent de fora d'entrada són de fora i també trencar aquesta visió una mica de propietat. Jo sóc el David, i no sóc propietari de res d'Alinyà, la fundació és propietària d'un territori, sobre el qual la gent que viu a Alinyà té uns drets, i que evidentment no només s'han de respectar sinó que s'han de fomentar.

Però la meua experiència en altres zones d'àmbit rural on hem desenvolupat projectes una mica a llarg termini amb la necessitat imperiosa de participació activa de la gent del lloc, has de construir primer vincles. Ni jo puc anar allà a imposar absolutament res, ni tinc ara mateix criteri per a prendre segons quines decisions.

La primera part de la meua feina allà és escoltar molt, conèixer la gent, saber els problemes de cadascú i les potencialitats de cadascú i sobretot prioritàriament començaré per la gent més jove per

què són els que poden dur a terme projectes de desenvolupament i els ramaders, que si que són un perfil molt tancat i molt concret i que són molt poques persones amb les quals si hi he de tenir una interacció molt directe.

Són 5000 ha amb moltes coses i no és el mateix que ho porti una sola persona amb moltes més responsabilitats que tenir-hi un equip de diverses persones allà. Per a mi Alinyà malauradament és una cosa més de totes les altres que porto. Alinyà podria ser un parc natural per ell sol.

Alinyà ara entra amb una fase una mica de parada tècnica, això també que ho sapiguen. Era un espai que rebia molts recursos, molts diners, molta gent treballant-hi, ja no hi és aquesta gent, ara entrem amb una fase de parada, replantejament de veure cap a on anem, però mantenint uns mínims que facin que quan vulguem tornar a engegar, hi hagi una base sòlida i sigui possible recuperar els nivells d'activitat.

15. Com podrieu millorar la gestió que esteu portant a terme?

Si això cadascú té una manera de fer i tot plegat. La sensació de la Fundació a Alinyà, és que s'han invertit molts recursos, que s'hi han provat moltes coses, i que això com en d'altres llocs hi ha una evolució molt clara i una tendència molt clara, a Alinyà no. Des de la Fundació sempre s'hi està invertint molts recursos, moltes iniciatives i no acabar d'arrancar mai.

El fet de no tenir diners ara mateix, t'obliga a un replantejament total, i a vegades és bo. Potser si no hem aconseguit tots els resultats que volíem posant 'hi tants diners, és que potser alguna cosa no s'estava fent de la manera que tocava.

Sobretot no en l'objectiu principal, sinó que el resum després de 20 anys de gestió és, en la part de patrimoni natural i biodiversitat estem satisfets de com han anat les coses, no ho estem tant en la part de dimensió socioeconòmica.

Hi havien unes expectatives de que Alinyà es recuperarien les cases, més gent que hi aniria a viure i això no ha passat.

És important també en tot moment, tenir en compte que Alinyà és un territori on hi està vivint gent, i les accions que podem prendre poden estar afectant i es pot barrejar amb facetes personals, vivencials dels habitants i és molt important mai perdre la perspectiva.

16. Que s'ha fet bé i que s'ha fet malament?

La meva sensació, i he empès fort per què això sigui diferent. És aquesta volta de que hem d'escoltar molt més i no hem de fer activament tota una sèrie de coses per què les veiem molt clares, per què ens han funcionat a altres llocs. La gent d'Alinyà potser no hi està d'acord i són experiències que acaben malament, acaben en fracàs.

I és molt difícil, per què un *mantra* que ho he concebut al llarg dels anys de part de la Fundació dels habitants, és que Alinyà costa molt trobar molt aquest perfil emprenedor. Algú que tingui ganes de dinamitzar, de fer coses noves, hi ha moltes oportunitats, però tothom segueix una mica la dinàmica que s'ha seguit sempre.

La sensació des de la Fundació, és que l'entorn social d'Alinyà costa molt de dinamitzar. Molt hanclats en la manera de fer de sempre, molt poc permeables a arriscar-se una mica o a fer coses noves.

Jo m'he trobat amb dos o tres persones joves amb ganes de fer coses noves. Des de la fundació perseguirem obtenir millors resultats pel que fa l'aspecte socioeconòmic. Volem facilitar que Alinyà sigui un lloc d'interès per a gent que vulgui començar coses noves. Hi ha un parell de joves que em deien que venien aquí cada cap de setmana, totes les vacances... a mi m'agradaria molt tornar a Alinyà i viure-hi.

Aquest és el perfil que a mi realment m'interessa i que es comencin coses noves.

17. També ens n'hem assabentat que per exemple hi poden trobar certes barreres gent de fora que vulgui venir a treballar aquí, com per exemple la poca regularitat d'internet i la irregularitat del servei davant de tempestes. Com ho veu?

Absolutament, quan dic que volem que sigui un lloc atractiu per anar-hi no vol dir que només tingui un paisatge fantàstic i demés, sinó que t'ofereixi les condicions per què puguis treballar.

La intenció és arrancar alguna iniciativa a partir del que sorgeixi d'allà més que nosaltres portar-la allà.

18. Crieu que potser centrar-vos en determinades espècies han deixat una mica de banda altres?

Segur, però això és una altra cosa i és que l'exercici professional et deixa clar i és que sempre quan prioritzes, estàs deixant unes coses en detriment d'unes altres. Tot no ho pots afavorir.

19. Quins criteris teniu per a prioritzar les espècies?

Normalment vas a buscar el concepte d'espècies paraigües a no ser que sigui una espècie endèmica, que té un valor per si mateix per què té un àmbit de distribució molt reduït. La resta d'espècies és per a un tema que són espècies que estan en punts alts de la xarxa tròfica i requereixen extensions i tipologies d'hàbitats molt diversos, per tant estàs protegint tota la biodiversitat que engloben.

Els objectius que s'havien fixat en la última revisió:

Temes de pastures de muntanya i mosaic agroforestal.

Pinedes de pi negre, ja que t'està afavorint algunes espècies clau de l'ecosistema, gall fer i mussol pirinenc.

Hàbitats d'aigua dolça per què no quedaven coberts per cap dels anteriors.

Aus necròfagues. (Voltors).

Aquests són els objectius que fixa el pla d'actuació que actualment tenim vigent.

Tots aquests objectius en conjunt, com a gestors assumim que si aquests indicadors estan bé, el conjunt de la biodiversitat que vull conservar està en bon estat.

Conservation Standard Indicadors de Projectes de protecció de biodiversitat.

20. Per últim, com és que vau decidir contractar a una empresa que faci certes gestions?

La idea és afavorir a gent del poble. Una persona que hi treballa viu a Alinyà tot l'any. Dos persones més viuen a la Seu.

Per què s'han contractat a aquestes persones? Per què tenen el perfil professional que nosaltres buscàvem en allà.

Si haguessin sigut veïns d'allà encara millor. Per nosaltres la Seu també és territori.

Si és d'Alinyà la persona contractada millor que millor com a premissa d'entrada, però has de veure que sigui possible.

Individu 2

1. Fa quant que treballa per la Fundació?

Sis anys i mig a través d'Aubèrria. Aubèrria fa que existeix, poder, quinze setze anys i fa sis i mig que porta la gestió d'Alinyà, però com a empresa ells fan moltes altres feines, fan gestió, molt treball d'informació, cartelleria per parcs naturals, seguiments pels ajuntaments, tot el que és amb biodiversitat intenta estar fent feina.

2. Com valora la gestió de la biodiversitat que s'ha portat a terme?

La gestió de la biodiversitat és un handicap quan no ets administració, quan no disposes d'uns recursos únics per gestionar biodiversitat. Quan els has d'aconseguir saps que part de gestió que tu volies fer sempre s'ha d'acabar reduint en pro de l'ecoturisme, que és el que es fa aquí. Clar, si que voldriem fer molt més seguiment de biodiversitat i molt el fem quan podem en el nostre temps lliure o de manera voluntària sino no es pot fer, és inviable i a més és una finca molt gran. Al cap de la setmana és molta feina i per això també esteu vosaltres.

3. Quantes persones son per fer aquestes activitats?

Som tres persones i ara serà una. Suposo que heu parlat amb la Fundació, d'ara fins a finals d'any queda sense gestió oficial, aleshores nosaltres aportarem els nostres coneixements i temps per fer una mica el mínim que es pugui i de cara a l'any vinent es tornarà a veure com es fa. Igualment, tres som pocs perquè al Parc Natural de l'Alt Pirineu, la brigada que és la de Forestal Catalana te vuit persones i no és ni el doble d'espai. Aquí els tres som el Jordi, que no ve quasi bé mai perquè ell porta tot el tema de gestió entre la Fundació i Aubèrria i feines com informes, seguiments i dades i feina física aquí erem la Sílvia i jo. La Sílvia, majoritàriament, portava tema de control de grups des d'universitaris, escolars que venien, promoció, fotògrafs i grups particulars que venien a les activitats i després, tot el tema logístic de la Rectoria i de tant en tant em venia a ajudar perquè volia sortir una mica també.

4. Ens podria explicar algunes actuacions, les que consideri més importants, que s'han realitzat?

No vam començar fent molt seguiment, també s'ha de dir, i ara els últims anys doncs, per exemple, el de gall fer que el feiem cada any va passar a ser bianual. No sé si és la millor manera però bueno al

final des de la Fundació ens deien, dediqueu més temps a les activitats que necessitem diners i, clar, això necessita diners i perdre vuit dies al mes de maig per anar a veure si canta el senyor, doncs diran que ho facin els del centre tecnològic forestal i com que la població més o menys serà la mateixa doncs ja ens donaran unes dades aproximades. I dius no, no, no, no... és que la biodiversitat és hiper complicada, aquí també s'ha passat de fer molts seguiments, seguiments de papallones, el SOC, seguiments d'amfibis, rèptils, gall fer, llop, censos d'isard a quedar-nos amb llop de manera voluntària perquè sóc un xiflat dels llops i gall fer aquest any s'ha fet perquè els dies de vacances jo pujava a dormir i ja està. Bueno i isards es farà a finals de juny perquè es fa juntament amb els guardes de reserva. Hem anat reduint perquè mantenir gent aquí i mantenir això te un cost. Hi ha despeses que una fundació no pot assumir de manera absoluta i ha de buscar reduir per una banda i incrementar per una altre. Redueixes el que no t'aporta beneficis i incrementes el que t'aporta. I això passa amb les ONGs també, siguin de natura com de drets humans. És una merda però és així.

5. Sap si el tema del gall fer es va començar a fer a partir del TFG?

No, ja ho feien abans. El de gall fer es va des del començament de tot, em penso que al 2001-2002 ja va començar a fer-se seguiment de gall fer. Si busqueu hi ha d'haver informes, perquè jo els he vist, i de fet hi ha un en pdf que va fer l'Aleix amb el Roger Sanmartí em sembla, que és el que porta ara Photo Logistics.

6. Coneix algunes propostes d'alguns TFG que s'hagin implementat?

No tinc al cap tots els TFGs però jo diria que no perquè de vegades també, no sé si és un tema de les universitats, però els TFGs moltes vegades repliquen el que nosaltres ja estem fent. Aleshores, clar, van haver unes noies que volien fer una distribució de l'isard i bueno, ja t'ho dic jo on estan i per setmanes. És comprensible, molta gent que fa TFGs no va a investigar o intentar entendre algo sino a acabar el grau. No donen opcions a canviar coses, no van més enllà. De vegades, costa convèncer a la gent que vagi una mica més enllà, per dates, per recursos, per motivació, no ho sé, sense retreure res eh. És un 10% dels treballs que es fan que poden tenir una utilitat i la pots aplicar amb el que tu estàs fent. Algo nou no hi serà perquè només ho treuràs si estàs hores aquí observant. Un dels problemes és el temps, estaria bé que els féssiu amb més temps perquè estaria molt bé saber quina és la població de mussol pirinenc perquè fa molts anys que no fem seguiment. Hi ha unes caixes-niu que es van posar

de les que hauriem de recuperar les ubicacions i si no en posarem, però no sabem com està. El fill de la Sílvia en va veure un un dia.

Si que és veritat que la Susanna al començament ens preguntava quins temes podríem proposar i després ella triava. Però estaria bé primer venir un dia a explorar amb un de nosaltres i intentar detectar que falta a nivell de gestió, de fauna o d'agricultura, tant fa. Per exemple, recuperació de pastures i creació de guarets per aus esteparies en migració o mirar si hi ha granota roja a les basses cap a Prat Major i passat o població de ratpenats a les cavitats i mirar quina relació hi ha amb els de sota de la Rectoria. A l'estiu arriben també els corriolets, una au migradora dels deltes i es queda a la zona més alta de la muntanya, aleshores que podríem fer per a que fos un lloc fixe de migració. Tampoc ningú es preocupa per la flora. O un seguiment més en serio de llop, ja sabem els punts habituals per on passa, de moment només hi ha un mascle de 8-9 anys. El dia que trobi una femella s'assentarà i a sobre de Prat Major te un hàbitat idíllic. També es podria fer un seguiment de papallones perquè des de que va acabar el LIFE no en sabem res i són indicadores, o qui diu papallones diu altres insectes com les someretes perquè només hem trobat dos espècies i un expert em va dir que segurament hi hagi una més. S'ha d'aprofundir una mica i donar més frikisme al tema. Hi ha estudis que diuen que els voltors tenen una visió termogràfica, no sé si es podrien fer algunes proves amb objectes de diferents temperatures.

7. Què en pensa aleshores dels atacs dels voltors a causa del augment de la població de voltor comú?

Quan hi hagi dades reals o una imatge que demostrï que és un atac no oportunisme. Una de les coses que sempre expliquem els dissabtes és que un atac és el que fa una daurada o un lleó, que visualitza en un ramat el més dèbil o el més vell i a la que es separa una mica ataca. Què passa amb els voltors? que pot ser que siguin oportunistes si algun animal, gràcies a la seva visió, detecten que s'està morint i el ramader no ho ha notat. Sempre van lligats al part i com es creuen races de vaques perquè els vedells siguin més grans, així que pot ser que durant el part hi hagi hemorràgies internes perquè el vedell és més gran que el que hauria de ser i s'ha demostrat que hi ha desplaçaments de matriu, hemorràgies internes... i el ramader no ho veu. I no ho veu perquè moltes vegades tampoc hi és, també siguem clars. Si tu en aquell part no has estat al moment i la vaca s'està desagnant per dintre, fins que no cau

estabornida passa una estona segons la hemorràgia però el voltor ja ho veu perquè la temperatura del cos li ha canviat.

Pensó que no és una espècie que ataqüi però sempre hi ha un però i en individus aïllats si es demostra s'ha d'actuar. Mentre els ramaders tinguin la possibilitat de rebre una indemnització seguiràn associant-se als voltors. Moltes vegades no expliquen que són els propis gossos dels ramats o guineus que mosseguen la llengua del vedell i s'espera a que es mori o els corbs els hi piquen els ulls. Quan no hi havien totes aquestes ajudes, els ramaders ja se'n cuidaven de que no se li morís cap.

De fet si busqueu a internet hi ha un treball molt ben fet de les transmissions de malalties de vedells en el part i ni han que entre 12h i 18h maten el vedell i llavors clar, si tu tens el ramat en extensiu a muntanya i només pugues dos cops per setmana a molt estirar i dius bueno el vedell naixerà demà per el matí, doncs demà a la tarda pujaré, però clar si el vedell al matí s'avança o s'atraça perquè això passa doncs el vedell ja està mort i els voltors tontos no són i a demés els voltors si que tenen una cosa i es que mengen placenta i clar si hi ha un part els voltors i són, llavors si el vedell està allà que no es mou perquè està malalt i la vaca té una hemorràgia interna diuen eh avui hi ha teca i s'ho foten. Això només ho pots saber si estàs allà, sinó no i clar que passa ara la tecnologia juga a favor dels ramaders però en contra de la fauna, perquè les vaques porten GPS, també porten uns sensors que indiquen quan dilaten més del compte que vol dir que estan a punt de parir. Llavors, clar els ramaders s'aprofiten d'això perquè com poden competir en preus quan venen contenidors d' Austràlia amb 4000 xais. Hauria de ser el revés hauries de fer un país que s'abastís amb el que te i el que falta doncs ho importes i no dir importa-ho tot i els d'aquí que s'espavilin, perquè llavors el que passa és que els ramaders d'aquí no poden vendre i a sobre tenen el voltor.

8. En un futur com es podria fer això dels treballs per a que servís per alguna cosa?

Tenint en compte que un dels problemes que hi ha amb les fundacions i les ONG i tothom que treballa amb biodiversitat i que no són empreses privades, seria investigació lligada amb el ecoturisme, és a dir com lligar el vostre treball perquè sigues un recurs ecoturístic. Exemple, em obtingut uns resultats a unes coves que hi ha una espècie de ratpenat, que normalment no habita aquí s'ha trobat, doncs això es podria lliga amb una visita ecoturística. Crear un recurs ecoturístic arrel d'una investigació. També fer un disseny de plafons o recursos per donar veu a els treballs i ajudar a tenir un rendiment, perquè

sinó estan allà i no s'ho mira ningú. Un altre treball de recerca s'hauria de fer amb el teixó, perquè a Anglaterra a arrel d'unes ampliacions d'una granja van tenir que ampliar un camí i van dir bueno ens haurem de menjar un tal·lus on hi havia una teixonera i van veure que en el forat hi podia entrar una persona caminant i et preguntes el perquè una espècie com el teixó fa aquestes galeries tant altes. Es va fer un estudi a Granada i va trobar que la distribució i l'alçada de les teixoneres era la mateixa que els teixons de centre Europa, llavors de on ve aquesta informació genètica. Llavors després d'estudiar això doncs podries fer en un tal·lus una teixonera i amb plafons que expliquessin perquè ho fan així i tal. També es podria fer un treball amb la ramaderia que pogués servir per els ramaders perquè els ramaders no saben si se'n fa i si ho saben tampoc saben com accedir-hi.

9. S'escolta als ramaders?

Els ramaders sobretot demanen que es faci més basses, doncs per exemple una cosa que volíem fer l'any passat sinó hagués sigut per la pandèmia era, a prat major i he l'estany de prat major, ampliar l'estany de plat major i després dividir-lo i que fos part per ramaderia i l'altre com a recurs per la fauna salvatge, perquè sinó aquell estany de prat major està trepitjadíssim i allà els amfibis no poden fer res amb aigua tèrbola i molt nitrificat, llavors si ho divideixes dius vale que les vaques beguin aquí i l'altre amb una barana de fusta i amb plafons que expliquin els amfibis que hi ha i les aus amb migració.

10. Ens han comentat que es fan molts projectes per part de la fundació i mai s'acaba de fer res, per què passa això?

Perquè Alinyà és el laboratori, a on podem provar coses sobre biodiversitat? A Montserrat? No. A planes de son? No, a planes de son no que si la líem no vindrà gent a dormir. A el delta del Ebre? Tampoc, no és el habitat que necessitem llavors només queda Alinyà que és molt gran i si passa algo tampoc serà molt greu perquè tampoc posarem la palmera tailandesa. També els ramaders un dels problemes que tenen, és que segueixen pensant que la fundació els hi deu alguna cosa en ells i al final Alinyà es propietat privada, és com si tu en el jardí de casa teva t'hi vols pixar. I això en ells els hi costa, i cada vegada que hi ha una prova d'algo ho critiquen perquè diuen que podrien arreglar el camí al prat major, perquè així poden pujar ells sense rebentar rodes. Llavors clar, també poder ha sigut un defecte de la fundació, que sembla que es busqui contenta més que ser eficients i no es pot contenta

mai a tothom i contenta algú invertint uns diners en una persona, vol dir deixar de invertir diners en algo que alomillar a tu et fa deixar de provar coses de conservació que t'interessen.

Una de les coses que es va fer fa 3 anys, que ho va promoure la fundació i es va gastar una pasta, va ser 3 dies de unes jornades de Coworking, que venia un tiu que era especialista amb treball de grups i equips de ramaders i la fundació va agafar a tots els ramaders de la Vall i els va posar a l'alberg d'Organyà durant 3 dies tot pagat, amb el menjar i el dormir, i l'assessor, que un assessor d'aquests val una pasta i després venien els alcaldes de diferents pobles i la fundació com a gestors. El que es volia era intentar crear sinergies entre els ramaders de la Vall i veure que es pot arribar i la fundació deia que si arriben a crear una cooperativa d'Alinyà on podien vendre els productes amb marca Carn d'Alinyà, fet que farà que es vegi molt a la comarca, doncs que els hi pagaven un escorxador mòbil i així no haurien de portar els vedells al escorxador i paga. I els ramaders no van fer res, no es van posar acord, per històries del passat.

11. Creu que als Ramaders els hi agradaria participar en els diferents projectes?

Sí, això sí i de fet el primer pas a la participació va ser amb la cabana del vaquer perquè vam dir comencem, i de fet el Joel m'ha dit moltes vegades que quan faci alguna cosa l'avisí perquè ens vol ajudar i llavors, jo arrel de percebre que volen ajudar, doncs vam dir si fem la cabana del vaquer i que representa una comoditat per els ramaders que vinguin a ajudar-nos i se'ls hi va preguntar si volien participar. Van venir tots, menys el Carlos, va ser super xulo perquè hi havia els ramaders, amb els voluntaris i la Fundació i a la hora de dinar dinàvem tots junts i era molt maco perquè veies a diferents grups de gent amb un mateix interès i sobretot els ramaders i fundació treballant per algo comú, però clara amb la pandèmia va anar tot a la merda. També hi ha el projecte de recuperar totes les fonts, però s'ha acabat per el mateix.

12. Que en pensa de la gestió forestal que s'està fent actualment?

Clar, no se si heu fet alguna vegada algun estudi sobre aprofitament forestal, però la fusta no val res, casi val més una magdalena que un tronc d'arbre. Aleshores, els aprofitaments es fan el llocs on es mol fàcil accedir-hi i treballar perquè si no és així genera un sobre cost que no comença a l'explotació. Per exemple, a prat major, que es va fer una aclarida molt gran, ja era un lloc de fàcil accés però els camions es van queixar perquè la pista estava molt trencada i rebentaven rodes i els camioners deien

amb el que em costa a mi vendre aquesta fusta i el que em costa arreglar rodes no pujo. Llavors es fan en llocs que siguin accessibles i fàcils de treballa, però si que estaria bé fer-ho en altres zones que ho necessiten més, perquè les pinedes estan creixen desmesuradament. El tema de la fusta a Catalunya a baixat molt. Ara el que es fa amb la majoria de la fusta es fa estella. És un problema de revalorització. Es fa en llocs on és econòmicament rendible. I en zones es tritura i en altres no perquè s'hi puguin refugiar petits mamífers i de fet la brancada serveix perquè el senglar no entre i en època de cria el Gall fer es pot amagar. Per això de tant en tant també es fan cremes controlades.

13. Com milloraria la gestió que es fa?

Jo crec que q no s'està fent malament, depèn del que vulguis millorar a nivell de gestió. Per mi millorar gestió vol dir conservar fauna i hàbitats i això significa limitar el accés. Ara mateix tu pots pujar a Prat major tranquil·lament i és un lloc que una mica més amunt hi ha picot negre, mussol pirinenc i Gall fer.

Individu 3

1. Ens podria explicar com funciona el conveni entre la Fundació i la UAB?

La fundació i la UAB té un conveni marc de col·laboració vigent que permet fer coses junts, però aquest conveni l'hem de fer específic perquè la fundació tracta molts temes, ambiental, social, cultural... I llavors el conveni específic es va signar al 2012, que és quan vam fer el Campus universitari d'Alinyà. Com que ara aquest conveni específic ha caducat, estem en un moment de reformular. El que a mi m'agradaria i tenia pensat és de incorporar els TFG als altres espais naturals de la fundació.

Els primers anys erem nosaltres, els de la fundació, els coneixedors del medi, i per tant erem nosaltres els que fèiem les propostes dels temes, però al llarg dels anys, la Roser Maneja i el David Molina han acabat coneixent molt Alinyà i llavors les últimes propostes han vingut d'ells mateixos.

2. Des de sempre s'ha fet una visita exploratòria on es coneixia el territori d'Alinyà i després s'acabava de definir el tema o ja es definia abans?

Ja estaven una mica definit perquè anàvem diferents entitats i us presentàvem els projectes, pel que a la primera visita ja anaveu amb una idea del que volíeu fer. El que a vegades sí que passava en aquesta primera visita era que ho re enfocàveu. És a dir, sí que hi ha hagut aquest diàleg però sí és veritat que aquestes últimes vegades, pel que em dieu, pot ser que sigui per la Covid i també perquè hi ha hagut un canvi de professorat, sempre ho portava el Martí Boada, després la Roser Maneja, i ara sembla que la Roser li ha passat una mica al David, tot i que ell ja també porta anys implicat.

Si demaneu la meua opinió, penso que està bé que la Fundació doni a saber quins temes que més ens interessin però que a partir d'aquí hi hagi una mica de flexibilitat al que el professor o vosaltres vulgueu fer.

3. Coneix si s'han implementat algunes de les propostes de millora que es proposaven en aquests TFGs?

És una pregunta molt complicada perquè el gestor de la muntanya que era el Xavier Escuté, és qui ha estat sempre al tanto de tot això. Potser ell ens hagués pogut dir quins TFG ha fet servir més per gestionar la muntanya. Jo sé que el Xavi, alguns els anava utilitzant inclús per projectes europeus, per dades, mapes, inventaris, informes, però no sé exactament quins. Alguns que m'enrecordo són un del

trencalòs. Sé que hi ha treballs més útils que d'altres. Va una mica de la nostra feina diària, de quins temes estem tocant, però si jo pogués criticar alguna cosa per millorar, seria que la vostra feina arribi bé als gestors, que fins ara era el Xavi i ara el David. Que ara el David tingui molt present els vostres treballs.

Segurament els que més s'hagin utilitzat serà els que en aquell moment el gestor necessiti en aquell moment, però la resta ja és un coneixement que ja és útil.

El que m'agrada molt de la feina que esteu fent és que esteu entrevistant molt a la gent de la vall, que ells a part estan molt acostumats, i aquesta gent algun dia no hi seran i haver pogut tenir l'oportunitat de recollir el seu coneixement, que la gent que estem gestionant des de Barcelona no el tenim, penso que això és un valor que no sé si som prou conscients d'això, és molt valuós i un punt fort de tots aquests anys que heu anat fent aquests treballs.

4. Quin és l'objectiu del conveni entre la Fundació i la UAB?

Té varis objectius. La universitat per un costat, té la necessitat de que els estudiants connecteu amb la vida real, amb la societat del món real i a l'inrevés, que vosaltres també pugueu xuclar del que és el món real. I la Fundació, un dels seus objectius és impulsar el coneixement a les vocacions científiques, a les vocacions per la sostenibilitat.. per tant aquest projecte va molt encaminat a aquest objectiu. Penseu que el conveni es va fer per la universitat sencera, però heu sigut els ambientòlegs els que li heu tret més profit. La idea és que hi anessin sociòlegs i de més, aquest és un dels reptes, costa que altres disciplines, però perquè també costa trobar professors que tinguin ganes de sortir de la universitat i acompanyar-vos, i els ambientòlegs s'animen més.

De retruc, també és un benefici per a la població i dinamitza una mica la vall, que de tant en tant hi hagi gent jove passejant-s'hi, que dineu allà, que feu servir el taxi.

5. Ens podria facilitar una mica l'organigrama dels treballadors de la Fundació que porteu

Alinyà?

Ara estem en un moment d'impàs, la Covid ens ha fet que estiguem en crisi a la Fundació i ens estem reorganitzant. Fins ara, el Miquel Rafa és el director de l'àrea de territori i medi ambient, aquest projecte d'Alinyà està entre dues àrees, entre l'àrea de territori i medi ambient i l'àrea de coneixement, però els que estan més implicats i treballen dia a dia amb aquest projecte som els de

territori i medi ambient. Aquesta àrea doncs, ha tingut sempre com dos departaments: el de gestió del territori (conservació de la biodiversitat, plans de gestió...) i un altre departament que som els que estem en temes més d'educació ambiental, implicació de la societat, que és onestic jo. Després tenim un equip tècnic local a la Vall, que és el David Manzanera i en Jordi Dalmau. Jo sóc la responsable del conveni, junt amb el Miquel.

6. Quin any van començar els premis que es donaven pels TFGs?

El conveni va començar l'any 2012 – 2013 i l'any 2016 vam pensar que seria interessant fer un premi per reconèixer el treball fet, i per tant, l'any 2016 vam donar premis als 3 millors TFG realitzats des dels inicis. I a partir d'aquest moment vam anunciar que ho faríem cada dos anys, però ara ha quedat penjat els d'aquests anys. Tan de bo ho puguem reprendre, però si els tornem a fer evidentment anirem a buscar a tots aquells que no havien entrat en cap període de premi.

7. Teniu algun document on tingueu els polítiques que seguïu en conservació de fauna?

Nosaltres com a política general ja sabem que es compon per a dues potes fonamentals: la conservació de la biodiversitat i l'ús públic.

Nosaltres per a sobre de tot sempre busquem la conservació de la biodiversitat, abans que l'ús públic, per tant en els plans de gestió, sempre es busca quines són les espècies que són vulnerables, i allà marquem si han de ser més o menys accessibles per a la protecció d'aquella fauna.

8. Com funciona el procediment de proposta de temes per als TFG?

El contacte sempre l'he mantingut jo amb la Roser i ara últimament amb el David. Ara al juliol, cada any ja comencem a parlar dels treballs per l'any vinent. El que jo faig és plantejar als meus companys quins treballs podem plantejar per l'any que ve a Alinyà. És quan nosaltres, internament treballem i passem la proposta. Però és el que us dic. Els vostres professors es coneixen molt bé la muntanya i n'afegeixen ells també de temes. Per tant ja no és tant unidireccional com al principi i això també és una cosa molt positiva.

9. Quines idees se li acudeixen per a millorar el conveni?

Potser les reunions i a mi se'm passa més pel cap les infraestructures.

Individu 4

1. Que ha fet la Fundació des dels seus inicis?

Nosaltres ara fa 21 anys o 22 que estem gestionant l'espai i, llavors, doncs jo diria que ja em passat una miqueta per una primera etapa, en la que el que tenia la màxima importància per nosaltres era, justament, la conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural, però bàsicament ens fixàvem molt amb la biodiversitat. És el que vam començar a fer més els primers anys, amb projectes com fer la instal·lació del PAS i gràcies aquest projecte vam aconseguir fixar una parella i potser fins i tot una segona de trençalòs a la zona i per tant vam veure que això era un tema important, que és un aspecte clau per el que fa en els ocells necròfags, també vam fer un projecte de reforç poblacional del conill amb la reintroducció de conill, en unes zones de cria. Després evidentment s'han anat fent, doncs inventaris i treballs de camp per veure exactament com estava d'altres espècies, com espècies comunes i d'espècies rares com els censos que es fan de Gall fer o mussol pirinenc. També, puntualment, això si que era una mica menys dirigit, com la reintroducció de Ducs. Però tot això, va haver-hi un moment, a partir del any 2006-2007 que va ser quan va començar en força el projecte Voltor Negre, la seva reintroducció. Llavors, aquí vam coincidir amb el que es feia des de la banda del Boumort i vam fer un projecte comú de la reintroducció d'aquesta espècie i vam estar fins el 2016-2017 treballant amb això i veient que l'espècie es va restablir, va començar a criar amb llibertat de nou, jo diria que aquest ha sigut el projecte més gran, però s'ha establert més al Boumort perquè allà tenien més aliment. A partir d'aquí ja vam començar a fer l'aprofitament ecoturístic i vam començar a fer l'oferta de visites per veure el voltor, vam començar a posar en marxa l'observatori, etc... També, paral·lelament, el que vam fer va ser començar a endreçar altres coses que fins a les hores no veiem la manera de solucionar la gestió forestal, ja que era posar diners i vinga posar diners, i veiem que era molt difícil fer-ho d'aquesta manera. Llavors, va haver l'oportunitat de fer la fundació Integra Pirineus i generar un benefici social amb els llocs de treball que es podien crear per gent amb discapacitat i per tant era molt difícil, que aquesta gent, a l'Alt Urgell poguessin trobar feina, llavors durant uns quants anys ens vam centrar molt amb ajudar a crear aquesta brigada i que això d'alguna manera els hi vam cedir els drets de gestió forestal, i això va anar molt bé perquè d'alguna manera doncs vam entrecometes, doncs teníem la sensació que els primers anys vam endreçar i restaurar tot el que era

biodiversitat, amb una segona fase vam endreçar una mica tot lo que era la gestió forestal, i amb una tercera vam posar en marxa tot el que era més actuacions ecoturístiques de tot el que havíem fet fina a les hores i aquesta ha sigut una mica l'evolució de les prioritats que hem tingut en l'espai.

Aquí ens han quedat coses pendents, per exemple hi ha tota una línia de lo que era l'aprofitament dels espais oberts i de tot el que seria l'equilibri entre gestió ramadera, agrícola i biodiversitat en tots aquests espais que seria la muntanya mitjana. Allà des de el punt de vista tant de biodiversitat com aprofitament de usos del territori, allà el que convenia era posar una mica més tot el que eren activitats tant ramaderes com agràries i això ho hem intentat però sense massa èxit. Ens ha costat molt trobar una complicitat clara en el sector dels ramaders, ells ho han anat fent molt per inèrcia, en moments que estaven a punt de deixar-ho estar, de que ja això ja no té futur, molt decebuts, i ha hagut una renovació de part del personal que semblava que amb gent més jove pode aconseguiríem fer més coses, però no ha estat possible. En 3 ocasions vam intentar, fins i tot, fer un acord perquè poguessin fer una reinvençió de la ramaderia amb races de vaques més salvatges, perquè així també hi hauria la basant de turisme, ja que podríem tenir Urs o el Taurus i vam estar a punt de portar un ramat. Casi la ultima vegada, ja tenim el transport però els ramaders en l'últim moment van dir que no. Llavors, aquesta part no va funcionar, igualment, nosaltres els hi hem seguit cedint els drets de pastura, els em intentat influir una mica perquè ho fessin de manera diferent, però no es mouen massa del que han fet els seus pares i avis, nosaltres creiem que és un error perquè com a mínim podien fer certificat ecològic però no aconseguim convèncer que canviïn aquestes pràctiques de sempre. Lo important, de tota manera, és que hi haguessin aquests espais amb pastura i vam comprar un ramat de cavalls per fer aquesta funció, també vam parlar amb la fundació miranda però van tenir problemes amb la resta de Ramaders i al final tot eren problemes i se'ls hi va dir que millor que no vinguessin. Fa dos anys vam fer un procés participatiu, vam estar durant 3 dies allà, fent un pla estratègic una mica, doncs de com volien que sigues la ramaderia del futur a Alinyà, però la veritat després som nosaltres els que ho fem tot o ells per la seva banda no acaben de veure-ho del tot clar o perquè tenen altres prioritats. De fet ramaders, ramaders només ni ha dos que són el Juanjo i el Joel però tot els altres ho fan com un a més a més, per tant és molt difícil experimentar amb coses noves. El problema d'això, és que la zona

montana hi ha un problema de gestió i històricament s'havien fet cremes controlades o coses més puntuals, i ens sembla que això és un tema pendent. D'aquí també va començar a sortir una cosa, que sigues una línia de treball més de agricultura de muntanya, vam fer uns treballs, vam encarregar uns estudis de prospectiva que veiéssim com amb el canvi climàtic es podria fer, vam intentar fer un experiment de Quinoa però vam veure que era molt difícil de tirar endavant i era difícil obtenir un rendiment d'això. Més endavant vam estudiar quin és el potencial agrícola de la finca, després havíem començat a fer una millora de la patata del buffet, però se'n ha anat enlaire degut al Covid, per tant també pinta que no tindrà gaire bon resultat. Per tant, biodiversitat hem fet moltes coses, i ens en hem sortit prou bé potser ens quedarien algun tema pendent, el tema forestal també ha sortit prou bé, i jo crec que s'ha fet un bon treball, la part turística ha anat funcionant, poquet, però ha funcionat i l'oferta ha sigut bona, no ha sigut una cosa que ha crescut però ha anat fent, no s'ha massificat. I la part pendent és l'agro-ramadera, que és el repte. També, la presència del llop ho ha fet més difícil perquè el llop va començar amb molt bon peu perquè estàvem preparats, però amb el problema que hi va haver amb les cabres del Juanjo, doncs el Juanjo es va posar en contra i va començar a criticar el llop, era una persona que l'havíem utilitzat en ocasions com a un exemple de convivència doncs es va girar una mica en contra. Ja vam tenir un toc d'alerta quan va trobar un voltor negre mort per dispar, que va ser l'últim any del projecte Voltor negre van matar el individu més sedentaritzat a la Vall però que encara no sabem qui el va matar, després van haver aquestes problemàtiques amb el llop i de certa manera poder ens hem distanciat una mica de l'equilibri fauna salvatge i ramaderia. La gestió de tota la muntanya ha de fer-se a partir d'aquest equilibri i per això és un problema important perquè és o enfrontar-te a les persones o a la biodiversitat.

2. Sabria si algunes de les propostes dels Treballs de Fi de Grau s'han incorporat o s'han utilitzat per poder fer alguna de les actuacions?

Bueno, jo diria que hi ha hagut unes quantes que ens han servit o orientat, ens han confirmat coses de les que ja fèiem. Jo diria que no hi ha hagut alguna cosa nova que ens digues home doncs això és nou i ara ho apliquem i ens dóna un resultat, ja que quan donàvem idees de Treballs de fi de grau eren per confirmar hipòtesis que ja estàvem treballant, per tant doncs això el tema de voltors, tots els treballs que s'han fet dels voltors ens han ajudat a confirmar i millorar alguna cosa, però no ha canviat res

perquè no hi ha hagut cap cosa disruptiva, que ens digues si fem això de manera diferent tindríem uns beneficis. Lo que han fet ha sigut confirmar amb un anàlisi més exhaustiu. Sobretot, els treballs que s'han fet dels voltors, jo crec que són els que ens han anat millor, el tema del llop també ens ha donat unes dades, tot i que el treball de camp es va fer en unes temporades on tampoc hi havia gaire presència del llop i per tant tampoc era gaire significatiu, si l'haguessin fet després de lo de les cabres hagués tingut més xixa poder, però bueno això també va com va. També hi ha hagut algunes coses que sí que ens han servit bastant, com el tema del Gall fer que ens ha orientat en el tema de la gestió forestal. En quant a projectes de biodiversitat, ho hem provat casi bé tot, poder se'ns ha quedat algo en el tinter com la reintroducció de la Perdiu Xerra, ja que es considera extingida en aquesta zona, i després també el Linx, que es considera que és un depredador que té més sentit en el pirineu, ja que està augmentant molt els cèrvid i aquí en els anys 60-70 hi havia cites. Hi havia un projecte a la Vall d'Aran però els caçadors s'hi van negar. És una espècie que es creu que pot passar el mateix que ha passat amb el llop, però que trigarà molts anys.

ENTREVISTA A EXPERT NATURALISTA I PRECURSOR DEL CONVENI

1. Ens pot explicar, una mica, els inicis de la Fundació?

La Fundació se n'ha dit modernament la Fundació la Pedrera però originàriament es deia Fundació Territori i Paisatge. És una gran finca, la finca forestal més gran de Catalunya. Aleshores la Fundació Territori i Paisatge, acabada de fundar, depenia de la Caixa Catalunya, va fixar un naturalista molt compromès que era el Jordi Sargatal i ell estava molt motivat, va entrar a la Fundació Territori i Paisatge perquè la idea era que en aquells punts no l'administració no tenia prous recursos de conservació, doncs ells amb la Fundació podien comprar aquells territoris amenaçats sota una figura de propietat com de custòdia. Tant podien comprar el territori com podien comprar els béns de tala durant 50 o 100 anys, depenent del tipus de custòdia, no tocarien res i el que obtindrien del bosc la Fundació els hi pagaria. Llavors el Jordi tenia una idea molt ambiciosa inicialment, de recuperar algunes espècies tant salvatges com de tipus domèstic. Hi havia també una població molt envellida que no es renovava i va animar a la gent del territori a invertir en l'ecoturisme com construir apartaments, fent la fonda més gran, etc. Va venir una parella jove, en Rafael i la Silvia, que eren de l'Empordà i van tenir dos nens i la Silvia és la que porta el centre d'informació a la Rectoria. En Rafael va criar conills perquè eren molt importants per fixar la població d'àguila cuabarrada, per exemple, encara que va fracassar. Us aconsellaria que féssiu una entrevista. A més, és un naturalista singular, és caçador però no és un caçador boig, és un caçador de perdius. És l'únic que sap en aquest moment si es troben aquestes dues espècies.

2. Per què és important la biodiversitat?

La biodiversitat per l'ambientòleg és important pel seu valor com bioindicador del territori, des del punt de vista de qualitat. Des del meu punt de vista, la recuperació de la perdiu xerra pot ser un bon indicador de millora ambiental i el descens de la perdiu roja pot indicar pertorbació del conreu de cereal. Aquesta visió més holística, busqueu el valor de mesura que aporta la biodiversitat. Cada organisme viu porta associada la capacitat d'indicar.

La biodiversitat per ella mateixa no vol dir si és bona o és dolenta. Ara, si tens rata de claveguera a un riu de muntanya has de començar a fer-te preguntes. Un animal que viu en llocs degradats amb càrrega orgànica molt forta i moltes deixalles... per l'ambientòleg té un valor d'indicació. La

biodiversitat per se no es quantifica numèricament. Per exemple, al desert pot haver 20 espècies i a una deixalleria 200, però al desert són espècies altament adaptades en les que una petita pertorbació les farà baixar, per tant, te valor qualitatiu no quantitatiu des del vostre punt de vista, que sempre és de dimensió holística. El medi determina l'estat de salut.

La visió holística/generalista és molt més complexe, amb el factor social, econòmic, cultural, de conservació i clar, això te més complexitat inequívoca.

3. Com creu que s'hauria de gestionar els boscos d'Alinyà o el territori per afavorir a la biodiversitat faunística?

El bosc no està quiet, és un organisme dinàmic, va avançant en horitzontal cada vegada que s'abandona una pastura, però també augmenta verticalment. Els boscos creixen entre 8-10 tonelades per hectàrea i any, sense fer-lis res. Llavors, per mi, l'ambientòleg s'ha de plantejar un pla de gestió perquè la idea de no tocar res i que el bosc actüi sol és un desastre. Per tant, necessita un pla de gestió sostenible. Tu no pots tallar el bosc al teu gust, hi ha models que permeten saber aquell bosc quanta producció primària te i segons això, proposes una extracció menor aplicant criteris de sostenibilitat. Si hem d'evitar emissions, en comptes de portar fustes de fora, mirar de fer una producció propera certificada "slow wood". Per tant, s'ha de fer un pla de gestió, en aquest sentit, ben fet.

Si tu no intervens al Prat Major quan marxa un ramader, el bosc s'expandirà, això afavoreix la biodiversitat? I, després, la pertorbació més important que tenim, els incendis. Si s'acumulen tones de materials senescents, augmenta la quantitat de cel·lulosa, lignina i el material disposat a cremar, per tant, augmenta la combustibilitat i la ignibilitat, que augmenta amb la temperatura.

4. Creu que s'estan explotant excessivament els voltors? Creu que s'ha deixat de banda altres espècies?

El volor fa l'efecte "pot de mel", efecte d'atracció pel turisme amant dels ocells. La idea era aconseguir veure els quatre vultúrids que tenim i que havien estat tan malament. El que va ser més senzill va ser el volor comú, ha funcionat molt. El negre els hi ha costat molt més i no ho han aconseguit tot i tenir una estratègia. Hi ha una experiència propera amb volor negre que ha funcionat molt, a Boumort, on hi ha una població estable criada des de zero. El volor negre cria en arbres i han d'aguantar varies tones i aquí no ha funcionat. Allà, on hi donen de menjar, a Sant Ponç, els hi porten

de menjar dos cops a la setmana i tenien algun voltor negre engabiats radera però no ho han aconseguit, en canvi, a Boumort hi ha una colònia en expansió. El trencalòs allà no han aconseguit que criï però al Pirineu la població ha augmentat molt. Quan jo em començava a dedicar als anys 70, hi havia 17 parelles a tot el Pirineu i ara n'hi ha més de 70. Amb les menjadores s'ha anat fent. L'aufrany és petit i és un estival, mai ha hagut grans poblacions i mai va en grup. En aquest tipus d'actuacions s'ha afavorit al voltor comú, que fins i tot el tenim aquí al Montseny que no s'havia vist mai i es va expandint per molts llocs de Catalunya. El trencalòs també l'hem arribat a veure aquí al Montseny.

Jo diria que amb mala fe no ho han fet, però l'efecte "pot de mel" el donava el voltor comú, no es que se'ls hi hagi escapat de les mans però s'ha sobredimensionat. El que passa amb el voltor no passa amb cap altre animal. Pels enamorats dels ocells és un espectacle assegurat.

El cabirol és una espècie introduïda per interessos cinegètics. En general a tot Catalunya està en expansió i l'isard allà a dalt està en una situació d'estrès molt gran perquè el pas és una mica just. El tema del llop és delicat, el Lluís assegura que l'ha vist i el Juanjo està molt emprenyat perquè va perdre moltes cabres fa poc, potser un centenar. La versió oficial és que a causa de que un boletaire es va perdre i va haver un helicòpter que diuen que va trencar l'estructura del ramat, però la versió del Juanjo no és aquesta.

5. Quina és la teva opinió sobre el PAS?

Això és complexa, però a Boumort hi ha un altre punt molt important que també és de l'administració, consta amb un turisme naturalista molt important, amb uns hives molt ben muntats. A dalt al Pallars també ni ha més que formen part d'un pla turístic, un programa d'ecoturisme. Clar, de fet el paisatge vist des de les Ciències ambientals el territori és sempre una expressió d'història natural i social, és un híbrid. El paisatge expressa això i en el moment en que el nombre de ramats va baixar a la muntanya i, aquest és un moment clau, quan es va prohibir en els anys 70 que es deixessin els animals de la ramaderia que es morien la població de voltors va desaparèixer, però va arribar a un moment en que ni quedava voltor. Llavors, la població es va aguantar, gràcies a una acció de voluntariat que van protagonitzar uns quants que anàvem a portar uns menjadors als Ports de Tortosa, a Camarasa, a varis punts de la muntanya i els hi portàvem excedents, una cosa completament il·legal, ara ens fotrien tots

a la presó. Quan en el parc Zoològic i havia una baixa, es moria un camell, un elefant o algun animal, el cap de setmana l'anàvem a portar a la muntanya amb els nostres cotxes i això va mantenir unes poblacions petitíssimes, en els mataderus també anàvem a buscar caps de cavall i llavors nosaltres en el cap de setmana els pujàvem voluntàriament. L'ecosistema també expressa lleis i ha una decisió de caràcter legal i això afecte a la biodiversitat, llavors ara aquests canyets són canyets controlats. L'administració segueix sense deixar que es deixin cadàvers a la muntanya. Per tant el ecosistema sempre és expressió d'història social i natural.

6. Com veu el futur d'indrets com Alinyà en els que amb el pas del temps la gent tendeix més a anar cap a les grans ciutats?

Hi hauria d'haver un sistema productiu que fixés població jove, és a dir que la població s'hi quedés, és a dir tenir estratègies de fixació de població. Si hi ha una parella o un grup de joves que volen posar en marxa un programa de ramaderia ecològica o recuperar la patata d'Alinyà, doncs dona'ls-hi facilitats i no dificultats, és a dir la població humana es bàsica per la biodiversitat en aquest territori. Si la gent marxa serà una ruïna i els edificis també serà una ruïna paisatgística. Després això és complexa perquè si volguéssiu fer un projecte de ramaderia ecològica o una producció de slowfood de patates de qualitat biològica o de confitures, entrariu en una deriva que no trobarieu cap facilitat. Ara a l'administració li dius això, però clar en un geperut no li pots dir que és geperut, com a màxim li pots dir que té una pàpula dorsal molt gran, i no sabrà si és bo o dolent.

7. Quin va ser el motiu per dur a terme els TFG a la Vall d'Alinyà?

Bueno, perquè la fundació havia fet una inversió molt gran, havia comprat tota aquesta finca amb breus criteris de recuperació, gestió i de reactivació econòmica de manera sostenible allà dalt, però clar li faltava la dimensió acadèmica, la dimensió científica i llavors és quan la directora de la fundació va fer un acostament en el director, en a mi i en el rector de que ens posaven a disposició aquests gran laboratori natural. Això ens va semblar una cosa excel·lent, perquè els nois i noies parlar de medi ambient o poguessin fer en un medi tant favorable, tant divers i interessant, efectivament i vam anar de seguida i vam veure, podria ser realment un campus de pràctiques i per això van fer el campus de ciències ambientals, inicialment, de la Universitat Autònoma de Barcelona. Aquest conveni es va signar a tres bandes, des de la directora, la fundació i el rector. I em van nomenar el

responsable de fomentar aquests tipus d'ús que ens anava molt bé perquè fèiem les pràctiques en allà, ja que la fundació tenia molts recursos, tots els diners de la Pedrera anaven a la fundació. Ara està en crisi perquè no entren, no tenen cap visita, jo crec que han fet reducció de personal.

8. Quin era l'objectiu de fer aquests treballs? Quina era la seva visió?

En un principi a les Ciències ambientals teniem claríssim, els primers professors que ens vam dedicar a portar projectes, l'objectiu era fer la part del paisatge i territori fer-ho en el propi territori, era molt important donar-vos instruments d'anàlisi de diagnosi per operar en el territori, per interpretar el territori i això Alinyà era un lloc adient perquè aplicàvem un model metodològic que feia que un ambientòleg o ambientòloga anava amb una caixa d'eines i davant d'un paisatge nou fos el que fos, un alzinar o un nucli urbà, es posava davant i aplicava un model com podria ser aplicant la física, la química o les matemàtiques. Era un model, s'usaven usos cromàtics, tipologies de biòtops diferents, fer uns transectes, veure no només la biologia d'aquests bosc sinó també els usos socials. El bosc és molt més que una comunitat vegetal, la metodologia aquesta l'aplicàvem allà i la gent tocava diferents disciplines però d'una manera adaptada, pràctica real. Ara això sí, vam agotar els vilatans per tants estudiants i les enquestes

9. Quant fa que ja no participa en aquests treballs? i perquè va deixar de participar-hi?

Jo em vaig jubilar fa 2 anys dels cursos, però ja el currículum havia canviat, s'havien ampliat els departaments. Hi ha professors que totes aquestes disciplines no les toquen. La Roser és una entusiasta.

10. La seva visió sobre l'ecoturisme, com creu que afecta a la biodiversitat d'Alinyà?

Bueno a veure, tampoc ni ha molt d'ecoturisme, o sigui una derivada d'aquesta és lo que ja hem apuntat abans. Si en el ecoturisme només hem potenciat això dels voltors eh, aquí a sortit una desviació perquè, efectivament, s'ha posat molta atenció amb aquest grup de vertebrats i fins i tot pot haver una sobre població. Segurament també hi ha impacte en el tema de les campanyes boletaires, jo crec que això també s'hauria de regular, ja que està molt salvatge.

11. Quin canvi ha vist en la gestió de quan vostè estava a quan ja no hi és?

Ara em busques les pessigolles tu ara, eh, no seré crític perquè, primer, ja no i sóc i també perquè el covid ho ha acabat d'estripar tot no. Lo únic que et puc dir és que hi ha hagut canvis profunds i els

resultats són evidents no. Tu només que agafis el numero de treballs i fas una gràfica d'això des de el principi i ho actualitzis veus un canvi, la gràfica t'ho explica tot. Nosaltres discutiem amb els seus tècnics i fèiem el llistat de possibles treballs i eren els que oferiem en els estudiants. Hi podien haver més de 30 temàtiques i solien pujar a la primera sortida tots els alumnes i entre 6 i 12 grups feien el treball allà.

12. Coneix algunes de les actuacions que ha dut a terme la Fundació a la Vall per afavorir la biodiversitat?

Osti, això és un seminari de cap de setmana pubilla. Se'm han bellugat els mitjons perquè ara no seria rigorós. Tot això que em dit així com programes de la reintroducció del conill, el voltor comú, el voltor negre. Tot això són programes que pots estar d'acord o no però que s'hi ha posat molts recursos i després hi ha altres línies d'actuació com en el delta del Ebre, a les salines hi ha invertit. Cada projecte té uns objectius i també té uns nivells de vocació d'implementació que no són exactament iguals, ni ha que són més de diagnosi i d'altres més d'anàlisi i altres propositius. Jo recordo els temes d'educació ambiental i de turisme respectuós amb itineraris i això que s'avia d'implementar amb estratègies de comunicació, amb publicació de materials de llibrets, jo crec que això no va funcionar.

13. Quines propostes implementaria per millorar la gestió que es porta a terme?

Això també és un altre seminari de cap de setmana. Osigui, a la vall d'Alinyà, jo crec que quan s'acabi això del covid, la primera estratègia seria la de fixació de la població amb activitats productives sostenibles que facin d'esque és a dir un turisme sostenible de debò, una educació ambiental de debò, animar en els camps de treballs de l'autònoma segur i per tant dinamitzar tots aquests sectors i aturar aquest despoblament de la població i lo demás vindrà sòl, perquè el potencial d'aquest territori és molt gran. Si tu mantens la pastura, si tu fas gestió forestal, si tu no fas abocament en el torrent o depures bé les aigües grises, ja es veu que això funcionarà. Reanimar tot lo que abans de la crisi estava en marxa i implicar més la universitat, que jo crec que ambientals s'ho ha de creure més, s'ho ha de tornar fer molt més seu.

ENTREVISTES A AGRICULTORS I RAMADERS

Individu 1

1. Quina és la seva edat i lloc de residència?

43 anys, Alzina d'Alinyà.

2. Fa quant que viu a Alinyà?

Des de sempre.

3. Heu notat algun increment en la població? Hi ve més gent?

No, la gent que marxa a viure de la ciutat a un poble va a llocs on hi ha més coses. La vall està molt aïllada. El dia que hi ha una tempesta et deixen tres dies sense llum, o quan se t'esgavella alguna cosa, com per exemple a mi el router, fa una setmana que estic sense internet i vaig haver d'anar a la Seu per fer unes gestions que havia de fer.

4. Des de que la Fundació va venir, ha notat alguna evolució de la fauna?

Sí, no sé si el van portar ells o no, però abans, aquí, de cabirols, no n'havíem vist mai i des de que van arribar ells, és una pesta, cada dia hi han més.

5. Teniu problemes amb el cabirol?

Tenim un problema molt gran amb el cabirol. Et fa malbé els vallats i ho trinxen tot. Potser no menja molt, però a base de molt número sí. A primera hora del matí trobem 14 o 15 al jardí de casa i al mig del poble també.

6. Quines problemàtiques ha patit personalment en quant a fauna?

La fauna és un dels pitjors problemes de la Vall per als propietaris, juntament amb la gestió dels boscos. Durant molt de temps vam tenir problemes amb els isards i el que vam fer va ser parlar amb els amos de la reserva del Cadí Moixeró i amb els guardes per a que vinguessin a caçar aquí. Perque clar, tenir 50 isards en un camp tot el dia menjant es pesat.

7. S'han solucionat? Han empitjorat? Com/Per què?

Pel que fa al cabirol sí que ens hem queixat però els de la Fundació, per no fer mal als de la reserva del Cadí Moixeró i viceversa, no fan res. La situació empitjorarà i passarà com el senglar, acabarà sent una plaga. Abans ho regulava el llop, però ja que no hi ara, que deixin regular-ho d'una altra manera, com per exemple que ens deixin caçar per a que no es faci una plaga i no passi com la pesta de l'isard.

Que com sempre hi havien els mateixos, la sang es creuava i al final hi havia deformacions en l'espècie mateixa.

Els agricultors i ramaders tenim per escrit que segons les hectàrees que tinguis pots matar un número 'X' d'isards, però quan ho comentem a la Fundació ens diuen que això ho porta la reserva, i quan li preguntes a la reserva per fer-ho diuen que 'ja et direm algo', i mai ens diuen res perquè no ens deixen fer-ho. Els animals són de la Fundació, però ho gestiona la reserva.

8. Quan hi ha algun problema relacionat amb la fauna amb qui contacteu?

En aquest tema no parlem amb ningú. Si et fa mal el senglar 'espavilat, el cultiu i el negoci és teu', aquesta és la solució que et donen.

9. Com veu l'evolució tant de la Perdiu xerra, com de la Perdiu roja?

Hi ha perdiu roja i xerra no gaire, a base de tant senglar es perd molta de la fauna més petita, com llebres, conills, perdiu... De perdiu roja en pots trobar per tot arreu, poca, però en pots trobar per tota la vall.

10. Coneix la reintroducció que es va voler realitzar del Conill de bosc a la Vall? Que n'opina al respecte? Creu que es podia haver fet d'una altre manera? Que en sap de l'estat actual de la població?

No conec l'objectiu de la reintroducció del conill, perquè per a mí tenia més la intenció de fer venir aus que no pas la propia reintroducció del conill. Així doncs, de la manera que es va fer doncs no va acabar bé. A més a més, van ficar els conills al coll de la Nou, quan no hi havia hagut mai conills allà, i el dia que els van deixar anar allà, ja els teniem aquí al Ribatell, a casa, perquè el que volen és el cultiu. També els van deixar anar a Sant Ponç, on no hi he vist mai res cultivat, i allà no s'hi va quedar cap conill. Els van ficar on no hi podien estar, en comptes de buscar llocs on sí hi havia cultiu. El que també es podria haver fet és, en comptes de gastar tots els diners en els conills, reservar una part per agafar un camp i contractar a una persona i que cuidi un camp cultivat expressament per als conills.

11. Coneix com està la població de Llebre?

Fa uns 6-7 anys i l'any passat (amb la nevada) que no va haver tant senglar i va pujar la població de la llebre.

12. Sap si hi ha gall fer actualment?

Sí que hi ha, molt pocs, però n'hi ha. Clar, amb l'augment de la població de senglar, i aquest sent els ous a terra a un km, per tant, la població ha anat baixant amb el temps.

13. I la Fundació ha fet algun pla especial per augmentar la població del gall fer?

Bueno, ho ha mirat una mica i ha vigiliat de no portar gaire gent en aquell sector (on viu el gall fer). Però podria haver fet algun estudi per, per exemple, afavorir la cria. Sé que fa temps amb voluntariat s'hi havia fet censos cada estiu, però és l'única cosa que es feia.

14. Ha escoltat o ha vist el Picot negre? Si és així, ha observat alguna evolució de la seva població?

Sí, hi ha una població molt reduïda.

15. Creu que la Fundació vol salvaguardar determinades espècies enfront d'altres? Quines?

Sí, els voltors.

16. I quines espècies s'han deixat més de banda?

El conill, la perdiu o el gall fer.

17. S'ha realitzat l'aclariment de camins enfront possibles incendis o tallades selectives per tenir més espais oberts?

El que estan fent de gestió forestal no és suficient. Ens van dir que vindrien i farien tallades, tallarien tot l'arbre i el brancatge es trinxaria i es deixaria com adob, però no s'ha fet. Fent-ho perdrien calés. A dalt de tot hi ha el pi negre, que és molt fort, i els boscos estan desastrosos. Abans tenim dues hectàrees de camps de pastura i ara, amb la foto satèl·lit, veiem que ha passat a una. La gent d'aquí que tenim propietat ens mosquegem perquè si fem el que ells fan i els forestals ens criden l'atenció. Alguna vegada hi ha hagut unes apilacions de fusta amuntegades al Prat Major que amb una xispa s'incendia, en comptes d'estendre-ho tot perquè s'humitegi més fàcilment. Però com que són els amos i hi ha gent de molt pes al càrrec, no hi podem fer res, perquè ells no volen perdre la imatge. Una vegada van dir que ens ajudaven perquè van fer unes cremes controlades al bosc, els hi vaig dir que estava molt bé, però als 5 anys tornarà a ser pitjor del que ja estava, i ara van fent coses més sovint i els hi deixen participar. Alguna cosa hem aconseguit, però per les altres coses no et posen però, però tampoc t'afavoreixen.

18. Els ramaders troben a faltar alguna ajuda per part de la Fundació?

Sí, però com que ja ens hem acostumat a no rebre res ja no esperem res per part seva.

19. Què trobeu a faltar en especial?

Al Prat Major, és un lloc molt pobre d'aigua i s'ha d'emmagatzemar tota en aquesta època (sobre el mes d'abril) en bases, és tota l'aigua que tindran les vaques durant l'estiu. Se'ls va demanar de fer unes basses amb lona perquè no hi hagués molta pèrdua d'aigua. A reganya dents ens ho van fer, però llavors la bassa de Prat Major ens la tanquen i quan van clavar els pals van foradar la lona per què van dir que hi havia algun bitxo, i ens vam quedar sense bitxo ni aigua, fins que ella mateixa es va tornar a ennuegar. I entre els senglars, que ho trinxen tot i tot plegat ens vam quedar sense basses de lona ni les sense lona.

El que passa amb aquesta gent és que 'ells saben més que nosaltres', la gent d'aquí no s'escolta mai. D'acord que és gent molt gran i tenen les seves coses, però parlant, tant d'una banda com de l'altre, pots arribar a fer les coses bé, però si no parles no. No hi ha comunicació.

20. Es gestionava millor la Vall abans de la Fundació, és a dir, els anteriors propietaris tenien més tracte amb la gent que vivia aquí?

Aviam, és molt diferent. Abans amb el 'Caserres', que és el que hi havia abans de la Fundació, si et feia falta alguna cosa, li demanaves i si era una cosa lògica t'ho deixava fer, i si feia falta venia a tallar quatre pins per allà dalt i no feia res més. Els de la Fundació han volgut fer moltes coses, però no han acabat res. Tenien bones iniciatives, com les rutes que volien fer, però ara ja no es mantenen. Volien fer 14 rutes, però més val tenir-ne 2 de netes que no 14 amb molta publicitat i poc cuidades. Han arribat famílies amb nens a fer aquestes rutes i han sortit esgarrinxats. Per una banda s'ha donat a conèixer la vall tant per bo com per dolent, perquè ha vingut molta gent, però tot està amb mal manteniment, per tant. L'altre propietari no t'hi portava gent, però tampoc feia res.

21. Us van explicant que van fent?

No hi ha comunicació. Totes les actuacions que fan ens assabentem un cop les han fet o perquè pugen els camions a per la llenya que han tallat. Amb l'ajuntament tampoc hi ha comunicació, només venen per dir-nos que són absents de paraula.

22. Voldríeu que les decisions de la Fundació sobre el territori fossin més participatives?

Sí, milloraria molt la situació. De fet, ja s'ha intentat alguna vegada de fer cada dos mesos fer una reunió per parlar. Es fa la primera, la segona es comença amb que ara no ens cau bé aquest ara lo altre, llavors venen, envien gent que no sap com funciona tot això i ja tornem a era igual. I la tercera reunió ja no es fa.

23. Teniu bona relació amb la Fundació? Amb qui teniu contacte?

Des de fa poc hi havia el Xavier Escuté, que feia molt de temps que hi era, i teniem més de confiança, però amb el confinament va marxar i ara hi ha un altre que només ens hem posat en contacte per telèfon i correus, però mai ha vingut aquí no l'hem vist.

24. Aleshores, quins són els principals temes que parla amb vosaltres la Fundació?

L'últim tema que s'ha parlat amb la Fundació és per tancar el pas al Prat Major, perquè hi han molts problemes amb la gent, sobretot els boletaires. Cada dia tenim més problemes amb aquest tema. Ens hem trobat moltes vegades gent amb gossos empaitant vaques, i en comptes de parar-los, els hi fan fotos, videos, riuen, i llavors els pastors elèctrics que hem de posar pels senglars, portem 2 anys que ens els roben o els fan malbé. Estem parlant de 400-500 € que costa cadascun amb la placa solar. No sabem qui és però l'única solució que trobem és tancar l'accés.

25. Creu que el fet de que estudiants universitaris investiguin en col·laboració amb la Fundació ha ajudat a millorar quelcom? El què?

Sincerament, em sap molt de greu que us facin fer aquests treballs per després deixar els llibres a una posella i que no se'ls miri ningú més. I això ja els hi he dit a ells, i ells diuen que sí que serviran, però no els miren. Hi va haver un temps que teniem accés, perquè ens feia gràcia veure'ns a les entrevistes que ens fèieu. Suposo que algú se'ls deu mirar, però no conec cap actuació que hagin fet gràcies als vostres treballs, perquè els va molt gran dir que una cosa no ha sigut idea seva. I que vosaltres pugueu venir aquí a fer els treballs és en major part gràcies al Martí Boada, però ells no ho poden sentir dir. Diuen que això va ser idea seva, perquè va començar ha haver-hi una demanda de gent que volia venir a fer treballs. Que se senti, això va ser gràcies al Martí Boada i no a la Fundació. Amb tots els anys que fa que es fan aquests treballs i després no implementen res del que s'estudia.

Individu 2

1. La Fundació té en compte l'opinió dels ciutadans?

Els de la Fundació per a mi fan les coses segons el que surti sense preguntar fins a quin punt ens afecta. Per exemple, jo m'he trobat que amb aquesta plantació de pomeres, aquest terreny que jo utilitzava amb les vaques, han posat les pomeres allà al mig i m'han tret 15 dies a la primavera i 15 dies a la tardor de pastura per les vaques. És a dir 1 mes de pastura per a les vaques.

2. Us agradaria que la presa de decisions fos més participativa?

Home, com a mínim que quan vulguin fer un projecte que aquí el tenim de cop i te'l menges.

3. Però, la fundació us comunica quan està planificant nous projectes?

No, quan ja estàn fets i s'executen. En algú cas en concret ho han preguntat abans però tot i tenint una resposta negativa de la persona l'han acabat fent. El senyor Jordi Sargatal, que tothom es queixava d'ell, lo bo que tenia era que si la cagava sabia demanar perdó, que ara és lo dolent que tenen, que si s'equivoquen l'orgull no els hi deixa demanar perdó.

4. Com veuria que impulsessin iniciatives per a que la gent conegui més la localitat i es vinguessin a fer activitats?

Jo encantat, sempre i quan hi hagi respecte entre uns i els altres. Clar el turisme està molt bé però jo aquesta setmana santa jo m'he trobat amb un problema. Tenia les vaques aquí dalt i la gent va córrer per a tot arreu. Em va venir una gent a dir-me que tenia un vedell malalt. Les vaques quan pareixen, amaguen a la cria i elles s'en van a pasturar. Ells van veure el vedell allà sol, i el van tocar i no es movia. El problema és que si la vaca et veu què estàs tocant el vedell aleshores si que tindrem el problema. Més tard hi vaig anar i el vedell estava bé no li passava res. És aquest punt de respecte que hem de mantenir. El turisme ha de ser així aquí i a tot arreu. És important que no passi la gent amb el cotxe pel mig del camp per a no caminar 50 metres més o que no se t'emportin el pastor elèctric.

No és només que t'el robin sinó que també el senglar entrarà allà i farà perdre tota la collita.

5. Esdevé un problema seriós doncs, la gent que ve aquí a fer turisme o més aviat donen problemes de forma puntual?

És puntual i com aquesta setmana santa jo no ho havia vist mai.

6. Quines són les espècies de fauna que li causen més problemes?

El senglar amb diferència, el cabirol i el isard també però no fan tan mal. Es poden menjar l'herba però no te l'arrenquen.

7. A més de tenir vaques, te alguna cosa més?

Si, tinc patates i vaques.

8. El model de ramaderia que practica és extensiva?

Si, és extensiu. Les deixo per allà al Prat Major i pujo com a mínim un cop cada dues setmanes a revisar que tot estigui bé.

9. La Fundació als ramaders us ha ajudat alguna vegada d'alguna manera?

A mi no.

10. De la fundació, quines persones coneix per a dirigir-te a elles?

El que coneixia jo fins ara era el Xavi Escuter que ara ha marxat. Al Miquel Rafa sé qui és però no hi he tingut massa tracte.

11. Si tingués cap problema sabria a qui es podria dirigir?

Tinc el telèfon d'un tal David Sàez però encara no el conec.

12. Coneix si s'ha dut a terme alguna actuació per a protegir el gall fer?

Els primers anys anaven a escoltar-lo cantar, ara últimament no sento res.

Jo des del que va marxar la persona que portava el tema voltors i demés, he vist com molt aturada la cosa. El que si que penso és que hi han masses voltors, algun dia ens taparan el sol.

13. Quina opinió te respecte els voltors?

Massa massificat, no trobo normal que aquí hi hagin 200 voltors. Tota la vida n'hi ha hagut, s'han mort vaques a la muntanya etc. I hi havia les parelles que hi havia de forma natural.

14. Ha vist alguna vegada un gall fer? Quan fa?

Fa uns 35 anys vaig veure un gall quan anava amb el meu pare. Estava baixant pel camí de la Socarrada. De femella amb dos cries deu fer tres o quatre anys, una mica més amunt de Prat Major que hi han unes basses.

15. Hi ha alguna zona de la Vall que la fundació hi treballi molt i alguna zona que estigui més oblidada?

La part que treballen és la part que poden arribar més fàcilment en cotxe. Les parts més rebuscades queden més olvidades. Per dir algo Pallonga, que hi ha una font, que hi ha aigua, que s'hauria de fer un accés nou, està allà olvidada.

16. Situant les espècies per la Vall, per quines zones les situaries?

El gall fer per prat major i la cadolla verda i per la serra obaga de companys. Cabirol per tot arreu. L'isard més aviat per dalt. I senglar, massa. I llebre potser més a aquesta banda obaga que a la solana. Respecte a totes aquelles lleis que es fan des d'un despatx de Barcelona, es necessita xafar més territori.

17. Dels treballs que s'han anat realitzant aquí, ha vist cap que s'hagi fet servir o del que s'hagi implementat alguna mesura?

Mai he vist que s'hagi fet servir res dels treballs, nose el que fan amb ells.

18. Creu que la fundació està salvaguardant més algunes espècies que no la biodiversitat en general de la vall?

Sí, realment és que la fundació nose que està fent, nose el que vol salvaguardar i que és el que vol exterminar. Per mi lo primer que vol exterminar són aquells que estem com a inquilins aquí al mig sense pagar lloguer. La fundació m'ha ignorat i no es donen compte de que abans de que vinguessin ells la vall se la van trobar així per què hi ha hagut una vida.

19. Com a coneixedor de la Vall de tota la vida, que creu que és el que faria falta per a afavorir a la biodiversitat al territori?

Tornar a la vida d'abans, al cultiu d'abans, quan tothom tenia una plantació de blat, hi havia perdius etc. Si s'ha deixat de fer blat, ordi ... etc és per el senglar.

20. Què creu que la fundació pot millorar?

Escoltar més al poble, així de senzill.

Individu 3

1. Que és el que ha fet la Fundació? I què en pensa?

Una cosa que jo crec que ha fet malament la fundació, és que va fer un projecte que era per la fixació de CO₂ i que jo crec que amb una gestió ben feta i una cosa que puguis portar, ja no un lloc de treball sinó un extra per una persona d'aquí que se'n pogues cuidar. Bueno si una plantació de pomeres si, però que la portes una persona d'aquí que la gestioni, això no s'ha fet. L'altre cosa que jo crec que també està fent malament és l'extracció de la fusta perquè per la biomassa, quan van començar a parlar d'això de fer biomassa ens van voler vendre com la moto de ostres ara sí que netejarem els boscos i farem biomassa i els boscos quedaran nets, llavors resulta que veus les actuacions que fan i dius ostres això casi bé està pitjor que abans, ja que tot el ramatge queda allà terra i hi ha algun lloc que depèn de la classe el pi es podriran abans, però allà dalt de la muntanya, que hi ha pi negre aquelles rames poden estar allà 20 anys i encara hi són, perquè és una fusta que costa que es podreixi, llavors, Bueno aquestes actuacions no crec que ho facin bé. Aleshores a la part alta de la muntanya, que és on hi havia més prats de pastura i això, que s'han anat emboscant amb els anys, doncs no han fet una gestió per recuperar-ho, vull dir que la cosa jo la veig com una explotació pura i dura de l'empresa que ho porta i de part de la fundació doncs no se que hi treuen, ells diuen que no en treuen res de tot això. Bueno aquestes són les més males gestions que estan fent. Si deixen els boscos així no hi entra ni la fauna. Una branca de pi deixa el sòl del terra un residu que a la terra tampoc és que li vagi bé, clar si començarà a sortir herbes, però aquelles herbes no es podran menjar perquè no hi haurà cap bèstia que si pugui posar allà al mig i llavors, joestic molt d'acord en que es faci l'explotació de la fusta, perquè en realitat ja veieu que està molt arbrat i que es tregui fusta crec que també és un bé. La fusta s'ha de treure i s'ha de deixar els arbres adequats perquè si quedin arbres grossos. S'ha de fer la gestió i s'ha de fer una bona gestió de lo que es deixa al terra. La empresa amb que ho fan es Integra Pirineus, ho fan amb gent discapacitada, si jo us haig de donar la meva opinió d'això, per tindre aquesta gent també cobren subvencions m'entens? La fusta que es talla no només fan biomassa aquí, sinó que també marxa carretera a baix, llavors Bueno poder ho haguessin pogut fer amb gent d'aquí, haguessin pogut donar feina a gent que és d'aquí. Que surti una cosa que doni benefici.

2. Se us demana opinió per implementar els seus projectes o actuacions?

Si si, és clar si que ens demanen opinió però a vegades ens la demanen quan ja l'han implementat, i llavors què? Van deixar venir uns cavalls d'una fundació i ens ho van dir quan ja venien, i llavors ja no podem fer res.

3. Hi ha alguna cosa que necessiteu més a part de la protecció de la fauna?

Els camins per descomptat els hauríem de tenir tots arreglats, ja no bàsicament per la gent d'aquí sinó també per si es cala foc. Hi ha llocs que hi ha camins, però estan tapats en mal estat de tal manera que ja no hi pot entrar res, no bombers ni nosaltres. Jo crec que si que hi haurien d'haver camins i accessos i basses d'aquestes que fan per els ADF per si algun dia passa algo. Perquè no van allà a munt i fan una franga de 50 metres tot arrasat perquè no pugui passar el foc dels veïns o bé d'aquí cap allà, ja tindriem un tallafoc. Totes aquestes gestions si que estarien bé. Tenen una empresa aquí que s'enduen la fusta i els hi podrien dir, està bé que us les endugueu però heu de fer això, això i això. I a part la fundació buscar-se la vida per tenir camins arreglats i basses d'aigua en condicions per si passa algo i per fer algun abeurador per el bèstia. Tot ho gestionen així amb empreses i ja està. Si algun dia cau un misto aquí no ho para ningú si agafa un dia d'aquells que esta tot molt sec.

4. Sap com està el tema de la Perdiu roja i xerra?

De Perdiu Xerra ni ha molt poques, alguna ni haurà, és una altre cosa que podrien fer gestions de plantar o dir en algú, que et lloguem perquè sembris aquest camp perquè hi hagi gra per les Perdius. Un altre problema de les Perdius aquí si no hi ha gra no hi ha perdiu. Lo únic que veig, és que si la mà humana posa interferència amb les feres fatal. Fa 3 anys aquí davant a on jo sota tinc el corral per anar a fer criar les cabres es van dedicar a jugar amb les àligues, van anar deixant conills i això es va traduir a atacs en els meus cabrits, perquè les àligues es van acostumar en que allà hi ha menjar.

5. S'ha vist afectat per la fauna?

Si, jo sobretot amb el llop. Hi va haver un moment en que es va perdre un boletaire i jo tenia les cabres per dalt la muntanya. Els bombers per buscar el boletaire anaven amb 3 helicòpters i em van espantar les cabres i es van desperdigar. Se'm en van perdre 35 dos de les quals estaven menjades per el llop. Però Bueno, un any abans que oficialment diguessin que hi ha el llop jo ja deia que per aquí passava algo perquè veiem isards o algun atac a les meves cabres i ja vaig decidir no pujar tant. Una

solució seria posar un gos mastí dels pirineus per cada 100 cabres, però clar mantenir un gos d'aquests costa molt i ens l'haurien de subvencionar la fundació. Llavors jo crec que és la única solució, però tot i anar així casi bé no en vam treure res. La fundació crec que no hi pot fer res tampoc, segurament que ells estan ben contents de que hi sigui. Jo la veritat si que em cabreja però tampoc hi estic en contra perquè és una bestia que ja hi era i si vol tornar els seus dominis doncs ens hem de protegir, perquè amb una protecció es pot. Jo aquesta any he estat a punt d'anar a fer de pastor de muntanya, per protegir de l'os i també el que vaig veure es que la gent si se'ls hi maten ovelles doncs bueno, ja ens les pagaran no fan res per protegir-les. L'administració hauria de ser la primer en dir, senyors aquí hem de tenir un gos per cada 100 ovelles i aquest manteniment ja ens encarregarem nosaltres. Jo me'n anava a fer de pastor a 1600 ovelles i vaig veure que només hi tenen 2 gossos, però en el cap ja li vaig dir on voleu anar només amb dos només? I em deien si noi, però encara dona gràcies que ens els hagin deixat entrar. I llavors ja accepten que l'os vindrà i si els hi maten ovelles doncs ja li pagaran. Això també de l'os es convertirà en un problema que ja veureu, ni ens ho imaginem. Ja ni han 70 i són 80% vegetarià i els han introduït en un lloc que mires la vegetació d'aquí i veus la de on venen i allà està ple de pomeres i arbres fruiters, veus menjar igual que al nord d'Espanya, però aquí? Els ossos són vegetarians i la carn la necessiten en un determinat moment i si només és aquell moment doncs bueno, però clar aquí no hi ha arbres fruiters ni res i llavors es menjaran les ovelles o poltres... Si no poden menjar vegetal, menjaran carn, llavors això és una altre mala gestió.

Si en moments donats hi ha la fauna que fa mal en alguns llocs, pues si la fundació està tant interessada que hi hagi isards, en moments donats que vagin en aquells camps i tanqueu-los com sigui amb el que faci falta i ja està. L'any passat vaig plantar patates i vaig veure que els cabirols entraven, però només menjaven les herbetes i llavors vaig pensar no els hi diguis res que si es mengen les herbetes no les hauràs de treure, però clar si tens un camp d'herba i t'hi entren 30 a l'hora es nota i llavors en aquests camps s'han de fer gestions.

El porc senglar és un altre bixo. Aquest a part de menjar, arrenca que és lo més fotut, però el porc senglar amb dos fils ben posats i corrent elèctric el pares. Les patates, que és on més et pot fer mal, bueno, el senglar aquí és gestiona, es caça, la població no és disparatada com allà Barcelona i la cosa està regulada. Jo crec que el tema de la gestió de les feres i la caça és important. Jo sóc caçador i sóc

caçador de senglars, he tingut permisos per anar a matar el cabirol i l'isard i no hi he anat mai. No he matat res més que no sigui un senglar, ni llebres ni perdius, res, el senglar sí perquè li tinc una mica de mania. Si no es fes una bona gestió d'això, s'acabarien morint perquè entre ells es crearia un problema de virus, de consanguinitat... se n'ha de fer una gestió de tot això. Si en un moment donat allà en un camp et fan mal, diga-li a l'amo d'aquell camp que vagi un dia i tiri tir amunt quan siguin tots allà per fotre un escarment. El que falta és solucions no problemes, és així.

6. Com està la població de llebre?

Està molt bé. Com menys senglars hi ha, més puja la població de llebres, perdius i gall fer perquè el senglar també és un depredador d'això, dels ous, de les llebres petites.

7. Ha vist algun gall fer?

Si, si, si... fins i tot un niu vaig veure un any i al cap d'uns dies ja no hi eren els ous. Sabeu qui hi va anar no? El niu estava al pelat de casal i gall fer a l'obaga de companys i cadolla verda.

8. I picot negre? Ens va semblar escoltar un a la Cadolla Verda.

Està més abaix de la cadolla verda.

9. Creu que la Fundació vol salvaguardar unes espècies enfront d'altres?

Jo crec que tot el tema fauna salvatge el volen preservar tot. Estan donant més preferència als voltors, si, però jo crec que tota la fauna salvatge la volen preservar.

10. Us sentiu integrats en la gestió de la Fundació i la conservació del territori i la biodiversitat? Li agradaria formar part i participar en la gestió de la propietat?

No gaire. Home, en compte ens tenen però acaben fent el que volen. Si que ens expliquen les coses i això però al final fan el que volen.

11. Creu que el fet de que estudiants universitaris investiguin en col·laboració amb la Fundació ha ajudat a millorar quelcom? El què?

Jo crec que sí, almenys se sap el que hi ha.

Individu 4

1. Quants anys te?

23 anys.

2. És d'aquí Alinyà?

Jo sóc d'aquí, però abans vivia a la Seu. El meu avi va comprar una finca aquí, potser fa 50 anys, i hi va posar vaques, i quan tenia més o menys 80 anys va plegar, però com que jo encara era petit no podia continuar amb el negoci. Llavors vaig estar a l'escola agrària, vaig fer els cursos de pagès i quan vaig acabar vaig venir cap aquí i ho vam tornar a posar en marxa tot això. Ho tenia clar des de sempre, és el que m'ha agradat des de petit.

3. Els ramaders teniu una gran impotència pel que fa al paisatge?

Sí, i no es valora prou això.

4. I fa quan que hi és aquí vivint?

Doncs fa uns 4 anys.

5. I doncs, com que des de petit ja va estar a la Vall, quin canvi ha vist al llarg dels anys?

Ara som 3 cases que tenim vaques, i jo recordo que abans tothom en tenia i les pujàvem tots junts a la muntanya. Però la gent s'ha anat fent gran i ha anat quedant tot despoblat.

6. Aleshores, en aquell moment tenia notícies de la Fundació?

Sí, del meu record els he vist sempre jo.

7. El seu avi es queixava per la fundació?

No, mai.

8. Trobeu a faltar que la fundació s'encarregui de fer una mica més de gestions per als ramaders?

Al meu pensar sí.

9. Amb quines per exemple?

Per exemple la barraca del Prat Major, es va començar a construir però amb la Covid es va deixar i ara no hi podem fer res. També podrien arreglar fonts... però ja ens ho fem nosaltres, però sempre va bé un cop de mà.

El problema que tenim a la muntanya és que hi ha molt poques fonts. L'intent que van fer de construir una bassa amb lones a la Solaneta, ho vam haver d'arreglar nosaltres al final, vam haver de treure tots els plàstics i arreglar-ho perquè estava fet un desastre.

10. Creu que la Fundació està contribuint a una bona gestió de la fundació?

Sí però es podria millorar més, per exemple, a dalt a la muntanya és tot reserva de caça, i no deixen caçar els isards. Això afecta a que hi ha molta superpoblació i, potser amb ells no els hi sembla, però s'acaben emmalaltint. Tanta consanguinitat que al final creen ells mateixos una pesta i que pot passar al nostre bestiar. Haurien de permetre la caça per a que pugui ser sostenible la població, i com que no els volen deixar matar és un problema.

11. I això ho heu parlat alguna vegada amb la fundació?

Ho hem parlat alguna vegada però no hem aclarit res.

12. I què opina sobre la gestió forestal que s'està fent?

S'han fet bastantes millores, es podrien fer més perquè cada any se'ns va tancant el bosc, també fan cremes, tallades de recuperacions de pastures, que s'ocupen la Fundació i els de Integra pirineus. I està bé, però no ens podem descuidar. Abans a dalt a la muntanya estava molt millor perquè es feia tot a mà, però ara si no pot entrar un tractor ja no pots fer res.

13. Els camins tampoc els milloren?

En general no però a la muntanya sí perquè per allà hi baixen fusta.

14. Les gestions que fa la fundació us les van comunicant?

Hi ha moltes no, la gestió forestal no ens ho comuniquen pas, però tampoc ho han de fer, és ben seu.

15. I les decisions que tinguin a veure amb vosaltres us les comuniquen?

Sí, per això no hem tingut mai problema.

16. Teniu bona relació?

Sí, jo no en tinc res que dir en contra. Les vegades que jo li vaig demanar al Xavier Escuté per fer alguna cosa no vaig tenir cap problema.

17. Si tenieu algun problema us dirigieu al Xavier?

Sí, o sinó al Miquel Rafa, que és el que estava per sobre el Xavier.

18. Creu que es podria millorar d'alguna manera la gestió de la fundació?

Sí, mira abans de la Covid havíem de quedar per esmorzar i per parlar sobre aquests temes, però ho vam fer 2 mesos i quan amb lo de la pandèmia no s'ha tornat a fer més, i vulguis o no ja no els veiem tant. De l'altra manera podries comenta coses que passaven i posar coses en comú.

19. Ha patit alguna afectació amb alguna espècie?

Jo vaig patir l'atac d'un voltor, però no està comprovat del tot. Amb una vaca parint, hi van pujar els forestals però no vam aclarir res. Per mi que el vedell era ben xic i el van atacar. De fet, tinc un amic a Cambrils que fa 15 dies una vaca li va parir un vedell i van baixar tot de voltors i ja li començaven a picar, sort que va arribar ell, sinó s'haurien carregat al vedell i la vaca. El que passa que és de molt mal demostrar això, perquè quan va arribar ell i els voltors ja es van aixecar i van marxar.

20. Què opina dels voltors?

Per mi n'hi ha masses. Jo ho veig cada dia i al meu pensar, s'estant tornant més carnívors per atacar el bestiar.

21. I ara preguntant per espècies en concret, què en sap de la perdiu xerra i roja?

Perdiu roja hi ha alguna, però xerres molt poques.

22. Ha vist alguna vegada gall fer?

Sí, però poques vegades, a dalt a la Cadolla Verda.

23. Ha tingut problemes amb el senglar?

Molts, a mi em té negre, ho destrossa tot. Caçant encara els anem mantenint però no és la solució.

24. Amb isards i cabirols també ha tingut problemes?

Amb isards no, però cabirols sí. En un tros que tinc, vaig plantar una vintena d'alzineres tofoneres i se les van menjar totes i a rascar les bores.

25. Que caceu aleshores?

El que més es caça és porc senglar i llebre.

26. Com estan les poblacions de llebre?

Ara està molt bé.

27. Ens han dit que el llop ja volta per aquí, ha tingut algun problema?

Encara no, però vaig rebre una foto on sortia un toro dels meus amb el llop darrere. Ja us la passaré. Això farà 2 anys. Jo ja miro que les meves vaques no vedellin a la muntanya, sinó que ho facin aquí a baix i que pugi ja més grandet, perquè sinó seguir que també tindria problema.

28. Vostè que és jove, com s'imagina la vall en un futur? Com veu que avançarà?

No hi haurà ningú, perquè no li agrada a ningú. Aquí s'està bé però l'únic problema que li veig jo és l'hivern. A la banda obaga, que és on està casa meva, on el sol gairebé no hi toca, hi ha unes gelades casi cada dia i un fred, això és mortal. Cada dia he d'anar a trencar el gel amb un martell dins de l'estable per a que puguin beure les vaques.

29. Aquí també potser el problema és que no hi ha cases per que la gent pugui venir o llocs on es pugui construir.

Exacte, i la gent que té cases no les vol llogar. Per vendre sí que n'hi ha alguna de casa, però també demanen un dineral.

Jo perquè ja tenia la finca, la casa i les quadres del meu avi, però si hagués hagut de començar de zero, no sé pas si ho hagués pogut fer. Val molts calers tot.

30. Pensa que la fundació pot estar protegint unes espècies en front d'altres?

Sí, per mí el voltor i l'isard, i si hi hagués llop segur que també. Perquè això atrau a la gent. Jo perquè els voltors els veig cada dia, llavors no entenc perquè la gent vé a veure'ls i fer-lis fotos.

31. Te alguna certificació amb la seva ramaderia?

Sí, jo sóc ecològic. En vaques sóc l'únic ecològic.

32. I heu pensat mai de fer una certificació amb denominació d'origen o alguna cosa per l'estil?

Sí, se n'ha parlat però no vam arribar a cap lloc. A mi, per exemple, m'agrada fer de pagès, no de comercial de carn, i fa de molt mal fer.

33. Aleshores, què creu que la fundació podria millorar?

Home, a mi m'agradaria que es poguessin fer moltes més recuperacions de pastures a la muntanya per a que hi pogués entrar més bestiar i mantenir-ho més net, i llavors els camins també arreglar-los tots. Perquè a dalt a la muntanya fins una part hi pugés bé però hi ha una part que només hi pots pujar a peu casi bé. I anar recuperant tot això poc a poc. Des del meu punt de vista.

34. Se sent integrat en la gestió de la fundació?

Sí, pel que fa a la gestió forestal. Perquè el que s'ha fet és perquè ho vaig demanar jo, perquè els altres a vegades passen de tot. Tampoc és que estiguem gaire ben avinguts amb els del poble, les coses com són. En pobles tan petits és el que passa, hi ha enveges i tot això. El problema que hi ha en aquest poble és que hi ha gent que no vol fer, però tampoc vol deixar fer als altres. Si no vols fer no facis, però deixa als altres.

Per exemple, jo mateix vaig fer un camp nou sota casa meva, que era tot bosc i ho vam arrencar per fer un camp, i ja des de l'ajuntament una mà de problemes. Es que sinó deixeu fer coses com voleu que es quedi la gent al poble? Que si Xarxa Natura 2000, un lio... Teòricament el que vaig fer es pot fer, però només que algú de l'ajuntament tinguis en contra teu ja no pots fer res, i mira que vaig fer molt per a que em deixessin, però ja em van dir que

els rurals que l'ajuntament m'havia posat molts problemes. Els hi van fer presentar molts informes.

35. Creu que el fet que nosaltres vinguem aquí a fer alguns projectes ha ajudat a millorar alguna cosa?

No ho sé, està bé perquè es dona a conèixer, els diferents punts de vista. Alguna cosa seguir que sí que s'ha millorat, any rere any. Potser no veig una utilitat molt directe per aquí el territori. S'han fet molt poques coses.

36. Què pensa de les noves propostes de l'ecoturisme per aquí a la vall?

Per mi hauria de venir més gent aquí i fer més activitats, més coses.

ENTREVISTA A CACADOR

1. Quina edat te i on resideix?

43 anys, residència en Alinyà.

2. Fa quan que caça en la propietat de la Fundació?

Fa tretze anys.

3. Ha notat canvi en la seva activitat des que la Fundació va començar a gestionar la propietat?

Per la Fundació no, he notat canvi perquè hi ha més fauna i es canvia per més alimanyes no perquè la Fundació que hi sigui. Porc senglar quan jo vaig començar ja n'hi havia bastant, llavors hi havia molt isard i no hi havia cabirol. Ara ha baixat l'isard i ha pujat el cabirol i han vingut cérvols, però no els hi acaba d'agradar perquè aquí a Cambrils, a 10 km d'aquí, n'hi ha els que vulguis i aquí venen, però no els acaben de... no sé si no els hi agrada o no sé... no es queden, donen un tomb, hem trobat excrements, però tornen a marxar.

4. Com ha canviat la vall al llarg dels anys?

Jo no he pogut arribar a veure-ho. Sí que vaig veure abans que entrés la Reserva. La Reserva no fa molts anys que és aquí i es va deixar fer Reserva perquè això era molt a prop d'Andorra i els andorrans venien cada dia aquí i llavors aquí es matava tot. Tot. Venien a tirar al costat de casa, tiraven al que fos a l'hort de la teva casa. El meu pare m'explicava que aquí a casa et trobaves un a baix i un a dalt i deia "Bueno què? Si vols ho provo jo també d'apuntar!", llavors per això tothom volia que hi fos la Reserva, que a hores d'ara ningú la voldria. El que passa és que clar ets molt petit i el que té més hectàrees et diria que sí, però el que és la Vall no perquè la gestió de la Reserva no és bona. És gestionada des d'un seient, com tot, i llavors no està ben gestionat. Vénen a contar isards i no diuen que hi ha tants perquè si no se'ls tiraran a sobre, van a contar cabirols i miren si els interessa que hi hagi o no. Vénen a fer un cens i van a tres punts concrets i fan una mitja. A veure senyors... avui són aquí i demà són allà, no pots fer una mitja, has de ficar gent i s'ha de contar i fer bé. És gestionat des d'un despatx i aquí és on patinem.

5. Quins canvis en la fauna ha observat? Quines espècies són menys abundants i quines més?

De porc senglar hi ha més que abans i el comportament també és molt més diferent. Quan jo vaig començar a caçar, amb uns 26 anys crec, un senglar si tu engegaves els gossos si feien una mica de soroll marxaven. Ara marxa un i els altres es queden. Abans no passava, quan engegaves els gossos marxaven tots. S'han com acostumat als gossos, als caçadors... i això abans no ho feien. Jo m'he trobat de passejar sense gossos i que et passi pel costat i un es va emportar un gos d'un company que anava darrere. I temps abans, sents parlar a la gent gran, si senties que s'havia ficat un a noubaques havies d'anar en silenci a ficar-te en les parades perquè moltes vegades només d'anar caminant dos xerrant ja s'havia escapat, es van acostumant al soroll i a la gent.

El cabirol i l'isard s'han acostumat també i saben que no se'ls hi fa res. L'isard té una cosa, mentre et veu no té problema, el problema és quan t'amagues ara si et pot controlar molts et deixen atancar bastant. El cabirol no et deixa tant, però per veure'l si i alhora de caça queden clavats a les brosses i si senten sorolls de gossos queden quiets a veure si no els detecten.

6. Quines espècies es cacen?

Es caça el senglar, la llebre, el conill i la perdiu. Tot i que el conill el cacen una o dues persones, les mateixes que cacen la perdiu. A la caça sempre mates el dèbil, la que corre menys, més ràpid agafen els gossos, més fàcilment veus... els ràpids i els valents volen, encara que sempre se n'agafa algun. Molts diuen "Ha sortit pesta a no sé quantes llebres!" però són les primeres que matareu, és igual. Com més ràpid pares el focus millor, és igual que els isards, si en el seu moment quan van veure que hi havia la pesta virus ens haguessin deixat actuar, no nosaltres aquí sinó en general. Es venien a ficar al costat del restaurant, venien allà que no sabien que fer i els agafaves, els guardes deien "no sabem què fer". Això ja s'havia de treure perquè no s'estengués més.

7. Teniu bona relació amb la Fundació? Amb qui teniu contacte?

No parlem amb ells, parlem amb la Reserva i amb Aubèrria per si el dia que tenen sortida o tenen algo et priven d'anar a caçar aquí o anar a caçar allà perquè si tenen una sortida amb gent... Nosaltres també volem que ens ho diguin perquè un dia se'm va ficar un autocar de gent dins d'una batuda i els dos d'Aubèrria s'havien d'entendre l'un amb l'altre per dir-m'ho i els hi vaig trucar quan vaig veure tanta gent, dic "què passa?" i em van dir "ostres, que no et vam avisar!". Clar, vam quedar tots acollonits i vam recollir gossos i vam marxar. Ho vull per la meva seguretat i per la de tots, no ha de

passar res però no vull ser allà al mig. Si ho saps pots anar a una altre zona o fer algo diferent. No hi ha comunicació.

8. Davant de la petició per caçar sobre els 1700 m, s'ha fet alguna cosa al respecte?

No perquè aquí és un lloc bastant puntual a dalt, és molt gran i bueno, s'hi va perquè s'ha parlat amb els guardes i s'ha dit que sortirem una mica cap dalt. Tema senglar no sé perquè busquen limitacions, és una mica per protegir el Gall fer però fan més mal els boletaires. Fa dos anys va haver una setmana tres helicòpters volant perquè s'havia perdut un boletaire i fa més mal allò que no fem nosaltres un dia de caça. A la llebre hi van un dia o dos i al senglar dos dies com a molt.

9. Els voltors s'aprofiten freqüentment del que caceu?

Els senglars bastants perquè és molt difícil l'accés i a vegades, depèn d'on el mates no el pots treure. Quan mates gaires no te'ls menges tots, ara hi ha unes empreses que ens els recullen i el vens i depèn d'on si som pocs doncs el deixes.

10. Creu que podrieu treballar conjuntament per eliminar el PAS?

Si i amb ramaders, i aviam, mentre la Fundació no hi era no hi havia tants voltors però ara no tenen menjar i tenim problemes amb el bestiar. El dia que pareix una vaca i estàs una mica despistat, quan treu la colga, que diem aquí, a algun vedell ha picat. He defensat un parell de vegades però no m'han arribat a d'això, ja estàs una mica al loro i si la vaca queda rendida i no pot fer-los fora has d'anar. A mi de moment no me n'han esquinçat cap però saber que a la nit va néixer un mort i al mati a punta de dia tenir-los tots allà si. Aleshores, jo he de pagar un seguro perquè me'l vinguin a retirar i llavors ells van a la Seu i compren menjar per deixar aquí.

11. Creu que hi hauria la possibilitat de que no s'hagués de caçar per necessitat si estiguessin ben regulades les espècies?

En aquest moment no, Bueno, s'hauria de tornar molts anys enredera perquè el senglar serà inevitable. El senglar abans feia una o dues cries i ara te'n trobes de deu, això ve tot dels tancats i dels llocs que volen fer calers amb la caça i els han creuat. De blancs hem vist i molts i s'han arribat a creuar per tenir més ullals. Per regular ara els animals, si tornés el llop, potser en regularia una mica però no tothom estaria a favor i seria difícil que pogués regular com feia abans.

12. La Fundació es porta amb la Reserva pel tema de biodiversitat?

No perquè avui mateix m'he trobat amb el guarda de la Reserva i em diu "no tenim ni les claus de les portes" i clar, són els guardes d'aquí i m'han demanat si podien passar per la meva casa.

13. Que creu que la Fundació pot millorar?

Per exemple, amb el projecte LIFE de les pomeres, va venir un dia una inspectora alemanya de la Unió Europea i la portava jo al jeep. Vam anar aquí a dalt on van fer una aclarida i em va fer parar el cotxe i va començar a cridar perquè resulta que s'havia fet tot al revés del que s'havia de fer. Amb quina cara més llarga es va quedar. Resulta que havien tallat els joves i havien deixat els vells i són els que menys carboni fixen. Menys mal que amb les pomeres s'havia fet millor, sé que els hi van donar la subvenció, però de pomes encara no n'hem vist cap. Estan al camí de l'Aiguaneix. Es van plantar allà en uns englegats de mala manera i la pomera quedava petita. El més bo va ser que un dia ens van trucar dient-nos que havien robat les pomes i vam anar a mirar i resulta que hi havia cagades de senglar i havien trencat les branques per menjar-se-les. No es van vallar i es van posar esbarzers i a mi em passen els senglars pels esbarzers per allà on volen, estaria salvat si amb esbarzers no m'entren. Va venir una empresa de Tarragona a ballar-ho tot i no es va fer prou alt i els cabirols saltaven per sobre, que ho vam veure als vídeos.

Han fet algunes aclarides, però al costat de la carretera sempre. Aviam, jo sempre dic el mateix, que ens serveixi per a la gent del poble res. Provatures moltes, van fer a dalt de la muntanya uns tancats perquè volien saber quina herba era millor per les pastures, però allà van quedar i l'any passat es van retirar. De coses, bueno, s'han fet, però n'hi ha sense cap ni peus. L'empresa subcontractada, Integra Pirineus, és l'empresa que es dedica a l'aclarida.

Una feina que haurien de fer a un despatx no la fan. Si tenim els treballadors subvencionats, la fusta és neta, tot el que et generi tant l'estella com el pi bo que vens, hi ha uns ingressos, tot i pagar el transport. Doncs no, donen a l'empresa dos camions la fusta bona i, a canvi, porten la dolenta a la Fundació, però clar, hi ha més fusta bona que dolenta, és a dir, que aquests camions estan guanyant un dineral. Quan van començar guanyaven 1000 euros cada dia i et plantejaves "potser me'l compro jo un camió". Lògicament no poden tenir ingressos, però després no em digueu que teniu pèrdues.

També volien fer un hotel de cabanes de luxe cap al Prat Major i va venir un mallorquí a mirar el terreny i com eren una despesa mantenir-les, doncs no les van voler fer.

I amb això dels voltors, es treu, però amb el hide sí que guanyaven diners perquè els cobraven 200 euros cada dia amb pensió completa i clar, s'asseguraven veure els voltors. Hi havia molta demanda i aflluència de gent, però es van carregar al noi que ho va muntar i van posar una empresa que no ho feia bé i clar, els belgues que eren els que més venien, van deixar de venir tant, els hi cobren 50 euros al dia.

14. Creu que el fet de que estudiants universitaris investiguin en col·laboració amb la Fundació ha ajudat a millorar quelcom? El què?

El Martí Boada, amb el que jo havia tingut molta relació i havíem xerrat molt, va començar amb molta empenta i ara abans de que es jubilés va quedar molt decebut de tot això. Casí que vingui gent aquí gairebé va ser culpa meva perquè jo li deia que portessin gent i dormien tots al restaurant, feia bons preus i després van montar les iurtes i hi ha molts treballs, hi ha que serveixen i hi ha que no. Però al final si no se'ls miren... però allà a la Universitat hi ha molta gent que en sap i algo farà.

ENTREVISTES A HABITANTS

Individu 1

1. Quina edat te?

Tinc 47 a punt de fer 48.

2. Fa quant que viu a Alinyà?

Fa 3 anys que visc aquí a Alinyà però en fa 10 que visc a la Comarca entre el Solsonès i l'Alt Urgell.

3. Perquè va decidir venir a viure a Alinyà?

Vaig començar a treballar en un lloc de Turisme Rural i Agricultura Ecològica, vaig acabar fent la meva feina treballant a un restaurant d'aquí a Cambrils i ara fa 3 anys em van oferir aquest restaurant.

4. Ha notat canvi des de que la Fundació va començar a gestionar la propietat?

Vaig començar aquí, vaig començar amb ells, ara no treballo amb ells, ara no treballo amb ells. Ells han desaparegut ara des de que va començar la Pandèmia. Però jo abans de la pandèmia vaig començar amb ells però no m'era factible treballar amb ells. Jo, com a petita empresa d'aquí, em van demanar fer una cosa amb ells jo vaig complir però ells no. Una gestió molt mal feta per ells. Aquí em venien els estudiants, marxaven contents i després trigava 3 mesos en cobrar per mi no és factible. No puc mantenir una gran empresa.

5. Creu que la Fundació està contribuint amb una bona gestió de la fauna?

Et diria que si per conveniència, però en realitat no. Per conveniència per ells si, quan els interessa i per el que els interessa, ens ho han demostrat en el temps que portem de pandèmia que no han aparegut per aquí. És a dir que s'ha deixat de gestionar la muntanya, no hi ha entrades a la pedrera no hi ha gent a la muntanya. Van començar aparèixer des de el mes de novembre i ara per setmana santa van fer la primera activitat en tot l'any, només perquè tenien reserves. Han abandonat el que és el manteniment, ho sé per la gent que em ve aquí, la gent del poble. Han deixat de netejar els camins, queda a càrrec de la gent del poble.

6. Com ha canviat la vall al llarg dels anys?

Des de que joestic aquí, no he notat gaire canvi. Estic més pendent del canvi que vull fer aquí que no pas de la vall. La vall m'interessa i molt perquè també m'agrada però primer és el negoci.

7. Teniu bona relació amb la Fundació? Amb qui teniu contacte?

No per part d'ells, perquè les coses es posen a lloc. Si voleu algo, jo tinc aquestes condicions ja està. Venia la Gemma en teoria és de les que fa el xec, el Xavier Escute, que és un tiu molt fals i molt patriarca per mi, Miquel Rafa i gent de per allà que no arribes a conèixer perquè venen tots junts. El David per a mi és un treballador, un xicot que ve aquí quan vol venir, no tinc res a dir perquè ell fa el que diuen.

8. Us van explicant que van fent?

Amb els ramaders si que tenen una mica de contacte, no el que haurien de tenir, però sobretot quan més contacte en tenen és quan s'han d'arreglar els papers, per interès. Almenys, per el que jo sento aquí funciona així i encara més en aquest any de pandèmia.

9. Ha patit afectacions per Isard o Porc senglar? S'han solucionat? [isard (cultiu de trepadella, pastura i arbres fruiters) i porc senglar (pèsol negre i patates)]

No, no jo no. Si algun dia se'm fot un porc senglar goita, mala sort estem a casa seva. Però aquí tots els pagesos els hi fa mal, sobretot quan hi ha els trumfos.

El senglar, l'isard, el cabirol, inclòs la fagina, tot influeix, tu has de fer tancats perquè sinó t'ho aixequen tot, has de tenir una mica de cuidado, estàs a casa seva.

10. La Fundació ajuda als agricultors/ramaders oferint subvencions o els ajuda en fer els tancats?

Jo fa tres anys que visc aquí, però clar te'n assabentes de tot i més un cambrer i a demés obert. Tenen aquí un cultiu de pomes ecològiques, les famoses pomes d'Alinyà, que fa no se si 4 anys que les van cultivar i no hi passen, és a dir van cobrar la subvenció i aquí es va acabar tot. Estan allà i ningú les recull. Prefereixen cobrar dels segurs o com s'ha sentit aquí un any, va dir que havia entrat a robar les pomes, però van tenir que venir els forestals, mossos i els hi van tenir que dir, en els de la fundació, que no havia entrat ningú, que havien sigut els cabirols. La Fundació funciona així i fa més d'un any que no se'ls veu, sempre des de dalt i sense implicar-se, la muntanya és seva com diuen. Un ordinador no et diu el que és el terra, venen molt poc i sobretot venen quan hi ha una activitat, per el meu veure és quan hi ha algo a rascar. Vindre per plaer no venen, i quan tens un terreny molt gran a gestionar hauries d'aparèixer una mica més. Abans de la Pandèmia venien més perquè hi havia molta més activitat, hi havia les universitats a fer el treball agafàveu fondes per tant si que venien més però

perquè hi havia això. Fa dos anys que les universitats van veure que lo que oferia la fundació era poc i van deixar de venir. Que deixessin de venir no és culpa de la gestió del poble, sinó de la gestió que fa la fundació. Aquí venia la UAB, la universitat de biologia i la de Lleida, s'anava a dormir a les iurtes i aquí venien a esmorzar, dinar i sopar, bé moviment no? Però els de la Fundació sempre tiraven cap a baix els preus, però clar jo tinc que viure, jo no em faig un fart de treballar per portar tanta gent i no guanyar un duro. Aquí va venir el meu problema. Esque no vull tractes amb ells, jo ja els hi vaig dir que quan es vulguin comportar com a persones i vulguin portar una cosa seria aquí hi ha el Marc, és a dir quan vulgueu que vingui un jefe i que vingui a parlar amb mi que jo sóc el propietari d'aquí. El que paga i el que cobra.

11. Quan s'ha de comentar alguna cosa, amb qui contacta?

Jo és que no tinc res a comentar. O sigui tinc un restaurant, jo no tinc res a veure, soc una tercera persona. La muntanya està molt maca on està, per la fundació a vegades no seria com és eh, aquestes cases que veus buides, no estan buides, són segones residències i ells estan darrera dels propietaris perquè volen que les lloguin perquè vingui gent de fora. La gent té un patrimoni aquí si venen 4 cops l'any, doncs venen 4 cops l'any, no els pots criticar perquè no vulguin llogar o no vulguin vendre és de tota la vida, no els hi pots dir no puges, perquè no vens? I menys per com estan les coses, no per la pandèmia, sinó ja fa molts anys, aquí també ha passat que llogues una casa i te la destrossen o no et paguen el lloguer i costa fotrals fora i per això la gent ja no ho vol fer. Prefereixen disfrutar-la ells i si no la disfruten prefereixen que estigui buida i a més aquí la gent és molt tancada per ell, si és meu és meu, aquí la gent es baralla per la terra.

12. Com veu l'evolució tant de la Perdiu xerra, com de la Perdiu roja?

Alguna Perdiu he vist, però costa molt però alguna es veu. Per veure-les has de saber on són. Ha base de viure aquí i voltar i tal, arribes a veure inclòs el Gall Fer.

13. Ha vist el Gall fer?

Si, si que l'he vist, de gallines varies vegades però de gall només un cop i de casualitat que va ser fa 8 anys quan vaig començar a treballar aquí a dalt. Sentó a dir que algú encara n'hii ha. Esque costa molt de veure'ls aquí hi ha gent de tota la vida que mai l'han vist. L'han escoltat però no l'han vist. Estavem marcant pins per tallar una zona de pins i després de tot el dia, eren les 6 o les 7 de la tarda,

marxàvem i agafant el cotxe sortint per el camí i el que conduïa em diu “no et moguis” i jo “si anem amb cotxe tiu” i diu “calla calla no diguis res” i davant, just al mig del camí estava aturat el Gall fer, vam estar un minut mirant-lo va donar mitja volta i va marxar. El mascle de peu i aixecat és molt ben parit. Estava per el Montnou a la part de Cambrils, però per aquí he escoltat alguna vegada que n’han vist.

14. Coneix si la Fundació fa neteges de bosc?

Bueno si tallen pins però per vendre. Esque no hi ha més, fan neteges forestals bastant sovint, també ho ser perquè parlo amb els camioners que baixen i venen a dinar aquí. Fan talles però tot és per vendre. Però que ja va bé que ho facin eh. Tothom també ha de treure profit d’algo. Jo des de que sóc aquí hi ha temporades de l’any que ho fan constant per tema fundació, Integra Pirineus. Està bé que netegin els boscos. I no se si fan algo més de gestió forestal.

15. S’ha realitzat l’aclariment de camins enfront possibles incendis o tallades selectives per tenir més espais oberts?

Quan si posen si, però aquest any ha sigut molt serio. Però en situacions normals si que feien algo.

16. Creu que la Fundació vol salvaguardar determinades espècies enfront d’altres? Quines?

Si, bueno per el meu pare si, és per interès econòmic per els voltors, sinó a dia de viu que no estan fent, demà haurien de fer l’activitat dels voltors, però com que no hi ha reserves no hi ve ningú. Venen un dia a la setmana a tirar-lis menjar perquè s’ha de fer i ja està. Abans enviaven gent aquí dalt per arreglar un mirador, un camí, d’anar a fer el cens del volor tal o de l’ocell tal saps, però és una setmana i ja està. Els hi fas una factura d’un gasto i ja. El volor és l’estrella. No em podria ficar en dir si hi ha espècies més descuidades perquè no hi estic posat.

17. Creu que hi ha una sobre població d’alguna espècie?

Bueno, això ja hi ha la reserva. Els forestals de la Reserva, que ells això ja ho controlen. Els de la Fundació es preocupen més per el tema aus, voltors i aquestes coses. El tema caça ho controla molt la reserva i ho porten bastant bé. Es donen anelles per caçar però es caça el que s’ha de caçar, això considero que està ben gestionat però és de la Reserva. Hi ha uns animals que s’han comprat per un tiu que té molts quartos i després per cuidar de tota la fauna s’han de matar X bèsties, és a dir per bé. Sinó maten aquestes peses empestarien a totes les altres. El president dels caçadors és el Lluís. De la

part d'aquí, heu de parlar amb el Lluís. Aquí hi ha dos grups de caçadors, la caça és molt tabú aquí eh. Aquí hi ha veïns i familiars que es porten bé però sembla que s'hagin envellit per això hi ha dos colles de caçadors. La caça és la caça. Ells ho fan, ells paguen per fer-ho, cuiden de lo que maten, no maten lo primer que es mou. Si vols anar en contra d'això amb ells no te'n sortiràs.

18. Que creu que la Fundació pot millorar?

La comunicació per començar i amb això jo crec que hi arribes a tot.

19. Us sentiu integrats en la gestió de la Fundació i la conservació del territori i la biodiversitat? Li agradaria formar part i participar en la gestió de la propietat?

Jo per part meva, ells són una empresa i jo en sóc una altre. I ens agradaria que ens impliquessin més, jo podria ajudar en el meu camp.

20. Creu que el fet de que estudiants universitaris investiguin en col·laboració amb la Fundació ha ajudat a millorar quelcom? El què?

Aviam que vingueu vosaltres com estudiants veniu a aprendre una cosa que esteu estudiant, això el que dona és vida a la muntanya i al poble, és maco veure això. Dona vida i ademes marxeu d'aquí coneixent la zona.

Individu 2

1. Quant fa que viu aquí?

Fa 12 anys i 16 anys que hi vaig venir a treballar. Vaig estar 4 anys pujant i baixant cada setmana.

2. Amb quants anys va venir?

Amb 32 anys per a fer una trobada quan encara la fundació era territori i paisatge. Va ser per el projecte de reintroducció del conill de bosc. A nivell de recuperar la pedra angular de la piràmide ecològica.

Devia ser al Setembre del 2002. Vaig començar portant els conills i després ja em vaig acabar quedant aquí portant la finca.

Vaig decidir que amb aquests 4 anys havia sigut un projecte que m'havia sentit realitzat, que m'havia agradat. Jo vaig estudiar per a ingenier tècnic agrícola, el que passa és que no ho vaig acabar. El món de la conservació i el món natural sempre m'havien atret molt. Amb la fundació territori i paisatge arrel de que jo estava cuidant conills de bosc per a repoblar les cotes de caça, la fundació es posa en contacte amb nosaltres a través de la meva dona, per a posar en marxa aquest projecte.

Clar, no puc negar que em va agradar molt, deixes de criar conills per que els vagis a matar i els comences a criar per que s'estableixin en una zona, es reproduïxen etc.

Per raons que creix el poble, s'industrialitza tota l'agricultura, les ciutats dormitoris comencen per a Girona etc. Al final va ser una fugida cap a la natura, cap a una comarca enclavada en la nostra infància. Aquí nosaltres veiem i trobaven lo que nosaltres ja no trobàvem de quan érem petits a la Selva, el Gironès, el Baix Empordà. Una mica el problema va ser que al cap de mig any d'estar aquí (2010), va esclatar la crisi, la Fundació va canviar la filosofia, mig cos tècnic, tot

3. En què es diferencia el abans de la fundació (Fundació Territori i Paisatge) i el després (Fundació Catalunya-La Pedrera)?

La Fundació Territori i Paisatge, era eminentment conservacionista, implicada amb la natura. Es podien haver fet coses molt més ben fetes, si. Que es van malgastar diners, si també. Les persones que hi havia a dalt sigues director o subdirector, es van fer així les coses per que així ho van considerar.

Nosaltres que estàvem a baix, excompanys, ho debatiem, potser projectes que s'arrancaven amb molts diners, després no tenien continuïtat per que s'agafaven d'altres.

Jo personalment, a vegades he tingut la sensació que d'una Fundació, se'n podria dir una Fundició, perquè fonen. A vegades fonen bones voluntats, fonen la voluntat de les persones, inclús fonen diners. No és tothom igual evidentment, hi ha persones molt bones. El que passa és que si tu mires com funciona aquest país que ens toca tenir a nivell polític, funcionaris etc. Al final la cosa acaba sent, jo m'he ficat en un lloc, intento no molestar per a que a mi no em molestin i el de dalt que estigui content, que arribi divendres, una setmana més i anar passant.

Un discurs que ha existit sempre, tornarem a obrir l'escola d'aquest poble. No has fet res per a obrir l'escola d'aquest poble. La única persona que va venir aquí per voluntat pròpia que vam ser nosaltres i va néixer una nena aquí. Després de la crisi, es va canviar la fundació i tothom va conservar els seus privilegis, els que ens hem d'estrènyer el cinturó som nosaltres.

La magnitud de la conservació de la natura, que és una conclusió que he tret jo amb els anys, és tant gran, és tant potent que no n'hi ha prou de fer un cau i deixar anar un conill.

T'has de barallar amb l'administració. Un exemple, les famoses subvencions agràries, cada vegada perds més superfície a la muntana d'Alinyà per a rebre subvencions per què com que cada vegada la Unió Europea canvia els paràmetres i en els Estats ja els hi està bé. Una superfície amb pendent, ja no és aprofitable. No és aprofitable per a les races domèstiques modernes. Però per a races antigues, autòctones, adaptades a l'ecosistema mediterrani, com per exemple, cabra de Rasquera, vaca de l'Albera, escolta això es pot aprofitar. A més a més, desembosquen, baixen el risc d'incendi i obren els espais. Al final sempre era el mateix. La gent de baix, fóssim biòlegs, tècnics de fauna, fos qui fos, amb il·lusió i amb voluntat feies molt. Ens queixem de que a la Pedrera, no tenim turistes i no es venen entrades. T'has plantejat mai fer un ús veritable cinegètic supervisat per a tu mateix amb uns paràmetres sostenibles al 100%, pots tenir uns ingressos brutals.

Deixant les coses que s'han fet malament, abans com a mínim era una Fundació que conservava a nivell de conservació. Sempre hi havia aquella reintroducció, aquell petit alliberament, les poques gestions que s'havien fet, havien sigut realment per a recuperar pastures, s'havien fet sembres per a les perdus, per a les llebres. Tot per la base tròfica de la cadena.

Es va engegar tot el tema dels voltors, s'havien fet sortides que es deien festa del pastor per a un dia, que es deia un dia de jornada amb el pastor (que aquest rebia 50 euros però amb la nova fundació se li

va treure). Ara amb aquesta nova situació s'ha decantat més cap a un àmbit més divulgatiu o estudiantil.

4. Abans també gestionava els boscos Integra Pirineus, quan encara es realitzaven algunes bones actuacions?

Es feia directament des de la Fundació Territori i Paisatge, la qual sempre s'havia mirat molt que tot fos de l'entorn. A Alinyà no hi havia ningú que s'hi dediqués però aquí al costat a Cambrils sí. Es negociava una mica amb ells i normalment per tal d'abaratir els costos se'ls hi deixava comercialitzar la fusta i es demanaven subvencions.

Fèiem moltes menys actuacions que ara, però eren unes actuacions que deixaven el bosc molt encarrilat a que es convertís en un bosc madur. Quan es feia una actuació forestal, tot lo que eren antigues feixes i antics camps de conreu per dintre d'aquell bosc, ja enquibiem recuperar-ho, treure vegetació espontània i inclús tornar-ho a sembrar, de diners que sortien de la reintroducció del conill de bosc. Fèiem unes sembres pensades en el conill, en la perdiu, en els fringíl·lids en migració a la tardor. Ara d'això no es fa res. L'antiga Fundació era molt conservacionista, molt enfocada en conservació de fauna i de territori, ara sembla que és més de venir a mirar el que hi ha i convenis.

Si ara quan vinguéssiu es seguís fent tot el que es feien en aquella època, tindríeu molta més cosa.

Ara el que es fa són unes actuacions forestals per a treure fusta, per a treure biomassa. I si guem realistes, es fa tot lo rentable possible. Hi va haver una cosa molt significativa, i es que la primera actuació forestal que es va fer de cara a la biomassa, es va fer una petita zona, amb molt bon accés, en unes 3 hectàrees, es van tallar els arbres, es van arrossegar els arbres amb les branques, el bosc es va deixar net de les branques. Aleshores es va intentar fer biomassa amb les branques i es va veure que no sortia rentable ja que rendia poc. S'havia parlat de fer munts de branques amb gent discapacitada que treballa en aquesta Fundació, per què fos un refugi de micromamífers, però no deixar-ho escampat en el bosc esperant que es podreixi.

L'objectiu que s'havia parlat era deixar-ho estratègicament per a afavorir a la fauna i no molestar-ne d'altre. Això només es va fer la primera vegada quan va venir tothom a veure-ho. A la que això va ser una notícia que ja no interessava, es va donar Rienda suelta i ara es va a saco per a que els números surtin. Es fan unes actuacions que en petits detalls es veu que la cosa no va bé. Per exemple, a

vegades algunes zones han quedat afectades quan ha nevat, per què se n'havien tallat masses i els arbres que s'havien deixat no suportaven la neu, ser més curosos amb les branques, si no es poden treure totes inclús anar deixant com algun mosaic, si les pistes forestals que s'obren per anar als llocs acaben perjudicant la zona.

Ara a nivell mediambiental les actuacions forestals, en la meua opinió no es fan amb cara i ulls. Es fan per a poder cremar biomassa i que sigui rentable.

Tot aquest tema, provoca molt de descontent amb els veïns del poble. També s'ha de dir, que mirant-ho amb perspectiva, jo que tinc la possibilitat de mirar-ho des de diferents perspectives, hi ha un % que mai estarà content, per què "quien no llora no mama". Però en aquest cas en concret, penso que tenen molta raó. En aquest moment, les zones on hi ha un fàcil accés es va mantenint, les zones on hi ha uns difícils accessos els bosc avança. La meua visió simplement sense voler ofendre a ningú, les actuacions que s'estan fent, no s'estan fent per a afavorir cap tipus de mosaic agroforestal.

Penso que és molt important l'actitud, i que realment hi ha la intenció teòrica de que les coses es facin bé, però a la pràctica això necessita d'actitud i de barallar-te amb les diferents parts implicades per a que realment es faci així, no que la prioritat sigui no barallar-te amb ningú.

5. La reintroducció del conill com es va fer?

Jo els criava allà a Girona. Primer es va parlar amb la gent de la Vall i es va fer un inventari de les últimes zones on hi havia hagut conill quan hi havia ja les malalties. En els últims llocs, vam decidir que si eren els llocs que fins l'últim moment havien aguantat allà, era per què eren els millors hàbitats per ells.

Es van fer uns tancats perimetrals, es van construir caus, també sense tancats.

Es van fer diferents proves alliberant conills que tenien uns dos mesos i mig, que havien nascut en captivitat. Va funcionar bé. Durant els primers 7 anys van haver-hi conills, el que passa és que quan el conill ja es va establir bastant bé, va tornar a aparèixer la malaltia. Estava clar que o anaves aportant petites reintroduccions o ha acabat passant el que ha passat que ha acabat gairebé desapareixent. Una cosa molt significativa de quan hi van tornar a haver conills, els veïns ens van dir, heu deixat anar perdius també oi? Era per què una altre vegada la presència de conill, feia que la pressió depredadora es centres més en el conill i deixaven lliure a la perdiu

6. A on se'ls va deixar anar?

Des de Sant Pons fins a dalt el Coll d'Ares, tota la part solana i en tres punts de la part obaga, però que hi tocava el sol, que són: Tarrés, Planegilla i el Coll de Salzes.

7. Encara queda perdiu xerra?

Pot arribar a quedar algun exemplar a lo que és el patró de les quatre batlles, en la vessant de cap a la zona de Tuixent, cap a la zona de la bansa.

El que està clar és que aquí la Xerra ho té molt fomat. Aquí el que passa és que el problema més gran que té tot animal quan està en les portes de l'extinció és la endogàmia, la desconexió de la població quan ja no té intercanvi genètic.

Aquí hi vivia molta més gent fa 100 anys que ara, per tant podríem dir que la humanització era molt més elevada que en aquell temps d'ara. Però l'estil de vida d'abans, d'aquella gent, en que tot eren pagesos, conreus, cremes controlades, les seves actuacions feien que facilitessin molta més vida. Quan hi havia les grans nevades, baixaven de dalt les muntanyes les perdius xerres a les valls i allà feien l'intercanvi genètic. I a la primavera següent marxaven totes barrejades.

És el mateix que la truita de riu. Van totes al Segre i després es tornen totes a redistribuir. Ara quan arriben al Segre es troben amb uns Silurs grossos que se les van menjant.

Estem parlant de poblacions tancades, aïllades que acaben en això.

Per exemple a la serra del Venç, que és allà sobre Pere Mola, allà encara n'hi ha, per què l'any passat se d'una persona que en va veure. Lo que és a dintre de la muntanya d'Alinyà, jo crec que de perdiu xerra no n'hi ha. A dia d'avui podem trobar perdiu roja a la Gespaguera, que això està al Patró de les quatre batlles. A 2000 metres d'altura. Per què tot nínxol ecològic quan queda buit, si pot hi ha una altre espècia que l'aprofita.

Ara mateix hi ha una població de llebres com no s'havia vist mai a la vida, i és per què portem 15 anys sense conill de bosc. Petites poblacions aïllades que no poden prosperar, sembla que s'expandeixen però l'endogàmia torna a actuar.

En tots els anys que he treballat, per tot el que se, una població sana de qualsevol espècie la caça a no ser que sigui una caça desmesurada, no l'extingeix. El que l'extingeix és la transformació de l'hàbitat i la pressió de l'home.

De perdiu roja per tant, hi ha una població molt maca, no n'hi ha més per què per a un costat falta conill i per altre banda hi ha una densitat de bosc molt alta.

En els seus inicis era una espècie forestal, el que passa, que és una espècie que en el seu temps, van aprendre a viure amb els conreus i s'hi van adaptar. Tenien més visió envers els depredadors i tenien la possibilitat de fugir més ràpid. Encara no ha quedat del tot aïllada de les altres poblacions. Les sembres és una mesura que també afavoria molt a la perdiu.

La perdiu jo crec que se la pot ajudar indirectament.

8. Quines mesures creu que serien crucials per a la biodiversitat i pel paisatge de la Vall?

Deixant de banda l'aspecte econòmic.

Fer gestió de paisatge. Un mosaic. Allà on els ramaders no hi arriben per què no els hi surt a compte arribem-hi nosaltres com a amos de la finca. Treballar més conjuntament amb els universitaris.

I pensar en el conill, ens emplenem la boca amb la reintroducció del linx, ós, reforç de llop, cua barrada ... Però començar una casa per la teulada és ridícul. El conill és de lo més senzill.

A Lleida hi ha un problema de conill de bosc autòcton, allà hi ha un microhàbitat, un microclima que fa que la malaltia no l'afecti. Ara al tirar pesticides i demés el 100 % dels conills han de menjar sembrat. Per què se'ls ha de plaga tant directament, que tot i que en les llistes de caça apareix com a plaga. Ha estat declarada en perill d'extinció, l'espècie autòctona de conill. El conill és un gran disseminador de llavors a la tardor. Aprofitem, i fem translocacions amb aquelles poblacions que tenim allà. Una entitat com és la Fundació, és la que hauria d'anar amb l'Administració, trucar a l'interlocutor adequat, i fer-li entendre que la Fundació com a propietària de la muntanya, prèviament parlat i consensuat amb els veïns de la vall proposes un pla de reintroduir el conill serio.

La fundació ja ha fet durant 6 anys aquesta reintroducció. Ja disposa d'un bagatge en el qual ha pogut comprovar que el conill va molt bé en aquí la Vall. Volem conills que de manera natural ja ha après a defensar-se de les malalties i no de conill criat en granja que és l'únic que permetia la llei reintroduir. Baixem la densitat de conill en les zones que és una plaga i portem-lo en les zones que no n'hi ha.

9. Per què es va canviar de Fundació Territori i Paisatge a Fundació Catalunya-La Pedrera?

Amb l'arribada de la crisi. La UE no li interessaven les caixes, volien que tot fossin bancs. Els bancs divideixen beneficis amb els accionistes, en canvi les caixes revertien un 40% del benefici en l'obra social.

Totes les caixes es comencen a fusionar amb la crisi i sobren persones, entitats, fundacions i finalment es converteixen en bancs.

La sort és que les persones que hi ha fet possible han salvat la Fundació no com altres que han desaparegut. Tota Fundació necessita una font d'ingressos i quan en aquest cas ja no era una obra social de la caixa en aquest cas era la Pedrera.

Les fundacions han de ser un mirall, la punta de llança d'una societat

Hem de demostrar que en tots els anys a Alinyà que es posa el Canyet, encara no hi ha hagut cap atac per part dels voltors a la ramaderia.

10. Què opina dels treballs que es fan aquí?

Ara hi ha la sensació que els estudiants veniu una mica al que surti. Es podria intentar casar. Es podrien intentar recuperar les gestions que es feien abans i millorar-les.

Desconec perquè els treballs han tingut una baixa aplicabilitat, però quan vas a un lloc nou i tot es mou has de ser una mica autodidacta. Potser havíeu d'arribar vosaltres per a posar més xixa a la caldera i que surti més flama.

Ara potser toca repensar l'enfoc. Potser mirar en base lo que tenim, si féssim actuacions d'on venim de territori i paisatge, que passaria ?

Penso que com a un problema global, la Fundació podria aprofitar els contactes que té i ser molt més punyent amb l'administració.

11. Què opina sobre l'ecoturisme?

El Prepirineu té molt de potencial. Tenim molt mal fet en aquest tema per què durant molts anys, l'ecoturisme ha sigut el pixapi de la ciutat marxa a esbravar-se a la muntanya. Moltes vegades no s'ha tingut respecte ni una bona actitud. Si l'ecoturisme ha de ser convertir això en un jardinet per la gent de ciutat no. Buscar un model sa i respectuós sí. Per exemple jo veig molt potent una oferta seria de productes de la Vall. Poder que tota aquesta gent que ve aquí a mirar els voltors per exemple, que se'ls informi de tots aquests productes i que es puguin encarregar. Això des de sempre ho he vist així, és la

Fundació la que hauria de fer-ho. És veritat que hi ha gent que a nivell particular s'espavila i ho sap fer, però estem parlant sempre d'un percentatge molt reduït.

El perfil que hi ha aquí a la Vall de gent és gent molt responsable i treballadora però a nivell de formació i mundologia Bueno tenen la seva limitació. Ells estàn acostumats a cuidar lo d'aquí. Potser convindria ajudar-los, fer de paraigües i donar cobertura.

Potser tenir un enginyer forestal que els ajudi a tramitar permisos, fer propaganda, fer màrqueting.

Si es tingués una persona a la Fundació que els solventés tot el tema dels paper, els tindries a tots menjant de la mà.

12. El tema de que sigui una finca privada però que hi hagi gent vivint dins, dóna la sensació que d'entrada forma una barrera que allunya una mica la població de la Fundació. Com veu vostè aquest tema, ja que ha estat tant dins com fora de la Fundació i viu a la Vall?

Aquí a Alinyà hi viu gent amb uns usos mil·lenaris. Tots a la seva manera han fet l'esforç d'entendre el rol.

És una franja divisòria bastant gran, en la que moltes coses es porten des d'una ciutat com és Barcelona. Per exemple hi ha coses que aquí per la gent són molt obvies que una persona de Barcelona de la Pedrera, no te les entendrà i hi ha gent aquí que no entendrà mai als de Barcelona, per tant, la franja és molt àmplia per a poder-se trobar.

Jo penso que a la Fundació és a la que li tocava com aquell qui diu abaixar-se del burro, són les persones que estàn més formades, tenen una visió més oberta de les coses, més mundologia.

Fer poques promeses, parlar molt.

La finca d'Alinyà es va comprar enganyant al poble, d'aquí una mica l'origen de què en alguns veïns tot aquest tema de la finca privada no els fa molta gràcia. Aquesta compra en la que es va enganyar al poble, el propietari va ser el senyor Caserres i posteriorment el van embargar i s'ho va quedar Caixa Catalunya per la seva obra social.

ANNEX VIII. PROPOSTES DE TREBALLS DE FI DE GRAU FUTURS

- Estudi de la viabilitat de la realització de translocacions del conill de bosc de Lleida a Alinyà.

Actualment, a Lleida tenen un problema amb les poblacions de conill, ja que han sigut declarades com una plaga i es mengen els sembrats (tampoc tenen cap altra opció per què el que hi ha entre els camps tiren pesticides i ho fan desaparèixer).

Seria molt interessant, dur a terme translocacions d'aquests conills a la Vall d'Alinyà, ja que pràcticament no hi ha població i hi juga un paper molt important en la xarxa tròfica.

A més a més, és interessant tenir en compte que no se sap molt bé perquè, però a Lleida hi ha un microhàbitat, un microclima que fa que la malaltia que afecta als conills no els afecti, problema amb el qual es va trobar el conill de granja quan es va dur a terme la reintroducció a Alinyà.

El que va passar quan es va fer la reintroducció del conill és que va fracassar, perquè per llei s'havien d'alliberar exemplars criats en captivitat que no s'havien pogut enfrontar a la malaltia i desenvolupar defenses i al final quan ja es van anar fent pocs alliberaments, les poblacions es van anar extingint, ja que la malaltia va actuar. La clau és que els conills siguin d'origen salvatge, els quals segurament hauran desenvolupat defenses.

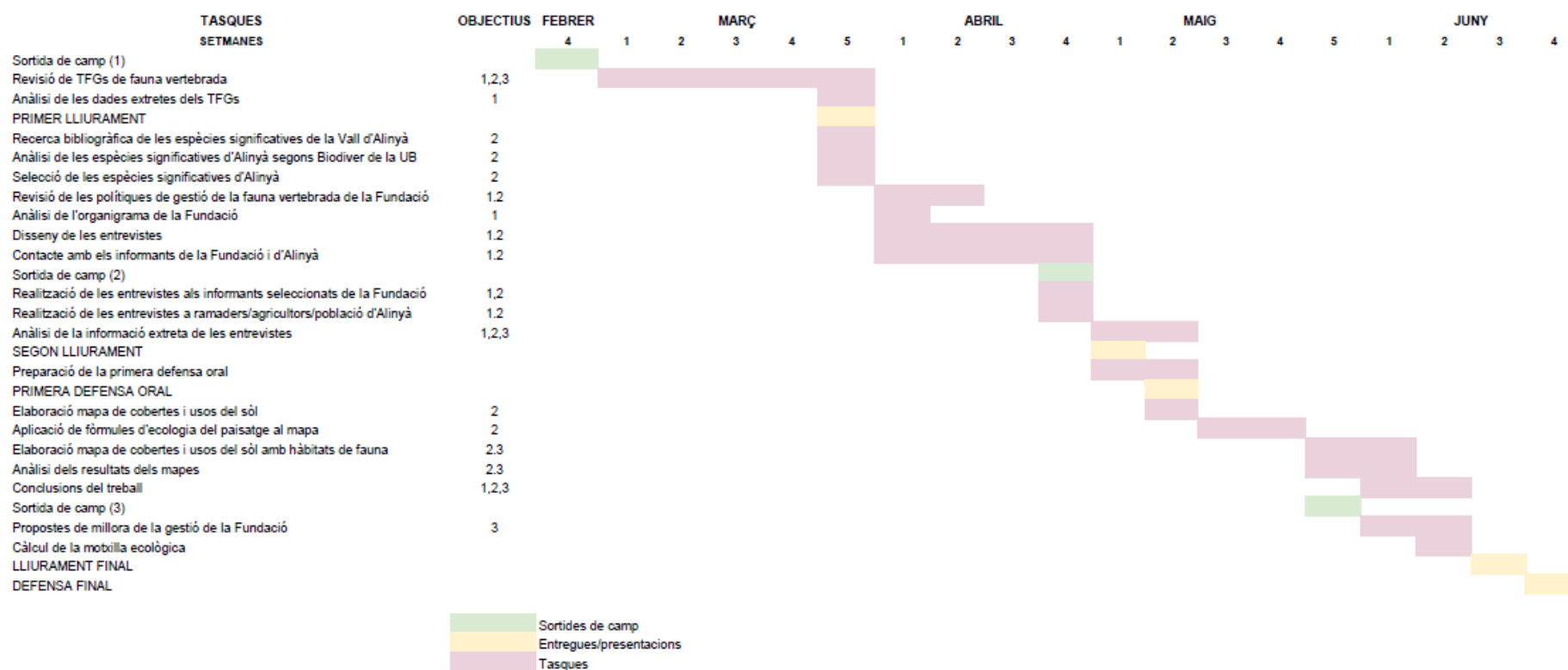
- Seguiment poblacional del mussol pirinenc.
- Projecte de recuperació de pastures i creació de guarets per a aus estepàries en migració.
- Situació poblacional de la granota roja al Prat major.
- Situació poblacional de ratpenats en algunes cavitats (accessibles) i relació que guarden amb els exemplars que es troben a la cova de sota la Rectoria.
- Proposta d'activitat ecoturística amb els ratpenats basada en l'estudi poblacional previ.

- Proposta d'activitat ecoturística a partir del TFG que es va fer, titulat: "*Dones i sabers: un recorregut per a recuperar el coneixement sobre plantes medicinals a la Vall d'Alinyà*".
- Projecte de construcció d'una parada fixa migratòria dels Corriolets (*Charadrius dubius*) situada a l'alta muntanya de la Vall d'Alinyà.
- Seguiment poblacional post LIFE+ de les papallones a Alinyà.
- Estudis de la flora d'Alinyà.
- Les orquídiies d'Alinyà i el seu paper en l'ecosistema.
- Estudi de la situació poblacional de les someretes o d'altres insectes a la Vall d'Alinyà.
- Demostrar que els voltors tenen una visió termogràfica, per tal de demostrar que no ataquen a animals vius, o si els ataquen, és per què s'estan morint i ho detecten.
- Disseny de plafons i d'una estratègia comunicativa per a donar veu i treure rendiment als TFG ja realitzats a Alinyà.
- Disseny d'una estratègia comunicativa per als TFG i l'accés per part dels ciutadans del poble.
- Estudi del Teió a Alinyà i el seu comportament.
- Estudi de la viabilitat d'implementació de races de bestiar més antigues i millor adaptades, com la vaca de l'Albera en la ramaderia d'Alinyà. Estudi dels efectes turístics que pot tenir, viabilitat econòmica, possibilitat de crear una marca de denominació d'origen d'Alinyà.
- Estudi del conflicte d'interès entre la Fundació i els habitants. Proposta per a la millora de la gestió del desenvolupament socioeconòmic.
- Estudi de la proposta de la modificació de l'estany del Prat Major.

Proposta de la divisió de l'estany per què una part estigui utilitzada per la ramaderia i l'altre per fauna salvatge i amfibis. Així s'evita que tot estigui trepitjadíssim, com està ara, i els amfibis puguin viure-hi. Es podrà aprofitar per a posar planells informatius, etc.

ANNEX VIII. PROGRAMACIÓ TEMPORAL

PROGRAMACIÓ PREVISTA

Font: elaboració pròpia.

PROGRAMACIÓ REAL

Font: elaboració pròpia.